

STENOGRAMA

ședinței Senatului din 13 aprilie 2010

SUMAR

1.	<p>Declarații politice prezentate de doamnele și domnii senatori:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Gheorghe David (PDL) – declarație politică având ca titlu „Trebuie să ne pregătim din timp, și mai ales bine, pentru Recensământul Populației și al Locuințelor”; - Titus Corlățean (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Mai avem de învățat”; - Cornel Popa (PNL) – declarație politică având ca titlu „Harta turistică a României”; - Grupul parlamentar al PDL – declarație politică prezentată de domnul senator Traian-Constantin Igaș, având ca titlu „De două ori Katyń”; - Elena Mitrea (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Copii speciali într-o Românie cu conducere autistă!”; - Marius-Petre Nicoară (PNL) – declarație politică având ca titlu „Fonduri europene ratate”; - Dumitru Oprea (PDL) – declarație politică având ca titlu „Tragedia de la Smolensk – o lecție de demnitate a poporului polonez”; - Florin Constantinescu (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Economia românească este în picaj sigur din cauza proastei gestionări a banilor europeni”; - Liviu-Titus Pașca (PNL) – declarație politică având ca titlu „Cu pumnul în gura presei”;	7
----	--	---

<ul style="list-style-type: none"> - Valer Marian (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Răpirea din Irak – certitudini și întrebări după cinci ani”; - Laurențiu Florian Coca (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Guvernul Boc – disperarea pensionarilor”; - Dorel Jurcan (PDL) – declarație politică având ca titlu „Educația de azi, viitorul României de mâine”; - Traian-Constantin Igaș (PDL) – declarație politică având ca titlu „Activitatea opoziției, măsurabilă doar la nivel discursiv”; - Sorina-Luminița Plăcintă (PDL) – declarație politică având ca titlu „Examenul maturității vine la timp?”; - Gheorghe Bîrlea (PDL) – declarație politică având ca titlu „Atenție! Urmează filmul...”; - Iulian Urban (PDL) – declarație politică având ca titlu „Legea lustrației trebuie adoptată de Parlament. Cu orice costuri!”; - Vasile Nistor (PDL) – declarație politică având ca subiect existența stimulentele financiare pentru reprezentanții unor instituții de stat; - Dorel-Constantin-Vasile Borza (PDL) – declarație politică având ca titlu „Din nou despre Legea educației”; - Gabriel Mutu (PDL) – declarație politică având ca titlu „Modificarea Constituției, un imperativ pentru Parlament”; - Mihai Niță (PDL) – declarație politică având ca titlu „Ziua Internațională a Romilor”; - Doina Silistru (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Absorbția fondurilor europene în România”; - Ilie Sârbu (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Consideră Guvernul că facem parte din Europa?”;	
--	--

	<ul style="list-style-type: none"> - Sorin-Constantin Lazăr (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Prea mulți copii singuri! 12 000 de copii!”; - Paul Ichim (PNL) – declarație politică având ca titlu „Soluții pentru pensionari: falimentarea sistemului sanitar și a celui de pensii”; - Emilian-Valentin Frâncu (PNL) – declarație politică având ca titlu „Cea de-a 122-a Adunare a Uniunii Interparlamentare”; - Vasile Nedelcu (Grupul parlamentar al senatorilor independenți) – declarație politică având ca titlu „Reforma în educație cere sacrificii”; - Corneliu Grosu (Grupul parlamentar al senatorilor independenți) – declarație politică având ca titlu „Principiul reciprocității în rezolvarea conflictelor interetnice”.	
2.	Aprobarea ordinii de zi și a programului de lucru.	86
3.	Aprobarea dezbaterii în procedură de urgență a următoarelor inițiative legislative: <ul style="list-style-type: none"> - Propunerea legislativă privind parteneriatele încheiate între sectoarele public și privat; (L184/2010) - Propunerea legislativă pentru modificarea alin.(3¹) și (3²) ale art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997. (L189/2010)	87
4.	Dezbaterea și adoptarea Propunerii legislative privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de terapie comportamentală. (L686/2009)	89
5.	Dezbaterea și respingerea Propunerii legislative privind identificarea, diagnosticarea și tratarea copiilor afectați de tulburări din spectrul autist. (L26/2010)	105

6.	Dezbaterea și adoptarea Proiectului de lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile. (L13/2010)	107
7.	Dezbaterea și adoptarea Proiectului de lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 162/2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății către autoritățile administrației publice locale. (L14/2010)	108
8.	Dezbaterea și respingerea Propunerii legislative pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. (L50/2010)	110
9.	Dezbaterea și adoptarea Proiectului de lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2010 pentru modificarea art. III alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 3/2007 privind unele măsuri financiar-fiscale din domeniul protecției sociale. (L7/2010)	116
10.	Dezbaterea și respingerea Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial nr. 300 din 7 mai 2009. (L21/2010)	117
11.	Dezbaterea și respingerea Propunerii legislative privind Programul de solidaritate socială în favoarea pensionarilor cu venituri reduse. (L35/2010)	127
12.	Dezbaterea și adoptarea Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a	138

	bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului. (L86/2010)	
13.	Dezbaterea și respingerea Proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și a Legii nr. 26/1990 privind Registrul Comerțului. (L479/2009/2010) (Ca urmare a deciziei de neconstituționalitate a Curții Constituționale.)	142
14.	Respingerea Propunerii legislative pentru sprijinirea agenților economici și autorităților locale în vederea realizării obligațiilor de mediu scadente în perioada 2009 - 2010. (L695/2009)	148
15.	Respingerea Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap. (L687/2009)	149-150 și 155
16.	Respingerea Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. (L693/2009)	150
17.	Respingerea Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și jocurilor sportive. (L697/2009)	150
18.	Respingerea Propunerii legislative privind modificarea art. 59 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice. (L691/2009)	151
19.	Respingerea Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr. 18/1991, republicată, privind Fondul Funciar. (L699/2009)	151

20.	Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații. (L135/2009) (Votul final se va relua într-o ședință viitoare.)	152
21.	Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind desființarea Cancelariei Primului - Ministru și stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului. (L131/2009) (Votul final se va relua într-o ședință viitoare.)	153
22.	Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2008 privind modificarea art. III alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea instituțiilor de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu Șișești". (L461/2008/2009) (Reexaminare la solicitarea Președintelui României) (Votul final se va relua într-o ședință viitoare.)	154
23.	Dezbaterea și respingerea Proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate. (L556/2009)	155
24.	Dezbaterea și respingerea Propunerii legislative pentru completarea și modificarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate. (L624/2009)	160

STENOGRAMA

ședinței Senatului din 13 aprilie 2010

Ședința a început la ora 9.45.

Lucrările au fost conduse de domnul senator Mircea-Dan Geoană, președintele Senatului, asistat de domnii senatori Gheorghe David / Orest Onofrei și Cornel Popa, secretari ai Senatului.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Bună dimineața!

Stimați colegi, vă rog să începem activitatea noastră de astăzi, care cuprinde la primul punct din ordinea de zi declarații politice, așa cum am stabilit în ședințele precedente de plen.

În deschiderea declarațiilor politice de astăzi, îl invit la microfon pe domnul senator Gheorghe David, din partea Grupului parlamentar al PDL.

Se pregătește domnul senator Titus Corlățean, din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC.

Domnul Gheorghe David:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor senatori,

Declarația mea de astăzi am intitulat-o „Trebuie să ne pregătim din timp, și mai ales bine, pentru Recensământul Populației și al Locuințelor”.

După Recensământul General Agricol, care se va desfășura la sfârșitul acestui an, în perioada 14 – 23 martie anul viitor va fi organizat Recensământul Populației și al Locuințelor.

Spre deosebire de cel precedent, din anul 2002, de data aceasta el se va desfășura în condițiile în care țara noastră a devenit membră cu drepturi depline a Uniunii Europene. Cu drepturi, dar și cu obligații!

Ne este cunoscut faptul că, aidoma majorității țărilor europene, în ultimele două decenii, în România, sporul natural al populației a fost constant negativ.

Înainte de această dată, el a fost menținut relativ ridicat nu numai datorită faptului că cuplurile fertile, tineri mai ales, și-ar fi dorit neapărat mai mulți copii, ci și legislației prin care a fost interzis avortul.

Așa se face că, până în anul 1966, rata natalității a fost de 14,3 la mie, în anul următor ea a crescut la 27,4 la mie, pentru a se stabiliza apoi, în ultimii cinci ani dinainte de decembrie 1989, la 16 la mie, cu o medie anuală de 360 000 de nou-născuți.

În decada care a urmat, deci până în anul 2000, ea a coborât la 220 000 anual și se menține cam la același nivel până în momentul de față.

De pildă, în primul semestru din 2009 – este ultima cifră pe care o am la îndemână –, numărul nou-născuților a fost cu 26 241 mai mic decât cel înregistrat în perioada similară din anul 2008.

Așa se face că, după ce înainte de 1989 în România au fost înregistrate peste 23 000 000 de suflete, la recensământul din 2002 numărul acestora a fost de 21 680 974.

În mod sigur, el este mai mic dacă îi avem în vedere pe cei circa două milioane de români care au emigrat definitiv sau lucrează temporar peste hotare.

În județul Timiș, județul cu cea mai mare întindere din țară, în anul 2002 s-au înregistrat 677 774 de locuitori, pentru a ajunge în urmă cu doi ani la 713 343. Creșterea este totuși modestă dacă ne gândim la fenomenul îmbătrânirii și al depopulării până aproape de dispariție a numeroase sate. Scăderea dramatică nu poate fi pusă exclusiv pe seama liberalizării avorturilor, ci și pe numeroși alți factori, care țin de aspecte de natură economică, socială, educație și mai ales de cultura indivizilor.

Pentru elaborarea politicilor și strategiilor de dezvoltare, cunoașterea exactă a numărului de locuitori, a nivelului de cultură și pregătire profesională, a structurii ocupaționale, a structurii pe vârste, sex, naționalitate, apartenență religioasă, a numărului de locuințe și suprafața ce-i revine fiecărui membru de familie, sunt informații indispensabile elaborării de acte normative de interes economic, social și național.

Iar pentru ca datele obținute să se suprapună exact realităților din teren, pregătirea viitorilor recenzenți trebuie să înceapă din acest an.

Vă mulțumesc și mulțumesc tuturor celor care m-au ascultat.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă mulțumesc, domnule senator.

De asemenea, mulțumesc și celor care v-au ascultat.

Are cuvântul domnul senator Titus Corlățean, din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC. Pe măsură ce și colegii de la Grupul parlamentar al PNL vor veni în sală, îi vom invita să ia cuvântul în continuare.

Vă rog, domnule senator.

Domnul Titus Corlățean:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimate colege, stimați colegi,

Declarația politică de astăzi se numește „Mai avem de învățat”.

Am fost cu toții, recent, martori la tragedia dispariției președintelui polonez Lech Kaczynski și a unei părți importante a elitei politice, militare, culturale poloneze.

Dincolo de emoția puternică și compasiunea demonstrată vizibil și în România, m-aș opri puțin, mai la rece, la câteva din concluziile ce se desprind din acest context și consecințele care decurg din ceea ce s-a întâmplat și se va întâmpla în perioada următoare în interiorul și în legătură cu statul polonez.

Sunt lucruri care ne privesc și pe noi și ne interesează.

Prima concluzie – Polonia este un stat puternic, cu instituții puternice, capabile să gestioneze fără convulsii situații de criză.

Dispariția conducerii statului a generat – e și firesc – o stare de șoc. O națiune descumpănită, dezorientată, poate traversa un moment de cumpănă, cu consecințe greu de definit. Nu a fost și nu este așa. Instituțiile statului și-au reintrat rapid în funcțiune, Parlamentul și Guvernul își fac datoria, țara merge mai departe, vor fi organizate

alegeri prezidențiale, totul pe baza unui moment de solidaritate internă care depășește bătălia politică firească într-o țară democratică.

A doua concluzie – națiunea poloneză este o națiune mare, conștientă și mândră de istoria sa, care include o constantă atitudine de demnitate, pe care o exprimă și la bine, și în momente dificile.

Ca și noi, polonezii au traversat consecințele criminalului Pact Ribbentrop – Molotov și sfărtecarea teritoriului național de naziști și sovietici, au cunoscut drama masacrului de la Katyn, un guvern în exil, în România, tezaurul evacuat prin teritoriul românesc, anii de comunism, marcați însă de apariția și lupta „Solidarității”.

De fiecare dată, națiunea poloneză a știut să-și urmeze drumul, iar astăzi este un nume respectat în Uniunea Europeană și Alianța Nord-Atlantică. Concluzia: acest lucru nu este posibil fără resurse interioare de coeziune, solidaritate și demnitate și, nu în ultimul rând, de identitate creștină.

Ne punem întrebarea cât de aproape sau cât de departe suntem noi în realitate de toate acestea.

A treia concluzie – acest moment dramatic al istoriei contemporane poloneze va face din statul polonez, prin solidaritate și strângerea rândurilor în interiorul societății, inclusiv în clasa politică, un actor și mai reductabil în Europa și în Alianță. Și este momentul să reamintim aici recent încheiatul Parteneriat strategic dintre România și Polonia, încheiat în octombrie 2009 la București, la nivel de șef de stat.

Documentul este extrem de important, permite o armonizare a pozițiilor și intereselor, chiar o voce comună, româno-poloneză, pe

teme importante europene, regionale, de securitate, din partea celor mai importanți actori statali din Europa Centrală și Estică.

Puțini știu că unul dintre cei care au fost realmente decisivi în luarea acestei decizii la Varșovia este unul din responsabilii atât de tragic dispăruți în recentul accident aviatic. Și veți permite, poate, să reamintesc și să comemorez foarte scurt numele acestui om deosebit, un prieten al României, Mariusz Handzlik, fostul consilier pe probleme de politică externă al președintelui Poloniei, un om care a fost un prieten adevărat al României și care din prima clipă a înțeles aspirațiile firești de frățietate ale românilor cu frații de dincolo de Prut, a înțeles și a sprijinit aspirațiile viitoare de aderare la Uniunea Europeană pentru Republica Moldova.

Este un om pe care l-am cunoscut în urmă cu un an și jumătate, un om pe care l-am apreciat și care, din păcate, a dispărut, așa cum au dispărut și alți din oficialii polonezi.

Cred că este de datoria și interesul nostru, ca stat român, să ducem până la capăt acest proiect al parteneriatului strategic, pentru că anul acesta, în următoarele luni, avem de încheiat un plan concret de acțiuni pentru a pune în practică acest parteneriat strategic. Este de datoria noastră, a Parlamentului, să solicităm Guvernului să încheie aceste negocieri cu prietenii polonezi, iar noi, la Comisia pentru politică externă, astăzi, vom adopta și o rezoluție în acest sens.

Dincolo de asta – și cu aceasta închei –, cred că exemplul polonez, într-un moment extrem de dificil, poate fi plin de învățăminte și pentru români, și pentru statul român, înainte de toate, pentru o necesară resursă interioară de solidaritate și

coeziune, așa cum am spus, lucruri pe care, din păcate, le cunoaștem tot mai puțin în societatea românească, la nivel de indivizi, la nivel de colectivitate, la nivelul clasei politice.

Este un moment de reflecție pentru noi și, poate, cu mai multă înțelepciune, cu mai multă voință politică vom fi capabili să tragem și noi aceste învățăminte pentru a repune România pe drumul corect pe care, de altfel, acest stat îl merită.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, domnule senator, pentru acest mesaj într-un moment atât de delicat pentru națiunea poloneză.

Îl invit la microfon pe domnul senator Cornel Popa, din partea Grupului parlamentar al PNL.

Domnul Cornel Popa:

Mulțumesc, domnule președinte.

Am intitulat prezenta declarație politică „Harta turistică a României”.

Stimați colegi,

Se apropie deschiderea sezonului turistic și la această oră se fac pregătiri pentru primirea celor care vor să-și petreacă vacanțele în zonele frumoase ale României. Problema intervine atunci când trebuie să ne și deplasăm către aceste zone. Turiștii români sunt deja resemnați, nu mai au așteptări de la drumurile patriei, dar celor străini cum le poți explica faptul că vor găsi locuri minunate după ce vor traversa cratere asfaltice și vor escalada denivelările care aproape că rup mașinile în două?

Abordez din nou acest subiect de care s-a vorbit până la saturație, pentru că vin din Bihor, poarta României către vest, și mi-e rușine de fiecare dată când tranzitez zona vămii Borș și mă întâlnesc cu mașini cu numere străine. Știți care este impresia la intrarea din Ungaria? Că s-a terminat civilizația. Or, acest lucru este jignitor pentru cei care încearcă să atragă turiști în țară și, mai ales, pentru turiștii pe care-i punem să plătească taxe de drum și de pod, și mai știu ce alte taxe al căror efect nu se vede în șoselele noastre.

Românii care pleacă în străinătate abia așteaptă să iasă din țară pentru a circula civilizată. La noi nu fac decât să evite gropi, atâta timp cât pot, evident, și să piardă ore bune în trafic. Între timp, ni se spune din partea autorităților că anul acesta se vor face doar lucrări de întreținere a drumurilor. Nici acelea nu sunt făcute așa cum trebuie, asta este dureros.

Plombarea gropilor nu se cheamă întreținerea drumurilor, cu atât mai mult cu cât acest lucru se face cu material de slabă calitate, care, la prima ploaie sau la primul derapaj mai serios al unei mașini, zboară împreună cu o altă bucată din asfalt.

Bănuiesc faptul că știți cum sunt semnalizate în România anulului 2010 unele gropi în șosele? Cu crengi sau bețe pe care flutură o bucată de cârpă. Imaginea aceasta mă duce cu gândul la faptul că ne-am predat sau că abandonăm lupta cu infrastructura, nu că semnalizăm craterile asfaltice.

Îmi cer scuze, dar asemenea metode se mai folosesc în țările sărace ale lumii și, poate, nici acolo. Noi nu suntem în situația lor, noi doar folosim banii fără cap. Suntem țara paradoxurilor, avem

cele mai scumpe autostrăzi, dar și cele mai proaste, avem bogății extraordinare care pot fi transformate în destinații turistice, dar și cei mai puțin turiști.

Iată de ce, venind de la Oradea, simt nevoia să amintesc din nou, la București, faptul că drumurile noastre sunt o carte de vizită. Aceasta este astăzi șifonată, veche, uzată și greu descifrabilă.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc, domnule senator.

Îi ofer cuvântul domnului senator Traian-Constantin Igaș, din partea Grupului parlamentar al PDL. Se pregătește doamna senator Elena Mitrea, din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC.

Domnul Traian-Constantin Igaș:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Declarația Grupului parlamentar al PDL se intitulează „De două ori Katyń”.

În numele Grupului parlamentar al PDL doresc să aduc un pios omagiu celor care au murit sâmbătă dimineață în accidentul aviatic de la Smolensk.

Este de la sine înțeles că istoria poporului polonez va rămâne pentru o lungă perioadă de timp de acum înainte puternic marcată de orașul Katyń. De două ori în istoria recentă a Poloniei elita militară și elita politică și-au găsit sfârșitul în apropierea acestei localități. Ceea ce s-a întâmplat în primăvara anului 1940, când, din

ordinul generalului sovietic Beria, au fost executați toți prizonierii de război polonezi, a rămas adânc întipărit în istorie sub denumirea „Masacrul din pădurea Katyń”. Uciderea a peste 20 de mii de ofițeri polonezi de către sovietici a reprezentat o mare pierdere pentru acest stat. Ironia sorții a făcut ca, la o distanță de 70 de ani de la acest teribil masacru, elita poloneză, care se ducea să aducă un omagiu celor uciși în 1940, să dispară în acest cumplit accident aviatic. Important ar fi ca fiecare dintre noi să se abțină de la supoziții, de la afirmații care țin de teoria conspirației și să aștepte cu toții rezultatele anchetei. Va fi evident pentru oricine că eroarea de pilotaj a fost cea care a dus la acest sfârșit tragic.

Relația României cu Polonia a fost una specială în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, când mai bine de o sută de mii de polonezi s-au refugiat pe teritoriul țării noastre.

Având în vedere cele spuse anterior, țin să transmit, în numele Grupului parlamentar al PDL, condoleanțe familiilor îndoliate și să asigur comunitatea poloneză că suntem alături de ei în aceste momente dificile.

Vă mulțumesc. (*Aplauze în sală*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, domnule senator, pentru acest mesaj.

Îi ofer cuvântul doamnei senator Elena Mitrea, din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC. Aștept o confirmare și din partea Grupului parlamentar al PNL cu privire la ordinea celor care vor lua cuvântul.

Vă rog, doamnă senator.

Doamna Elena Mitrea:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarația politică de astăzi se numește „Copii speciali într-o Românie cu conducere autistă!”.

Închipuie-ți că într-o zi copilul tău dispare de lângă tine cu mintea, cu sufletul și cu gândurile! Se topește încet, într-o prăpastie căscată înlăuntrul lui. Închipuie-ți că într-o dimineață copilul tău se trezește din somn și nu te mai poate recunoaște! Că uită toate cuvintele pe care le știa, uită să te privească, uită cum se iubește o mamă. Închipuie-ți că tu ești acel părinte, că tu ești părintele acelui copil!

Statisticile atestă o cifră dramatică privind autismul. „În România, aproape 30 de mii de copii suferă de autism”. Așa au început campania pentru copiii cu autism în toamna anului 2009 reprezentanții unui cunoscut trust de presă, care cereau, în numele copiilor, să le fie respectate drepturile prevăzute de Constituție și de legislația în vigoare. Cerințele lor erau nevoile copiilor și au rămas urgențele lor, pentru că s-au ales doar cu promisiuni. Au bătut la toate ușile, cu copiii de mână și au cerut ca ei să beneficieze la timp de un diagnostic corect și de o terapie care să le dea șanse mai mari de recuperare, ca statul să contribuie financiar la plata acestor terapii și la formarea unor coordonatori de terapie profesioniști. Au cerut pentru acești copii dreptul de a merge la grădinița și la școala lor. Au cerut recunoașterea autismului ca dizabilitate și pentru persoanele adulte și au mai cerut ca acești copii să aibă în țara în care trăiesc drepturile pe care le au copiii Europei din care facem parte, nimic în plus.

Părinții copiilor cu autism au continuat lupta, s-au organizat în asociații care să le apere interesele. Specialiștii – medici, psihologi, psihopedagogi, logopezi, asistenți sociali, profesori – contribuie pentru o bună cunoaștere și abordare a problemei autismului, organizând simpozioane, conferințe naționale, scriu cărți, broșuri, diverse lucrări, fac dezbateri la televiziuni, mediatizează cazuri.

Organizații internaționale au venit cu specialiști în România și au oferit experiența lor, au creat centre pentru copiii cu autism, centre de consiliere pentru părinți în diferite zone ale țării –și aici fac remarcată Asociația „Betania” din Bacău, care, prin sprijinul unor specialiști din Olanda cu experiență și rezultate în domeniu, oferă o gamă variată de servicii sociale de calitate și înalt profesionalism.

Statul român însă este obligat să răspundă cerințelor acestor copii, pentru că societatea civilă, ajutorul primit din afara țării nu pot acoperi problematica unui fenomen care devine îngrijorător. Potrivit surselor oficiale (www.wrongdiagnosis.com/a/autism/stats-country.htm), prevalența autismului este de circa 1 – 1,6 la o mie de locuitori. La una din 166 de nașteri nou-născuții pot fi diagnosticați cu autism, iar testele arată creșterea dizabilității cu 10-17% anual, 4 din 5 copii cu autism sunt băieți, iar 4 din 5 cupluri cu copii cu autism divorțează.

S-a constatat că numărul mare de copii cu probleme, care intră sub incidența dezvoltării de tip autist, a crescut semnificativ începând cu anul 1992. O explicație pertinentă ar putea fi transformările profunde socio-economice și culturale prin care a trecut țara noastră și,

implicit, restructurarea statutului femeii ca mamă, soție și partener în realizarea unui trai cât mai aproape de normal.

În paralel cu transformările sociale s-au produs transformări fundamentale în psihologia femeii aflată într-o perioadă de tranziție pe plan socio-cultural, cu rezonanță semnificativă în plan personal. În România problema este cu atât mai pregnantă, cu cât sistemul de învățământ nu este pregătit să se confrunte cu această afecțiune. S-au înființat centre de zi care oferă servicii specifice copiilor cu autism, dar sunt prea puține pentru a răspunde tuturor solicitărilor.

Numărul cazurilor nou diagnosticate s-au dublat în ultimii trei ani. Statul nu face în prezent nimic pentru acești copii. Părinții se zbat singuri între confuzie și disperare, ajutați doar de câteva ONG-uri. Terapia ABA, considerată a avea cele mai mari șanse de recuperare, poate fi practică doar la domiciliu, cu costuri imense pentru venitul unei familii.

Autismul, această boală neuro-biologică, ale cărei cauze sunt insuficient cunoscute, nu este deloc cercetat în România, unde nu există niciun centru de stat pentru diagnostic și nici instituții de tratament finanțate de stat. Este ca și cum nu ar conta pentru autorități, care par să o considere o afecțiune prea rară și insignifiantă în raport cu problemele României și posibilitățile sale.

Cât privește numărul total al autiștilor, mai scăzut în anul 2008 față de anul 2007, există o altă explicație. Mulți au împlinit 18 ani și nu mai apar în statisticile Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului. Culmea absurdului: ei nu mai apar deloc în statisticile despre autism, deoarece în România autismul nu este

recunoscut ca o boală a adulților. Așa se face că la vârsta majoratului autiștii români se preschimbă, ca prin minune, în schizofrenici, ceea ce atrage după sine, potrivit legislației, pierderea dreptului de însoțitor.

De aici încolo au două șanse, ambele dezastruoase: internarea într-un stabiliment psihiatric de boli cronice sau o existență pur biologică, acasă, fără o componentă socială și fără niciun ajutor de la stat.

Sunt semnificative următoarele date: în țări din Europa terapia se decontează. Terapia de recuperare a unui copil este foarte scumpă, între 1 000 – 2 000 de euro pe lună, iar statul român ajută, în acest moment, cu infima sumă de 500 de lei lunar. Ce se va întâmpla cu acești copii când nu vom mai fi? Este întrebarea care-i înspăimântă pe părinții copiilor cu autism, în încercarea disperată de a convinge autoritățile că și fiii lor au dreptul la viață.

Promisiunile pentru copiii cu autism și părinții lor au fost primite cu speranță, pentru că făceau referire la demersul prin care Casa Națională de Asigurări de Sănătate să poată acoperi măcar o parte din cheltuieli sau la emiterea unor ordonanțe de urgență ale Guvernului, care să prevadă decontarea terapiilor comportamentale care ajută la recuperarea copiilor autiști, modificarea Ordinului Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale nr. 762/2007 prin care, după vârsta de 18 ani, copiilor autiști le dispare sindromul și devin brusc schizofrenici, precum și lansarea de campanii de informare a publicului larg privind autismul, elaborarea unui ghid de standarde de servicii în autism, formarea a trei echipe de

profesioniști de sănătate mintală în terapie comportamentală în autism, prin care, din trei centre de sănătate mintală din țară, vor deveni centre regionale de terapie în autism . Promisiuni.

Pentru ca aceste promisiuni să devină realitate, noi, aflați astăzi în Parlamentul României, avem obligația morală de a participa și de a răspunde afirmativ la un început care s-a declanșat prin apariția unor legi menite să reglementeze problematica lor.

Nu avem dreptul să rămânem indiferenți la o problemă gravă! Pentru a cunoaște mai mult acești copii, îi veți întâlni în foaiorul plenului Senatului.

Mulțumesc. (*Aplauze*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, doamna senator.

Dau cuvântul domnului senator Marius-Petre Nicoară, din partea Grupului parlamentar al PNL. Urmează domnul senator Dumitru Oprea, din partea Grupului parlamentar al PDL.

Domnul Marius-Petre Nicoară:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Declarația politică de astăzi se intitulează „Fonduri europene ratate”.

În anii trecuți, în vremea guvernării liberale existau voci foarte puternice care aduceau mereu în discuție faptul că nu sunt atrase suficiente fonduri nerambursabile, că nu știm să profităm de programele europene care ar duce la dezvoltarea unor sectoare importante ale economiei.

Ei bine, astăzi, când aceste voci sunt în funcții de decizie, când pot derula programe și pot face demersuri pentru mult laudatele fonduri, au o cu totul altă abordare. Să se fi schimbat așa de brusc punctul lor de vedere? Mărturisesc că nu înțeleg. Nu numai că nu fac pași către accesarea sumelor de bani europeni, dar chiar blochează programe funcționale care sunt în desfășurare.

Voi fi cât se poate de concret, amintind aici, un program național desfășurat de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin intermediul căruia, primăriile pot obține fonduri pentru reabilitarea drumurilor forestiere.

Știm cu toții care este la ora aceasta aspectul drumurilor forestiere. Știm că multe zone pot fi tranzitate doar cu IMS-ul, să nu spun jeepul, sau că sunt chiar închise, ceea ce reprezintă o pierdere. Iată că acest program le oferea o șansă.

S-a știut de la bun început faptul că pentru a avea calitatea de solicitant în proiect, primăriile trebuie să aibă în proprietate respectivele drumuri fapt pentru care s-au început demersurile pentru transferul de proprietate din patrimoniul „Romsilva”, cea care administrează majoritatea acestor artere. Partea interesantă este că lucrurile au rămas, din păcate, acolo la acele adrese dintre primării și prefecturi. Mai mult decât atât, Guvernul s-a gândit să încurce definitiv lucrurile emițând o hotărâre prin care se omite acest schimb de proprietate, ceea ce face imposibilă accesarea fondurilor.

Încercările mele, de a afla, de la minister, de ce blocăm intenționat acești bani, au rămas fără răspuns. Dacă vă întrebați ce se întâmplă acum, vă răspund: mai sunt exact două zile până când

expiră termenul până la care se mai puteau face înscrierile în proiect. Cred că nu mai trebuie să adaug nimic, nu-i așa?

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, domnule senator.

Dau cuvântul domnului senator Dumitru Oprea, din partea Grupului parlamentar al PDL. Urmează domnul senator Florin Constantinescu, din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC.

Domnul Dumitru Oprea:

Declarația politică se intitulează „Tragedia de la Smolensk – o lecție de demnitate a poporului polonez”.

Domnule președinte al Senatului,

Doamnelor și domnilor colegi,

Stimați invitați,

Tragedia aviatică poloneză de la Smolensk copleșește prin imensitatea ei. Este o dramă fără precedent în istoria modernă, iar duritatea sa se conturează în jurul durerii unui popor întreg. Îl îndurerează, dar nu-i înfrânge demnitatea. Suntem martori în aceste zile la o demonstrație de sobrietate, de discreție și extraordinară unitate a poporului polonez. Este o comuniune sufletească, o unitate în fața durerii care atrage respectul și compasiunea întregii lumi.

La Varșovia orice rivalitate politică a dispărut în aceste momente. Toate disputele naționale sunt lăsate de-o parte pentru a-i comemora în tihnă pe cei dispăruți. Este o lecție de noblețe pe care ar trebui să o învățăm cu toții.

Cunosc personal mai mulți polonezi. Ei sunt oameni de o extraordinară demnitate, strâns legați de patria lor, gata să treacă peste greutăți oricât de mari. La fel cum au trecut peste ruperea țării în bucăți, peste ororile masacrului de la Katyń ori peste apăsarea comunismului, polonezii au darul renașterii și al respectului de sine, lucru care îi vor face să treacă și de această dată peste o dramă de așa proporții.

Pe lângă această lecție de demnitate, trebuie să ajungem și la alte concluzii. Securitatea națională nu este un moft, iar șefii unei țări au nevoie de o siguranță maximă. Nu este vorba de privilegii, ci de obligația de a le proteja viața la cel mai înalt nivel. De aceea, cred că măcar acum ar trebui să înceteze disputele privind oportunitatea unor mijloace de deplasare sigure pentru liderii statelor. De asemenea, ar putea fi luate în calcul evitarea zborurilor comune ale președintelui și prim-ministrului, precum și verificarea procedurilor de transmitere extinsă a puterii în cazul unei catastrofe de proporții similare.

Sunt lucruri de făcut pentru mai târziu. Acum este vremea compasiunii. Ca părtași adesea la aceleași suferințe istorice, îmbrățișăm națiunea poloneză în unul dintre cele mai triste momente ale sale.

Credem cu tărie că va reuși la fel ca întotdeauna să-și depășească dificultățile oricât de mari ar fi ele, iar noi, vom putea spune mereu că suntem onorați să fim prietenii unui popor a cărui demnitate ne poate fi oricând un reper moral.

Scriu aceste rânduri, datorită unor prietenii sincere față de cel ce acum este președintele Parlamentului European, Jerzy Buzek, cu care am lucrat în Parlamentul European la comisie și cu care am plănuit realizarea Institutului European de Tehnologie, chiar dacă se află la Budapesta. Scriu aceste rânduri cu gândul la un polonez care ne este alături și care a primit titlul de „Doctor Honoris Cauza”, guvernatorul Băncii Poloneze, nu cel de acum, ci cel de dinainte, Balcerowicz. Scriu aceste rânduri gândindu-mă la comunitățile poloneze din nordul României în care eu investesc toată încrederea și cărora le mulțumesc pentru pacea cu care coabitează cu toți din zonă.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc, domnule senator.

Dau cuvântul domnului senator Florin Constantinescu, din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC. Urmează domnul senator Liviu Pașca, din partea Grupului parlamentar al PNL.

Domnul Florin Constantinescu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarația politică de astăzi de intitulează „Economia românească este în picaj sigur din cauza proastei gestionări a banilor europeni”.

Doamnelor și domnilor,

Stimați colegi,

Cheltuirea banilor din fondurile europene este o problemă, încă, nerezolvată în România și probabil că nici nu va fi rezolvată prea curând.

Guvernul Boc nu este interesat de faptul că economia se duce de râpă, dimpotrivă, încurajează în mod voit corupția din sistemul absorbției fondurilor europene. Guvernul declară de două ori pe săptămână dacă se poate, că există ceva probleme în acest domeniu, dar că lucrurile merg spre bine. Aș întreba retoric: cum merg spre bine dacă România se află pe penultimul loc după Grecia cu 14,1% în ceea ce privește atragerea de fonduri europene pentru proiecte de infrastructură, energie sau ocuparea forței de muncă, aferente perioadei 2007 – 2013, în timp ce media la nivelul Uniunii Europene este de 27%.

Nu avem nici un organism care să tragă la răspundere agențiile, ministerele sau autoritățile locale care nu cheltuiesc așa cum trebuie banii. Nu deținem experți, iar forța de muncă deja existentă este trasă pe dreapta în șomaj, nemaipunând la socoteală că, de cele mai multe ori, proiectele aprobate se referă la sisteme deja create, deja implementate pierzându-se din vedere investițiile în infrastructură, în agricultură, proiecte cu grad mare de colectare și sectoarele care ar garanta locuri de muncă.

Românii sunt capabili, dar guvernanții au senzația că este nevoie de experți străini, plătiți cu bani grei din aceleași fonduri europene.

Există la noi o cultură păguboasă a birocrației. Agențiile, ministerele fac hârtii, gândesc proiecte. Totul se oprește la aprobarea proiectului. Durează luni întregi până se află dacă un proiect este eligibil sau nu, apoi autoritățile se împotmolesc în noianul de acțiuni și activități neștiind cu care să înceapă și ce să bugeteze mai curând.

Din ce în ce mai mult România pierde bani europeni. La începutul mandatului, Guvernul Boc promitea că în acest an Guvernul are ca prioritate atragerea a 4,3 miliarde de euro din fondurile europene, însă datele actuale arată că România este capabilă să absoarbă doar 1,05 miliarde de euro până în noiembrie 2010. Deci cu toate că suntem deficitari în cea ce privește expertiza, experiența, mai suntem și mințiți pe față.

Stimați colegi, vă întreb oare noi nu suntem nici măcar la nivelul Estoniei, țară care a reușit să absoarbă peste jumătate din fondurile alocate?

Gestionarea programelor cu fonduri europene este stânjenită de slaba comunicare public-privat și de lipsa transparenței dovedite pe parcursul întregului proces decizional.

Stimați colegi,

Noi, cei din PDS, suntem capabili de efort unitar pentru încurajarea absorbției din fondurile europene. Vă spun foarte clar că opinia publică trebuie să știe acest lucru. Sunt metode și soluții pentru ca economia să nu aibă de pierdut de pe urma proastei gestionări a acestor fonduri. Enumăr doar câteva din acestea:

- încurajarea dezvoltării acolo unde are șanse, nu acolo unde vrea Guvernul să se producă;
- privilegierea eficienței nu a cunoștințelor și clientelei de partid;
- finanțarea activităților producătoare de profit;
- alocarea programelor de dezvoltare pe zone sau localități în încercarea de a le asigura o bucătică tuturor – nuclee de dezvoltare

economică care pot genera creștere economică – și care nu sunt distribuite egal în teritoriu;

- nu trebuie investite prea multe fonduri în programe al căror impact este greu de măsurat și care au efecte minime asupra bunăstării sau, chiar mai neplăcut, alimentează neperformanța și găurile negre.

Aparatul funcționăresc angrenat în absorbția fondurilor comunitare este din ce în ce mai politizat. Bani ajung la grupuri de interese și se fac afaceri nerușinate și tentative constante de deturnare a unor fonduri, aproape în fiecare zi.

România ar putea pierde unica șansă pe care ar fi putut-o avea pentru ieșirea din recesiune, un prim pas fiind blocarea recentă a unei plăți în valoare de 8 milioane de euro destinate beneficiarilor români de către Comisia Europeană.

Acțiunea de auditare din această lună, efectuată de către experți ai Comisiei Europene a activității unor autorități de management cheie din ministerele angrenate în programe europene, îi va prinde pe picior greșit și pe cei de la guvernare. Nu ne bucurăm pentru acest lucru, pentru că din cauza unei guvernări defectuoase, toată România ar putea pierde.

Arătăm încă o dată, dacă mai este cazul, că acest Guvern nu gestionează așa cum trebuie nici banul public, nici banul venit din fondurile europene!

Cerem ca acei vinovați pentru pierderea atâtor finanțări europene să-și dea demisia de onoare!

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, domnule senator.

Dau cuvântul domnului senator Liuviu Pașca. Urmează domnul senator Valer Marian, din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC.

Domnul Liviu-Titus Pașca:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarația politică de astăzi se intitulează „Cu pumnul în gura presei”.

Doamnelor și domnilor senatori,

Dacă în anul 1990 cineva mi-ar fi spus că la 20 de ani de la înlăturarea regimului comunist și după ce România a devenit parte a Uniunii Europene, voi vedea un demnitar al statului smulgând microfonul unui ziarist de la o televiziune privată, aș fi spus că bate câmpii. Ca și cum nu ar dispune de un purtător de cuvânt, ca și cum nu ar putea organiza conferințe de presă pentru a-și exprima mai detaliat deciziile și a-și transmite mesajele, prim-ministrul Boc ne-a demonstrat zilele trecute, printr-un gest penibil și nedemn pentru un politician de rangul său, că nu a înțeles nimic din ceea ce înseamnă bună comunicare. Gestul său agresiv, total nejustificat, pe care l-a argumentat invocând cenzurarea mesajelor sale de către unele televiziuni private confirmă, din păcate, un adevăr deja analizat de către specialiști, și anume acela că neputința de a finaliza un proiect, nesiguranța, lipsa de viziune, conduc uneori la manifestări agresive.

Fac această afirmație, pentru că, în opinia mea, faptul că domnul prim-ministru Boc și-a pierdut cumpătul vărsându-și

năduful pe ziariști, aidoma șefului său de la Cotroceni, a fost unul de intimidare, premeditat, menit să deturneze atenția opiniei publice de la faptul că Domnia Sa este incapabil să gestioneze o țară aflată în criză. Nu cred că folosesc cuvinte prea tari dacă mai adaug, la cele de mai sus, că excesul de zel al prim-ministrului denotă și o lipsă de civilizație politică.

Un om politic, ca să nu mai vorbim de șeful unui Guvern, trebuie, înainte de toate, să știe să-și gestioneze propriile porniri și reacții.

Aș merge mai departe și aș spune că domnul Emil Boc, ne-a arătat și o altă latură a complexe sale personalități, ipocrizia, pentru că, după ce a aclamat sus și tare necesitatea de a depolitiza conducerea Televiziunii Române și a Societății Române de Radiodifuziune, a găsit de cuviință să atace la baionetă televiziunile mogulilor, pretextând că acestea ba îl cenzurează, ba îi distorsionează mesajele, prejudiciindu-i astfel pe bieții români deveniți victime ale dezinformării.

Cu alte cuvinte, premierul României consideră că televiziunile, fie ele și private, au obligațiile de a-l prezenta pe Domnia Sa într-un cadru bucolic, fie la cosit, fie dirijând fanfara sau lucrând la rindea. Televiziunile nu au obligația de a prezenta integral propriile adevăruri ale prim-ministrului, adică cifre false privind starea reală a șomajului sau date eronate privind dimensiunile crizei economice.

Stimați colegi, poate că unii dintre dumneavoastră veți spune că am reamintit acest incident pentru că la noi, cei din opoziție, nu

au altceva mai bun de făcut, decât să ducă în derizoriu bunele intenții ale prim-ministrului Boc.

Care sunt acestea? Răspunsul l-a dat zilele trecute conducerea PDL care a decis să nu-și mai trimită reprezentanții la dezbaterile politice de la Antena 3 și Realitatea TV. Iată deci, domnilor, soluția miraculoasă anticriză a celor din partidul de guvernământ: evitarea confruntărilor decise pentru a nu fi obligați să justifice lipsa de viziune și incapacitatea de a găsi soluții adaptate la România pentru ieșirea din criză. În loc să se ocupe de clienții politici incompetenți, care au invadat instituțiile, sfidând orice regulă de bun-simț, în loc să ofere alternative care să stopeze exodul tinerilor și al specialiștilor, domnul prim-ministru Boc avertizează televiziunile: ori difuzează ceea ce dorește Domnia Sa, adică propriile adevăruri, ori vor suporta sancțiunile CNA.

Cred că orice comentariu este de prisos. Și totuși, în încheiere, îngăduiți-mi să adresez o întrebare premierului Emil Boc: pe când un minister al propagandei, domnule prim-ministru?

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă mulțumesc.

Urmează domnul senator Valer Marian. Se pregătește, din partea Grupul parlamentar al Alianței Politice PSD+PC, domnul senator Florian Laurențiu Coca.

Domnul Valer Marian:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Declarația mea politică este intitulată „Răpirea din Irak – certitudini și întrebări după cinci ani”.

Recent, s-au împlinit cinci ani de la unul dintre cele mai mediatizate și controversate evenimente postdecembriste cu final secretizat; răpirea jurnaliștilor români Marie Jeanne Ion, Sorin Mișcoci și Eduard Ovidiu Ohanesian în Irak. În acest timp, instanțele românești au închis dosarele „Răpirii din Irak” fără să audieze inculpații și martorii principali sau să ia în seamă anumite dovezi, lăsând în urmă mai multe întrebări decât răspunsuri.

Dosarele instrumentate la comandă de magistrații noii Securități (ajunse la Palatul Cotroceni după decembrie 2004), pe numele celor doi țapi ispășitori Omar Hayssam și Mohammad Munaf se referă la un act de terorism internațional unic în istoria României, răpirea celor trei cetățeni români în Irak și ascund în firele secretizate adevăruri dure despre clasa politică: trafic de influență la nivel înalt, contrabandă cu armament, poliție politică, alte afaceri murdare sau imixtiunea puterii în actul de justiție. Protagonistii: politicienii de marcă ai zilelor noastre, oamenii de afaceri de succes, ofițerii serviciilor secrete, fosta Securitate și, cu voia dumneavoastră, cel care se dorea salvator al națiunii, însuși președintele Traian Băsescu, nimeni altul decât oficialul care a clasificat adevărul „Răpirii din Irak” pentru 50 de ani. Președintele Băsescu este „Profesorul” care a negat faptul că ofițerii SIE din Ambasada României din Irak l-ar fi predat americanilor pe teroristul cetățean american Mohammad Munaf, martor-cheie în proces, același președinte care fusese anunțat din vreme de serviciile secrete românești că teroristul nr. 1 al României, Omar Hayssam intenționează să fugă din țară. A se vedea Nota DGIPI nr. 001193106/5 mai 2006, document făcut public în mass-media).

Iată ce declara chestorul-șef Virgil Ardelean, în data de 14.01.2009, cu prilejul celei de-a doua demisii din fruntea Direcției de Informații și Protecție Internă (DGIPI) a Ministerului Administrației și Internelor: “Cazul Hayssam. Mi-am dat demisia după șeful SRI și SIE deși DGIPI a transmis semnalarea despre intenția plecării din țară la toate autoritățile competente. Demisia mea a fost afirmată în fața președintelui țării, în aceeași zi a fost prezentată ministrului de interne care, la rândul său, a înaintat-o prim-ministrului. Orice asociere referitoare la posibile conexiuni ascunse ale mele, în afara celor derivate din atribuțiile legate de serviciu, în legătură cu cazul Hayssam sunt neadevăruri.”

Amestecul politicului la nivel înalt, precum și intervenția unor importanți demnitari ai statului român în sensul ascunderii adevărului despre „Răpirea din Irak” sunt de notorietate. Un exemplu sugestiv este Ordinul nr. 1833/C/5 decembrie 2005, prin care fostul ministru al justiției, Monica Luiza Macovei dispune:

„Cererea de extrădare formulată de Curtea de Apel București, Secția I Penală prin care se solicită extrădarea din SUA a numitului Munaf Mohammad, născut la 29 noiembrie 1962 în Irak, fiul lui Munaf și Suat, nu se transmite autorităților americane.”

Toate demersurile jurnaliștilor către instituțiile statului, inclusiv către comisiile de control parlamentar ale serviciilor secrete românești au avut același rezultat: tăcere totală. Atrag atenția că importanța dosarului „Răpirea din Irak” rezidă și din dosarele conexe clasificate (total sau parțial) „Strict Secret de Importanță Deosebită”, disjuncte ulterior din acesta. Este vorba despre dosarul

nr. 628/D/P/2005 (Armamentul) și de dosarul nr. 121/D/P/2007 (Fuga lui Hayssam) care, conform documentelor ajunse în presă, precum și declarațiilor fostului procuror-șef adjunct al DIICOT, Ciprian Nastasiu, dovedesc participarea unor înalți demnitari ai statului român în operațiuni internaționale de trafic și contrabandă cu armament, alături de teroristul sirian Omar Hayssam, de traficantul sirian *Monzer al-Kassar* sau de celebrul traficant rus Victor Bout (arestat în Tailanda în 2008, în urma conlucrării strânse dintre DEA din SUA, procurorii DIICOT, Curtea de Apel București și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră din România). La finele anului trecut, Compania Națională ROMARM figura alături de Kassar și Bout în raportul Institutului ONU pentru Cercetare în Domeniul Dezarmării (UNIDIR), ca furnizor de armament pentru gruparea teroristă columbiană FARC.

În aceste condiții, pentru aflarea adevărului și pedepsirea adevăraților vinovați se impune declasificarea totală, fără niciun fel de rezerve, a dosarului „Răpirea din Irak”, precum și a celorlalte dosare conexe sus-menționate.

Totodată, se impune audierea publică de către o comisie parlamentară specială de anchetă a următoarelor persoane:

1. Traian Băsescu, Președintele României, șeful celulei de criză constituite la Palatul Cotroceni în 2005 și toți ceilalți membri ai celulei de criză.

2. Ștefan Mihai Stuparu, fost ambasador al României în Irak, actualmente ambasador în Australia;

3. Mohammad Yassin, partener de afaceri al teroristului Omar Hayssam, proclamat public de Traian Băsescu drept „moștenitorul cinstit al averii teroristului sirian Hayssam”;

4. Raad Halool – om de afaceri irakian, partener de afaceri cu Omar Hayssam;

5. Colonelul SIE Octavian Hârșeu – fost consilier la Ambasada României din Irak;

6. Generalul(r) SIE, Adrian Isac, fost șef de direcție în SIE, însărcinat cu eliberarea ostaticilor;

7. Generalul Florian Coldea – prim-adjunct al directorului SRI (care știe câți bani a alocat statul român pentru eliberarea ostaticilor din Irak și câți au fost predați răpitorilor);

8. Generalul(r) Constantin Degeratu – fost consilier prezidențial pe probleme de apărare și siguranță națională;

9. Ofițerul Costin Gorunescu – cadru DGIPI, fiul generalului Degeratu;

10. Generalul(r) Ion Maranda – fost șef al Direcției de Protecție Internă din SRI;

11. Generalul(r) Ion Ștefănuț – fost șef al Diviziei Antiteroriste din SRI;

12. Fostul procurorul-șef adjunct al DIICOT, Ciprian Nastasiu. Justiția din România a făcut în ultimele săptămâni doi pași importanți ce pot contribui la clarificarea „Răpirii din Irak”. Președintele Completului Curții de Apel Oradea, care judecă dosarul „Fuga lui Hayssam”, a solicitat desecretizarea acestui dosar, iar Curtea de Apel București a emis săptămâna trecută un ordin de

urmărire internațională prin Interpol pe numele lui Mohammad Munaf, condamnat în România la zece ani de închisoare pentru terorism.

După puterea judecătorească ar trebui să-și facă datoria puterea executivă, prin realizarea de urgență de către Ministerul Justiției și Ministerului Afacerilor Externe a procedurilor de extrădare a celor doi teroriști condamnați definitiv: Omar Hayssam la 20 de ani de închisoare și Mohammad Munaf la 10 ani de închisoare și puterea legislativă prin constituirea unei comisii parlamentare speciale de anchetă.

Post-scriptum. Dedic această declarație politică prietenului meu Ovidiu Ohanesian care luptă de cinci ani pentru adevăr și dreptate, însă nu numai că nu a primit nicio reparație (compensație) morală sau materială, dar și-a pierdut și slujba din cauza sistemului pe care l-a acuzat de mușamalizarea răpirii sale.

Vă mulțumesc. (*Aplauze*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Domnul senator Laurențiu Florian Coca, ultimul înscris pe lista vorbitorilor la declarații politice de astăzi.

Vă rog, domnule senator.

Domnul Laurențiu Florian Coca:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Declarația politică se intitulează „Guvernul Boc – disperarea pensionarilor”.

Stimați colegi, dacă până în prezent pentru Guvernarea Băsescu-Boc, pensionarii au constituit un corp social nemulțumit dar tăcut, în ultimele săptămâni aceștia nu au mai rezistat și au început să ridice glasul de disperare prin tot felul de întruniri, memorii și chiar ieșiri în stradă. Am fost și eu asaltat de cererile lor și din memoriile primite, mi-am dat seama că sunt cunoscute de președintele Traian Băsescu, de primul-ministru Emil Boc, de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și casele de pensii problemele lor, dar nicio autoritate a statului nostru nu face nimic pentru a-i înțelege și a le prezenta o soluție sau măcar o perspectivă clară pentru greutățile vieții lor de zi cu zi. Li s-a promis o indexare a pensiilor și în loc de această realitate virtuală, li se administrează o scădere reală a puterii de cumpărare a pensiilor, prin stimularea de către stat a unor scumpiri cauzate de creșterea accizelor la benzină, motorină, a taxelor, prin reducerea compensațiilor la medicamente, prin introducerea coplății la consultațiile, analizele și alte servicii medicale. Este un adevăr unanim cunoscut, acela că persoanele în vârstă sunt cele mai expuse riscurilor de îmbolnăvire, că acestea constituie principala categorie socială beneficiară a prestațiilor medicale și că orice înrăutățire în garantarea și administrarea lor se soldează cu agravarea stării de sănătate și o grăbire a mortalității.

Nu întâmplător, în scrisorile de suflet și de disperare pe care le-am primit de la diferite asociații ale pensionarilor, aceștia nu ezită să numească politica din ultimii doi ani ca fiind una „de genocid social” – am citat dintr-o scrisoare.

La ultima confruntare electorală, candidatul și președintele Băsescu cita demonstrativ la televiziune din scrisorile unor persoane și familii necăjite, foarte sărace. În numele acestora – care, de Paști nu au avut niciun ou sau o felie de cozonac pe masă – îl întrebăm acum ce face, împreună cu partidul și Guvernul său pentru aceste familii, după ce le-a cumpărat voturile? Altădată, li se acordau prime de Paști și de Crăciun.

În acest an, autoritățile și alți angajatori nu s-au sinchisit ca măcar salariile, pensiile sau ajutoarele sociale să se dea mai din timp, obligându-i în acest mod pe mulți concetățeni să se împrumute de la Casele de ajutor reciproc, de la cunoștințe sau să rabde de foame. Recentele demonstrații de stradă ale profesorilor, ale șoferilor și personalului din transporturi, ale pensionarilor, ale funcționarilor publici au pus mai bine în evidență adevărata față a politicii actualei puteri.

Oamenii au înțeles mai clar acum faptul că scopul principal al legii unice de salarizare a fost diminuarea veniturilor salariaților, inclusiv și, mai ales, a celor cu salarii mici, că scopul Legii educației naționale nu este reforma, ci disponibilizările din învățământ, restrângerea activității și comasarea școlilor, intimidarea profesorilor și a sindicatelor, că scopul principal al așa-zisului nou proiect al Legii pensiilor este reducerea puterii de cumpărare a pensiilor, inclusiv a pensiilor mici, care revin la peste 90% din totalul pensionarilor.

Ruperea legăturii dintre pensii și salarii va duce în timp scurt la o prăpastie între acestea, chiar dacă și unele, și altele sunt la

limita supraviețuirii. Iar când vine termenul indexării, Guvernul le spune că nu sunt bani. Are vreo legătură cu lamentarea autorităților faptul că sunt prea mulți pensionari în raport cu populația ocupată sau că pensionarii trăiesc prea mulți ani după ieșirea la pensie? În loc să aplice politici de stimulare a ocupării pieței muncii, a creării de locuri de muncă și de creștere a salariilor pentru ca tinerii români să muncească în țară și să contribuie la fondul de pensii, actualii guvernanți propun măsuri care să rărească rândurile prin grăbirea sfârșitului, înlocuind astfel pensia și asigurarea de sănătate cu ajutorul de deces, dar și acesta neindexat cu inflația.

Toate acestea fac parte din aceeași politică distrugătoare. S-a făcut multă zarvă pe tema salariilor nesimțite, pentru a se ascunde diminuarea salariilor mici, a salariilor bugetarilor care, oricum, sunt de departe cele mai mici din Europa.

Se face acum zarvă pe tema „pensiilor nesimțite”, pentru a se opera pe mâna „chirurgilor” Boc-Șeitan pensiile care oricum sunt cele mai mici din Europa.

În același sens, trebuie subliniat că în România, așa cum este guvernată astăzi, nu disponibilizările sau comasările de activitate sau de instituții sunt problema, ci faptul că celor disponibilizați, șomerilor, celor în căutare de lucru, nu li se oferă nicio alternativă sau șansă de a găsi de lucru.

Ce alternativă le-a oferit domnul ministru Berceanu celor 10 000 de disponibilizați din CFR? Un an de șomaj și apoi viața la țară. În ritmul în care se administrează Căile Ferate Române – una din mândriile istorice ale țării noastre – în doar câțiva ani ne vom

uita după CFR cum ne uităm după multe alte industrii și servicii care au dispărut în ultimele două decenii.

Ce alternativă oferă domnul ministru Funeriu miilor de cadre didactice și personalului auxiliar disponibilizat? Nici culegerea căpșunilor în Spania nu mai este operațională.

Acest tip de reformă marca Băsescu, făcută cu elevii PDL-iști împotriva profesorilor, și a sindicatelor, și a rectorilor, și a universităților va face ca școala românească, inclusiv cea de medicină, să urmeze exemplele amintite.

Ne întrebăm: ce sau cine a mai rămas nereformat în stil PDL-ist? Primele par a veni spitalele, sistemul sanitar care, după aprecierea președintelui, operează oameni sănătoși. Nu vi se pare că aceeași soartă se pregătește și pentru viața democratică a pluripartitismului și instituției Parlamentului? De câțiva ani ni se tot arată pisica reformei statului. De aceea, consider că oamenii politici responsabili trebuie să fie atenți ca însuși statul român să nu aibă aceeași soartă.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, domnule senator.

Vreau să vă informez că următorii colegi au depus în scris declarații politice pentru ședința noastră de plen de astăzi:

Din partea Grupului parlamentar al PDL – domnii senatori Dorel Jurcan, Traian-Constantin Igaș, doamna senator Sorina Plăcintă, domnii senatori Gheorghe Bîrlea, Iulian Urban, Vasile Nistor, Dorel Borza, Gabriel Mutu și Mihai Niță.

Din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC – doamna senator Doina Silistru, domnii senatori Ilie Sârbu și Sorin-Constantin Lazăr;

Din partea Grupului parlamentar al PNL – domnii senatori Paul Ichim și Emilian Frâncu;

Din partea Grupului parlamentar al senatorilor independenți – domnii senatori Vasile Nedelcu și Corneliu Grosu.

Declarații politice consemnate conform materialelor depuse în scris de către senatori:

Domnul Dorel Jurcan:

Declarația politică este intitulată „Educația de azi, viitorul României de mâine”.

Stimați colegi,

Din 1989 și până în prezent, sistemul educațional românesc a suferit de-a lungul timpului nenumărate transformări. Stă în puterea noastră să ne implicăm corect și obiectiv în noua propunere legislativă privind educația, în vederea realizării unei legi moderne și adaptată nevoilor tinerilor din România. Viitorul unei țări îl reprezintă copiii, iar de măsurile pe care noi, politicienii, le adoptăm depinde consolidarea unui stat democratic puternic.

Legea educației naționale este un proiect ce dă șansa unui sistem, aflat în suferință zeci de ani, să se modernizeze și să se înscrie în sfera sistemelor educaționale funcționale. A venit vremea schimbării și a reformei educației.

Acest subiect stârnește reacții dintre cele mai diverse în spectrul public din România. Sunt rare ocaziile în care asistăm la un

asemenea val de opinii pro și contra asupra unui proiect de reformare a sistemului educațional. Instituțiile statului, părinții, studenții și elevii își fac auzite părerile asupra proiectului de lege al educației naționale. Încurajarea dezbaterii și disponibilitatea pentru dialog manifestată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului reprezintă cu adevărat un pas înainte pentru modul de a governa în România. Pentru acest lucru îl felicit pe domnul ministru Funeriu. Orice pas înainte aduce după sine schimbarea. Acest fenomen al schimbării este privit însă cu foarte multă suspiciune, mai ales de cei care se poziționează ca experți în reformarea sistemului, dar nu au făcut niciodată nimic în această privință.

Sistemul educațional românesc este bazat, în mare parte, pe memorarea a ceea ce am învățat la școală. Dar, pentru a deveni competitiv, trebuie supus unor reforme. Noua lege a educației dorește să aducă sistemului educațional nu o schimbare superficială, ci una radicală. S-a ajuns ca în școală, prin educația inițială, să nu mai formăm muncitori calificați, considerându-se, poate, că economia este la un nivel înalt de automatizare, lucru neadevărat dacă ne gândim că sunt zone ale economiei unde se utilizează frecvent muncitorul calificat și specializat, cum ar fi construcțiile, transporturile etc. Întâlnim uneori liceeni care abia scriu sau citesc, urmare a deficiențelor sistemului sau a neputinței acestora sau poate pentru că avem un învățământ obligatoriu de zece clase și, fără voia lor, elevii sunt înscriși automat la liceu, lipsind alternativa școlii profesionale. Abandonul școlar, o sursă a inechității sociale, cauzată de sărăcia spirituală, este la cote alarmante. Aceste probleme își

gădesc rezolvarea în noul pachet legislativ prin reînființarea școlilor profesionale și extinderea ciclului gimnazial.

România poate avea o șansă prin investiția în educație, coroborată cu o lege modernă și conformă cu realitățile sociale și economice ale țării noastre.

Prezentul proiect de lege a educației aduce multe elemente de noutate. Este clar că va produce schimbări majore în organizarea și funcționarea învățământului românesc actual. Nu putem aștepta rezultate imediate, dar reforma educațională reprezintă șansa de mai bine a unei țări. Adaptarea continuă a sistemului educațional la schimbările și evoluția societății românești, în contextul european, este imperativă și de aceea consider că avem datoria morală de a sprijini eforturile legislative care vor să transforme aceste deziderate în realitate.

Inițiativa Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și a Guvernului de a trece la o modificare și actualizare radicală a programelor școlare preuniversitare este salutară. Sper ca noua lege să fie pusă în practică cât mai repede posibil, și asta în folosul generațiilor viitoare de tineri din această țară.

Vă mulțumesc.

Domnul Traian-Constantin Igaș:

Declarația politică se intitulează „Activitatea opoziției, măsurabilă doar la nivel discursiv”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Consider necesară această intervenție care îi vizează pe colegii din opoziție, pentru a trage un semnal de alarmă la ceea ce se întâmplă în ultima perioadă atât la nivel local, cât și la nivel național.

După ce au depășit, mai mult sau mai puțin, competițiile interne, Partidul Social Democrat și Partidul Național Liberal au încercat, prin această restructurare despre care vă vorbeam într-o declarație politică anterioară, să se dezvolte din punct de vedere electoral și au pierdut astfel din vedere faptul că acest proces duce la incapacitatea de a se poziționa în postura de opozant, acel grup sau grupuri politice care prin politicile pe care le susțin vin cu soluții practice sau cel puțin cu o alternativă la ceea ce puterea pune în practică pentru bunul mers al societății civile în această perioadă de criză.

Prin acțiunile recente, opoziția aduce încă o dovadă realității deja observate, și anume criza în care se află cele două partide, o criză de idei constructive, o gestionare incorectă a resurselor de care dispun în această calitate pe care o dețin și care, într-o democrație consolidată cum este România, le dă posibilitatea de a prezenta alternative cu soluții, nu doar discursuri. Discursurile nu sunt suficiente! Comunicarea publică a celor două partide nu ar trebui să se măsoare doar în discuții, televizate sau nu, în moțiuni slab fundamentate și fără alternative!

Soluțiile oferite de opoziție merg doar în sensul presiunii asupra Partidului Democrat Liberal, așa cum au dovedit-o de nenumărate ori și, mai recent, prin refuzul de a participa la dezbaterile proiectului Legii educației naționale.

Opoziția reacționează prin retorică, fără a veni cu noi proiecte politice de anvergură pentru populație, așa cum au făcut-o la punctul cheie al alegerii președintelui PSD și PNL, unde au venit cu o serie de proiecte, care de care mai ambițioase, pentru funcția supremă în cadrul grupărilor de care aparțin.

Agravarea condițiilor economice face ca anul 2010 să fie unul în care guvernarea să fie obligată să-și asume decizii foarte nepopulare, pe lângă reformele care așteptau să fie puse în practică și pe care guvernările anterioare nu le-au demarat. Astfel că reforma în educație, atât de blamată de opoziție mai mult la televiziuni decât în dezbaterile desfășurate pe această temă, este un proiect necesar, luând în considerare numeroasele modificări din ultimii ani, care s-au vrut reforme, dar au sfârșit doar prin a petici Legea educației, deprecind-o continuu și plasându-ne, ca sistem de educație, pe ultimele locuri în Europa și pe ultimul loc în interiorul Uniunii Europene.

România nu mai poate aștepta! În momentul de față, ne vedem presați să luăm astfel de decizii nepopulare, dar conforme cu realitățile economice. Avem nevoie de o reformă în învățământ, în sistemul de pensii, în sistemul de salarizare, de o modificare a Constituției, în final, de o reformă pe toate palierele instituției statului român și, pentru a ne îndeplini misiunea, avem așteptări și din partea opoziției!

Prin urmare, vă solicităm, dragi colegi, să fiți parte a soluției la depășirea acestei perioade nefaste pentru români, și nu parte a împotrivirii de care ați dat dovadă până în momentul de față!

Vă mulțumesc.

Doamna Sorina-Luminița Plăcintă:

Declarația politică este intitulată „Examenul maturității vine la timp?”.

Doamnelor și domnilor,

Stimați colegi,

Parlamentul României, instituția care reprezintă elita clasei politice, trece printr-un examen care poate și trebuie să fie definitiv pentru identitatea sa: examenul de maturitate. La fel justiția, precum și mediul de afaceri. Ca orice examen, are mai multe probe: testul de moralitate, acela de eficiență și, nu în ultimul rând, testul de viziune.

De 20 de ani suntem puși în discuția cetății ca fiind – paradoxal – aleșii fără încredere. Oameni pe care cetățenii îi votează doar pentru un nou exercițiu al dezamăgirii. De aceea, am convingerea că ceea ce se întâmplă în ultima perioadă este un rău necesar. Arestarea în premieră a unui coleg senator reprezintă drumul spinos pe care trebuie să îl parcurgem pentru a afla cum suntem cu adevărat.

Eu nu știu dacă domnul Voicu este vinovat sau nu. Dar vreau să aflu. Se vorbește despre caractițe, rețele, încrângături de interese și vinovății, se vehiculează suspiciuni de corupție la nivel înalt. Aștept ca justiția să se pronunțe în termeni clari, cu argumente, probe și verdicte date fără urme de îndoială.

Nu vreau să trăiesc într-o țară a cărei clasă politică este susceptibilă de minciună, a cărei justiție e lipsită de credibilitate și al cărei mediu de afaceri se ridică nu pe principii de eficiență, ci pe relațiile de cumetrie, cultivate timp îndelungat cu diverși indivizi

suspuși și șantajabili. Și mai vreau să știu ceva: cazul Voicu e singular sau mai sunt printre noi colegi asupra cărora planează suspiciuni similare? Ar fi cel puțin naiv din partea mea să cred că fenomenul corupției are o singură culoare politică și un singur palier de evoluție: clasa politică. Realitatea arată fără tăgadă că murdărește tot ceea ce atinge, de la partide la mediul privat, de la administrația publică la justiție, de la mediul de afaceri la medici, profesori sau notari.

Aud opinii ale unor prestigioși (altfel) formatori de opinie, conform cărora întreaga discuție despre cazul Voicu ar fi doar o perdea de fum, menită să ascundă adevăratele probleme ale României reale: problemele economice. Eu vin din mediul privat și nu știu cum poți face profit fără muncă asiduă, de dimineața până seara. Ceea ce aud în jurul meu însă despre oameni care s-au îmbogățit în doar câteva luni, fără să câștige la loto, îmi demonstrează că există și alte căi, mai ușoare, mai rapide. Fenomenul devine periculos nu numai prin existența sa sau prin faptul că creează un precedent periculos, ci și prin faptul că devine model pentru cei care acum învață de la noi.

Stimați colegi,

Vă cer să schimbăm, începând cu noi, nu numai această percepție, ci și această realitate. Vă cer onestitate, deschidere și curajul de a trece printr-un proces corect de curățenie morală. Trebuie să redăm demnitarului român demnitatea misiunii sale. Aș vrea să cred că această declarație nu va fi receptată ca fiind un atac la adresa unei formațiuni sau a alteia. În fața adevărului nu avem culoare politică. Să renunțăm la relațiile preferențiale cu oameni de afaceri, judecători,

politicieni sau avocați. Cer justiției corectitudine și transparență. Și sper ca, după ce statutul nostru se va fi clarificat, să recâștigăm încrederea pierdută a oamenilor în slujba cărora ne aflăm.

Domnul Gheorghe Bîrlea:

Declarația politică se intitulează „Atenție! Urmează filmul...”.

În ultimul timp, câteva televiziuni difuzează filme realizate înainte de 1989. Mai mult, se pare că în curând va apărea un nou post care își propune cu precădere un astfel de program, cu precizarea că proiecțiile vor fi precedate de discuții critice privind conținutul ideatic și valențele estetice ale filmelor.

În principiu, este corect și bine să nu privim cu mânie și fără discernământ producțiile școlii românești de cinematografie realizate înainte de 1989, în care și-au etalat talentul marii noștri actori și regizori, curajoși nu numai în plan estetic, ci și prin mesajul profund uman, eliberat, pe cât omenește este posibil, de tezismul și zgura ideologică specifice perioadei comuniste și așa-zisei „Epoci de aur”. În pauperitatea socială generalizată în care se trăia, cu limitări și constrângeri dramatice, urmărindu-se cu obstinație realizarea unei himere politice – omul nou, filmul și sala de cinematograful erau veritabile repere culturale frecventate de oameni din toate straturile societății, de la cei obișnuiți din mediul rural la intelectualitatea saturată de agresiunile sistemului.

Trebuie să ne reamintim că nu puțini au fost regizorii și actorii care au refuzat inserția clișeului politic în artă, spre cinstea lor și onoarea școlii românești de cinematografie. Alții, mai slabi de înger, și-au asumat compromisuri pentru a putea supraviețui profesional în

condițiile unei draconice cenzuri ideologice. Memoria ne somează să nu-i uităm nici pe cei ce răspundeau cu promptitudine și lașitate comenzii politice a ideologilor comuniști, remarcându-se prin jenante idealizări ale unei realități cenușii, falsificând adevărul și istoria de dragul unui succes efemer. Nu îmi propun să fac acum nominalizări, nici în alb, nici în negru, pentru ca această declarație nu urmărește ierarhizări estetice și morale, ci doar să avertizeze că unele producții realizate în epoca de tristă amintire, redifuzate azi, ridică, în opinia mea, o gravă problemă morală, ce ne privește pe toți și în mod special instituțiile cu responsabilități în domeniul educației, culturii, cinematografeii și mass-mediei.

Am în vedere efectele perverse ce pot fi induse în percepția și înțelegerea telespectatorilor tineri, mai ales la cei născuți după 1989. Ei nu au trăit în mod nemijlocit coșmarul existențial oferit de regimul comunist, nu au stat la coadă la lapte, la pâine, la benzină, nu au fost înregimentați și nu au participat la ședințele de îndoctrinare. Știu puține adevăruri despre modul cum oamenilor le erau amputate drepturile fundamentale, libertatea de exprimare și de gândire, în numele unui ideal social utopic. În manualele școlare actuale lipsesc analizele profunde privind mecanismele de acțiune ale totalitarismului comunist, căruia i-au căzut victime milioane de oameni, dintre care câteva sute de mii au stat ani grei în închisori, în lagăre de muncă forțată sau în depărtări. Suprimarea conștiinței și a libertăților civice nu puteau fi teme pentru creațiile cinematografice, ci doar figurile de comuniști ilegaliști. Arta, indiferent de gen, se dorea a fi confiscată cu mesaje de manipulare ideologică,

lozincarde, atingând nivelul unei veritabile paranoia socială și politică în anii '80. Filmul, prin impactul puternic, în sensibilitatea tinerilor nu putea fi exceptat.

Îmi trec pe ecranul memoriei multe episoade stridente din filmele ce cosmetizau sistemul cu o nesimțire incredibilă. De astfel de producții mă tem și azi, inclusiv de recidiva lor pe la diverse televiziuni. Nu pentru mine, ci pentru cei foarte tineri, care ar putea involuntar și necritic să fie contaminați de astfel de pseudomesaje ale unor filme realizate la comanda politică a unor activiști și fără relevanță estetică.

Iată de ce consider că noi, ca oameni politici, Ministerul Culturii și Patrimoniului Național și CNA-ul trebuie să reacționăm, nu reinventând cenzura, ci identificând o soluție care să avertizeze telespectatorii în legătură cu substratul și mesajul ideologic al unor astfel de filme. Ar fi o măsură de protecție a celor mai tineri. Altfel devenim indirect complici la reabilitarea ideologică și estetică a unor pseudoproducții cinematografice, ceea ce ar fi foarte, foarte grav.

Îi mulțumesc jurnalistului Doru Braia că mi-a sesizat cu îngrijorare acest potențial pericol, la prevenirea căruia subscriu și îmi propun să aduc un amendament la Legea audiovizualului pentru a conferi CNA-ului temeiul legal de intervenție în astfel de situații.

Până atunci, ar fi recomandat ca televiziunile în cauză să găsească ele însele soluții adecvate și morale, pentru că, dacă vor, pot!

Domnul Iulian Urban:

Declarația politică este intitulată „Legea lustrației trebuie adoptată de Parlament. Cu orice costuri!”.

Președintele Camerei Deputaților, Roberta Anastase, a avansat data de 20 mai pentru adoptarea Legii lustrăției. Blocat de multă vreme în Legislativ, proiectul de lege prevede interzicerea ocupării funcției de demnitar de către cei care au făcut parte din nomenclatura comunistă.

Pe lista lustrabililor se află numeroși parlamentari. În primul rând, ar putea să-și piardă calitatea de senator liderul Partidului Conservator, Dan Voiculescu, acuzat de CNSAS că a colaborat cu Securitatea sub numele de cod „Felix” și al cărui dosar se află în instanță. Chiar și avocatul lui Voiculescu, deputatul PC Sergiu Andon, ar putea fi pe „lista neagră”. Andon, fost redactor al revistei „Flacăra”, îi înfiera în articolele sale pe românii care plecau frecvent în străinătate.

Sub incidența prevederii Legii lustrăției ar putea intra și deputatul independent Vasile Soporan (fost PSD), deconspirat de CNSAS drept colaborator al Securității sub numele de cod „Vasea” (fiind recrutat de pe vremea când era licean), dar și colegul său de grup parlamentar Șerban Mihăilescu, fost membru al Secției de știință și învățământ a Comitetului Municipal PCR București.

Mai mulți lideri PSD sunt în aceeași situație. De exemplu, șeful deputaților PSD, Viorel Hrebenciuc, a avut calitatea de șef în Comitetul Județean al PCR Bacău, iar europarlamentarul Ioan Mircea Pașcu a fost membru CC al PCR. La liberali, deputatul Dan Ilie Morega este cunoscut drept unul dintre cele mai importante personaje comuniste din Gorj. El a fost președintele cooperativelor de consum din acest județ, fiind decorat de Nicolae Ceaușescu cu ordinul „Erou al muncii socialiste”.

Sorin Oprescu ar putea să-și piardă funcția de primar general al Capitalei. Acesta, fiul unui general de Securitate, a ocupat poziția de președinte al UASC la Facultatea de Medicină din București. Pe lista lustrabililor ar fi și șeful SIE, Mihai Răzvan Ungureanu. El a fost membru supleant al CC în cadrul PCR chiar din perioada când era elev la Liceul „Costache Negruzzi” din Iași.

Domnul Vasile Nistor:

Stimați colegi,

Prin această declarație politică vreau să vă supun atenției o situație de care cred că nici dumneavoastră nu sunteți străini, și anume existența stimulentei financiare pentru reprezentanții unor instituții de stat precum Fiscul și Garda Financiară. Accentul pus pe aplicarea de sancțiuni contravenționale uneori nefundamentate suficient, asociat cu atitudinea necorespunzătoare a unor comisari în exercitarea atribuțiilor, i-au determinat pe cetățenii pe care îi reprezintă să mă atenționeze cu privire la acest aspect.

Din motive a căror logică am ajuns să o cunosc, practica stimulentei s-a perpetuat sub conducerea mai multor guverne în aceste instituții, în dauna reprezentanților mediului privat, care reclamă neîncetat că o astfel de practică deschide ușa abuzurilor: „agenții” statului caută orice pretext pentru a aplica amenzi.

Deși încasarea amenzilor și taxelor reprezintă atribuția de bază a funcționarilor respectivi, principiul de bază este că instituțiile menționate beneficiază de procente situate între 15% și 25% din încasări pentru „stimularea angajaților”! Ca să nu mai vorbim despre „mica negociere” dintre angajații acestor instituții și agenții

comerciali prinși în culpă: „Îți dau amenda minimă, dar... contribui și tu cu o mică atenție!” Interesant mod de a înțelege cum să-și facă datoria angajații Gărzii Financiare și ai Fiscului...

O parte din sumele încasate din amenzi, executări silite sau recuperări nu sunt virate la bugetul de stat, ci în conturi speciale ale acestor instituții.

În alte state europene, și nu numai, ca de exemplu SUA, bonusurile „din realizări” pentru funcționarii publici au fost eliminate printr-o decizie a Curții Supreme, care a considerat că misiunea funcționarilor este să încaseze veniturile statului, și pentru asta își primesc salariile. Deci nu este cazul să fie plătiți în plus, în funcție de încasări. De ce o asemenea logică nu ar fi funcțională și în România?

Perseverența funcționarilor de a găsi nereguli la controale reiese și din rapoartele anuale ale instituțiilor menționate. De exemplu, dintr-un raport al Gărzii Financiare reiese că în numai o săptămână (27.04 – 03.05.2009) s-au dat amenzi în valoare de 3 581 de milioane de lei și s-au confiscat bunuri de aproape 8,27 milioane de lei. Din aceste sume, 15% – 25% din amenzi și 7% din valoarea bunurilor confiscate reprezintă fondul de stimulente. Faceți și dumneavoastră un calcul și vedeți ce salarii colosale rezultă! Dar mă întreb eu: în lipsa stimulentei ar mai fi găsit atâtea nereguli? Ar mai fi dat tot atâtea amenzi?

Fac apel la corectitudinea Guvernului actual de a corija această practică a acestor instituții și am toată credința că veți sprijini orice inițiativă în acest sens. Mulțumesc.

Domnul Dorel-Constantin-Vasile Borza:

Declarația politică este intitulată „Din nou despre Legea educației”.

În ultima perioadă, un adevărat scandal s-a declanșat în jurul Legii educației. Un scandal în care au predominat huiduielile și mult mai puțin argumentele. Mai mult sau mai puțin neaveniți și-au dat cu părerea, după cum au putut, vizavi de această lege extrem de importantă.

Din start trebuie spus că, în cel mai democratic stil cu putință, Legea educației a fost supusă și dezbaterii publice. Ea urmează să fie dezbătută în Parlament, astfel că, dacă e nevoie, poate fi amendată. Atunci, de unde atâta scandal?

Și aici trebuie menționat că această lege are la bază Pactul Național pentru Educație, document semnat de toate partidele politice parlamentare, precum și de 22 de ONG-uri.

De asemenea, la baza legii stă și Strategia pentru Educație și Cercetare, document semnat de sindicatele din învățământ. Ca atare, toate aceste demonstrații de forță nu par a-și avea rostul.

Nu mai spun că printre cei mai mari contestatari ai legii sunt acum reprezentanții PSD, partid care deținea portofoliul ministerului de resort în urmă cu câteva luni, respectiv în perioada când această lege ieșea pentru prima dată din Guvern. Se știe, Curtea Constituțională a decis ca legea să fie întoarsă și dezbătută în Parlament. Sub coordonarea actualului ministru al educației, Daniel Funeriu, legea a suferit unele completări, eliminându-se câteva formule de compromis.

Ce este mai dureros este faptul că, foarte probabil, cei mai mulți dintre contestatarii acestei legi nici măcar nu au frunzărit-o, darmite să o fi citit. Se induce apoi ideea că toată lumea ar fi împotriva legii: părinți, profesori, studenți, elevi, syndicate etc. Fals. În schimb, avem de-a face cu o grosolană manipulare politică, împotriva unei legi care, repet, poate fi dezbătută în Parlament.

Dar ce prevede această lege care, așa cum spun unii, ar fi hulită de toată lumea? Astfel, curriculumul școlar este axat pe cele opt competențe agreate de Uniunea Europeană. Este realmente o reformă pe fond. Procesul de învățământ se va muta în mod categoric, de pe latura cantitativă, pe cea calitativă. Copiii se vor transforma din roboți care memorează cantități mari de informații – pe care foarte repede le vor și uita, probabil – în elevi care își vor dezvolta astfel spiritul creativ. Actuala programă supraîncărcată va fi redusă cu aproximativ 25%, deci, din start, un timp suplimentar pentru alte activități ale elevului.

Apoi, toată lumea vorbește despre descentralizare și cere descentralizare. Această lege vine, realmente, cu prevederi clare privind descentralizarea. În afara consiliilor de administrație, alcătuite din reprezentanți ai dascălilor, părinților, respectiv ai autorităților locale, inclusiv stabilirea curriculei va fi la îndemâna comunității locale. Astfel, 30%, 20% din ce învață copiii în ciclul liceal și gimnazial va fi decis de către comunitatea locală, în funcție de particularitățile zonei.

Dar legea este prea vastă pentru a intra în amănunte. Ce vreau să spun în concluzie? Legea trebuie citită, în primul rând, apoi

criticată. Iar dacă există critici punctuale, ele pot fi transformate în amendamente.

Domnul Gabriel Mutu:

Declarația politică se intitulează „Modificarea Constituției, un imperativ pentru Parlament”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Nu este pentru prima dată când mă adresez de la tribuna Senatului pentru a atrage atenția asupra necesității revizuirii Constituției. De data aceasta însă, țin să specific care sunt principalele dezavantaje pentru clasa politică în cazul nefericit în care nici această legislatură nu va reuși să promoveze un proiect comun de reformare a legii fundamentale a statului.

Este evident pentru oricine că artizanii actualei Constituții erau oameni formați profesional și intelectual înainte de 1989. Tocmai din acest motiv, Constituția României întrupează părți semnificative din Constituția Franței sau din Constituția Portugaliei. Pentru că părinții Constituției postdecembriste nu erau oameni cu o cultură democratică.

Pe de altă parte, trebuie să avem în vedere faptul că legea fundamentală a României este de foarte multe ori insuficientă și creează blocaje instituționale tocmai din cauza faptului că nu reprezintă altceva decât o fotografie de moment a regimului politic din 1990.

Din păcate pentru noi – și aici mă refer la calitatea noastră de cetățeni –, cei care se opun astăzi ideii de reformare a Constituției

nu înțeleg sau, mai bine spus, refuză să înțeleagă faptul că în ultimii 20 de ani modul de acțiune și atribuțiile principalelor instituții s-au definit oarecum diferit în toată această perioadă.

Nu mai suntem datori să acceptăm neajunsurile și neclaritățile actualei Constituții. Am asistat cu toții în ultimele două decenii la schimbarea puterii, la diverse guvernări, am văzut modul în care puterile relaționează sau cum acestea funcționează în interiorul lor. Așadar, consider că astăzi există expertiza necesară pentru a da cetățenilor o nouă Constituție.

Dincolo de proiectele fanteziste, prin care, spre exemplu, sugerăm renunțarea la funcția de Președinte al României, dincolo de ambiții de moment prin care nu facem decât să confundăm demnitățile publice cu persoanele care le dețin la momentul actual, clasa politică românească – și aici mă refer în special la parlamentari – are obligația morală de a se pune de comun acord măcar în privința unui termen limită de modificare a Constituției.

Nu sunt de acord cu ideea ca revizuirea să se oprească la punerea în aplicare a rezultatului referendumului din 22 noiembrie 2009, așa cum nu sunt de acord cu blamarea ideii de referendum. Din punctul meu de vedere, declarațiile unor politicieni care concluzionează, pe baza unor sondaje de opinie, că românii pot fi ușor manipulați prin întrebările ce le sunt adresate mi se par cel puțin iresponsabile.

În momentul în care considerați că cei cu drept de vot nu sunt capabili să discearnă între avantajele și dezavantajele diferitelor tipuri de amenajări instituționale, nu mai înțeleg de ce din patru în

patru ani mergem să le solicităm voturile. Poate că nici atunci oamenii nu sunt prea lămuriți de atribuțiile unui parlamentar, însă nimeni nu poate contesta rezultatul unor voturi acordate de alegători. Este momentul să încetăm această retorică prin care identificăm așa-zisul pericol al guvernării prin referendum.

Doamnelor și domnilor colegi,

Ideea de referendum nu poate constitui niciodată, într-o democrație, un pericol pentru treburile publice. Din contră, specificul regimurilor democratice derivă din consultarea cetățeanului, din punerea în acord cu cerințele sale.

Am ținut să revin asupra acestei probleme datorită faptului că din nou vom fi divizați în cei care vor și cei care refuză, în cei care sunt pentru și cei care se opun. Și toate aceste antagonisme se vor face simțite atunci când cel puțin punerea în aplicare a referendumului, prin trecerea la unicameralism și reducerea numărului de parlamentari, se va realiza prin varianta executivă, în care Guvernul trimite propunerea președintelui, iar acesta o transmite Parlamentului, după ce și-o însușește.

În acest caz, cu siguranță că cei care se opun schimbării îi vor blama pe parlamentarii PDL și pe președintele Traian Băsescu, însă noi preferăm să fim blamați de oponenții noștri politici, dar să respectăm voința cetățenilor, care este suverană, cel puțin din punctul nostru de vedere. Vă mulțumesc.

Domnul Mihai Niță:

Declarația politică se intitulează „Ziua Internațională a Romilor”.

Ziua de 8 aprilie figurează ca moment de importanță majoră pentru persoanele rome din întreaga lume, celebrându-se în această zi „Ziua Mondială a Romilor”, sărbătoare ce datează încă din anul 1971, când a fost adoptată cu prilejul primului Congres Internațional al Romilor. Tot atunci a fost adoptat Imnul internațional al romilor – „Gelem, gelem”, precum și steagul acestui neam răspândit pe aproape toate meridianele planetei.

În România, etnia romă beneficiază de drepturi egale cu toate etniile trăitoare pe teritoriul țării, conform Constituției țării. De asemenea, ținând cont de faptul că această etnie a fost marginalizată într-o conjunctură politică defavorabilă existentă înainte de 1989, statul român a acordat o atenție specială problematicii romilor, înființând instituții speciale pentru integrarea socială a romilor.

Deosebit de important este faptul că s-au creat condiții pentru educarea copiilor de romi, întrucât analfabetismul și lipsa de educație constituiau o plagă dintre cele mai grave pentru concetățenii noștri de etnie romă, o plagă încă nevindecată și care afectează colateral întreaga societate.

Crearea unei conjuncturi propice conviețuirii armonioase a cetățenilor țării noastre, indiferent de aparența etnică, este reflectată coerent în legislația statului, orice blamare a politicii de stat privind această chestiune devenind nulă de valoare. Unele voci răzlețe au emis uneori pretenții dintre cele mai absurde, invocând o presupusă discriminare a romilor, dar realitatea obiectivă le contrazice.

De altfel, xenofobia sau rasismul nu sunt atribute ale poporului român – unul dintre cele mai tolerante popoare, capabil să asimileze

fără probleme cetățeni de oricare etnie. Istoria a demonstrat-o pe deplin de-a lungul timpului. Singura eventuală aberație ce trebuie prevenită este aceea de a crea drepturi colective speciale, veritabile privilegii, mai presus de drepturile elementare și legale ale celorlalți cetățeni români, drepturi susceptibile să provoace frustrare în rândul altor etnii și chiar al majorității de etnie română.

Actualmente, statul român garantează tuturor cetățenilor săi egalitatea șanselor. Romii înșiși, prin organizațiile reprezentative, sunt în măsură să se preocupe mai eficient de asigurarea unor condiții de trai decente, pe măsura pregătirii, competențelor și muncii prestate de către fiecare individ în parte.

Recentele manifestări culturale prilejuite de sărbătorirea Zilei Internaționale a Romilor reprezintă o valoroasă carte de vizită pentru cetățenii romi, aducând în atenția publicului larg o cultură cât se poate de interesantă și originală, cu meșteșugari, artizani, artiști, care au reținut atenția în mod plăcut tuturor celor interesați de profunzimea tradițiilor culturale ale acestei etnii.

Personal, le transmit încă o dată romilor felicitări pentru frumoasele evenimente culturale organizate săptămâna trecută de ziua lor. Totodată, îi asigur că voi rămâne unul dintre sprijinitorii programelor guvernamentale și europene destinate lor, în aceeași măsură în care militez pentru respectarea drepturilor garantate de lege pentru toți cetățenii români, fără vreo discriminare.

Doamna Doina Silistru:

Declarația politică se intitulează „Absorbția fondurilor europene în România”.

Potrivit Comisiei Europene, România se clasează pe penultimul loc în UE între țările care au reușit să atragă fonduri europene pentru proiecte de infrastructură, energie sau ocupare, aferente perioadei 2007 – 2013, respectiv 14,1% din alocarea totală de 19,6 miliarde de euro. În primii trei ani ai perioadei, Grecia a atras numai 11,9% din alocarea totală de 20,4 miliarde de euro, care este valabilă până în 2013.

Alte țări din estul Europei care nu au reușit încă în primii trei ani ai perioadei 2007 – 2013 să atragă sume importante din fondurile nerambursabile sunt Polonia, cu numai 19,5% din alocarea de 67,2 miliarde de euro, Bulgaria și Slovacia. Olanda, Estonia și Irlanda au reușit să absoarbă peste jumătate din fondurile alocate. Țara care stă cel mai bine la capitolul atragerii de fonduri pentru proiecte de infrastructură, energie și ocupare este Belgia, cu o pondere de 61,1% din totalul alocării.

Fondurile europene postaderare sunt acordate în virtutea criteriului de convergență, criteriu ce prevede eliminarea decalajelor dintre regiunile țării, armonizarea cu standardele europene din punct de vedere economic și social, precum și îmbunătățirea calității vieții. Cel mai des, cei care depun proiecte completează incorect cererile de finanțare, nu atașează la cererea de finanțare o parte din anexele obligatorii, nu reușesc să facă dovada sustenabilității financiare a proiectelor sau nu respectă procedura în timpul implementării proiectelor. Pentru a nu rata șansa de a accesa fondurile de la UE, cei interesați trebuie să se asigure că fac parte din categoria solicitanților eligibili. Cererea de finanțare este doar o

fază esențială din proiect, care urmează un traseu delimitat prin reguli de conduită îndeaproape urmărite de organismele de control.

În momentul în care vor să atragă bani europeni, întreprinzătorii se lovesc de o serie de probleme care fac din accesarea acestor fonduri un proces greoi, marcat de o birocrație excesivă, cărora li se adaugă și dificultățile majore în obținerea finanțării.

România a pierdut, în perioada ianuarie 2007 – iulie 2009, fonduri europene în valoare de 169 de milioane de euro dintr-un total de trei miliarde de euro. România a fost al cincilea mare beneficiar net de fonduri europene în 2008, cu 1,58 miliarde de euro, al cincilea ca mărime din UE. Doar un sfert din proiectele depuse de întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) pentru accesarea fondurilor europene au fost aprobate în perioada 2007 – 2009, în timp ce plățile efective pentru beneficiari s-au ridicat la numai 0,4%. Din cele 3 125 de proiecte depuse după integrarea în UE, au fost aprobate 772. Procentul beneficiarilor care renunță la semnarea contractelor pentru proiecte de competitivitate economică finanțate din fonduri structurale a început să crească, din cauza crizei, ceea ce ar putea afecta nivelul absorbției.

Principalele probleme care duc la renunțarea semnării contractelor țin de accesul dificil la cofinanțare, precum și de răzgândirea beneficiarilor cu privire la oportunitatea investiției în acest moment. România are aprobate 4 000 de proiecte din fonduri structurale, în valoare de 9 miliarde de euro.

În primii trei ani de la aderarea la Uniunea Europeană, România a absorbit doar 600 de milioane de euro din cele 5,6 miliarde de euro

disponibile, adică aproximativ 10% din fondurile europene puse la dispoziție.

Principala cauză a absorbției reduse este „balastul birocratic”, personalul insuficient din autoritățile de resort, numărul prea mic de evaluatori independenți. Ceea ce putem face este să alocăm resursele într-o manieră cât mai eficientă, pentru a susține capacitatea de absorbție a României.

Acest lucru poate fi făcut în mai multe feluri, unele proiecte cu fonduri structurale sunt cofinanțate de buget, altele sunt bazate pe investiții private, altele sunt realizate de către autoritățile locale. Gradul de absorbție a fondurilor europene depinde de foarte mulți factori și diferă de la un program operațional la altul.

Printre factorii care pot diminua gradul de absorbție sunt: capacitatea administrativă insuficient dezvoltată a instituțiilor responsabile de implementarea acestor programe; capacitatea redusă a potențialilor beneficiari de a elabora proiecte de calitate, cât și capacitatea financiară redusă a acestora.

Pentru creșterea gradului de absorbție este nevoie de informarea continuă a tuturor beneficiarilor despre posibilitatea accesării fondurilor europene, crearea de parteneriate public-privat pentru a crește absorbția fondurilor europene, de utilizarea expertizei băncilor comerciale pentru accesarea fondurilor europene (probabilitatea de implementare a proiectelor finanțate din fonduri europene crește dacă se colaborează cu banca încă din faza de început a proiectelor) etc.

Impactul crizei economice mondiale a constituit un impediment semnificativ în implementarea programelor operaționale lansate în perioada 2007 – 2013, care se află în stadii incipiente de implementare. CE ne somează să aplicăm rapid proiectele finanțate cu fonduri europene. România a identificat ca principale cauze ale întârzierilor în accesarea fondurilor europene eficiența administrativă redusă, atât la nivelul autorităților de management, cât și la cel al beneficiarilor, precum și procesele de reorganizare internă a administrației publice, aflate în desfășurare.

Guvernul României ar putea primi, contra cost, consultanță din partea Băncii Mondiale, în special pentru creșterea capacității de absorbție a fondurilor europene, potrivit înțelegerii dintre Executiv și oficialii instituției financiare mondiale. În perioada 1991 – 2009, Banca Mondială a sprijinit aproximativ 55 de operațiuni în România, cu un angajament total de circa 6 miliarde de dolari.

Guvernul estimează că România va atrage 1,05 miliarde de euro până în noiembrie 2010 ca plăți pentru proiecte derulate cu bani europeni în domeniile transporturi, mediu, competitivitate economică, dezvoltare regională, asistență tehnică, resurse umane și îmbunătățirea capacității administrative. Sumele ar urma să provină de la Fondul European de Dezvoltare Regională (ERDF) și Fondul de Coeziune (CF).

O mai bună monitorizare a proiectelor și structurarea mai eficientă a finanțării sunt căi de îmbunătățire a procentului de absorbție a fondurilor europene. Utilizarea fondurilor ne privește pe noi toți, pentru că prin intermediul lor România are șansa de a se dezvolta mai rapid.

Domnul Ilie Sârbu:

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Prin declarația mea politică intitulată „Consideră Guvernul că facem parte din Europa?”, doresc să atrag atenția asupra modului în care guvernării, ocupați cu războiul cu televiziunile, înțeleg să ia măsuri de stabilizare, măcar pe termen scurt, a pieței laptelui din România, a cărei situație dezastruoasă din ultimul timp a scos în stradă mii de crescători de animale.

La sfârșitul lunii martie anul curent, Comisia Europeană a organizat la Bruxelles o conferință intitulată „Care este viitorul sectorului comunitar al laptelui?” în vederea stabilizării acestui sector, a îmbunătățirii relațiilor contractuale, a creșterii puterii de negociere a fermierilor și a găsirii unor instrumente de susținere a pieței, la care au participat, pe lângă reprezentanți ai crescătorilor, procesatorilor, comercianților, și înalți funcționari ai Comisiei, în frunte cu Dacian Cioloș, comisarul european pentru agricultură.

Deși pe ansamblul pieței europene orientarea către piață s-a îmbunătățit, iar nivelul prețurilor comunitare la produsele lactate s-a apropiat de cel de pe piața mondială, perspectivele fiind bune pentru produsele lactate cu valoare adăugată mare, s-a susținut că fermierii nu pot fi lăsați în voia pieței, fără sprijin.

Or, în România, aceștia sunt tocmai lăsați fără sprijin, cei mai mulți dintre crescătorii de animale sunt batjocoriți de primari, care le refuză accesul pe pajiștile comunale, li se oferă prețuri mici de către procesatorii mai bine organizați, iar în urma protestului ținut în

Capitală nu s-au ales cu nimic, așa cum nu s-au îndeplinit nici promisiunile președintelui Băsescu către crescătorii de animale veniți la Cotroceni înainte de alegeri.

Mai mult, deși Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are pregătită de mai mult timp o hotărâre de Guvern pentru distribuirea sumei de 5 milioane de euro stabilită de Regulamentul (CE) nr. 1233/2009 al Comisiei, producătorilor de lapte și produse lactate din România, grav afectați de criza din sectorul lactatelor, aceasta se plimbă la nesfârșit prin diferite ministere avizatoare.

Asta arată „preocuparea deosebită” a actualului Guvern pentru identificarea de soluții care să permită creșterea veniturilor și puterii de negociere a fermierilor, a transparenței pe filieră și reducerea volatilității prețurilor.

Dar acesta este numai un aspect al lipsei de preocupare a guvernanților pentru problemele reale ale românilor.

În timp ce Comisia Europeană, preocupată de găsirea de soluții în vederea ieșirii din criză economică și de a elabora politici care să aducă beneficii directe cetățenilor, a publicat în data de 31 martie anul curent Programul său de lucru pentru anul 2010, prin care a aprobat o listă de 34 de priorități strategice care vor fi puse în aplicare înainte de sfârșitul anului, precum și alte 280 de propuneri majore care să fie analizate pe parcursul anului 2010 și următorii, Guvernul actual, prin premier, a prezentat în Parlament o înșiruire de acțiuni care nici nu seamănă cu prioritățile Comisiei Europene.

Recent, pe 29 martie anul curent, reuniunea Consiliului Agriculturii și Pescuitului a dezbătut o serie de măsuri privind

îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa, dar și gestionarea pieței după 2013, agricultura și rolul PAC în perspectiva strategiei UE 2020 și, nu în ultimul rând, un raport privind situația pieței laptelui, dovedind, dacă mai era cazul, că acest sector este foarte important pentru buna funcționare a politicii agricole.

În timp ce la noi prețurile sunt stabilite de bunul plac al marilor lanțuri de magazine, Consiliul Concurenței sau Administrația Fiscală neavând nicio putere asupra acestora, miniștrii agriculturii din țările europene sunt preocupați de necesitatea îmbunătățirii transparenței formării prețurilor și distribuția echitabilă a valorii adăugate în cadrul lanțului agroalimentar.

Deși la această reuniune majoritatea miniștrilor agriculturii, printre care și cel român, au susținut condiții egale pentru toți actorii din cadrul lanțului agroalimentar, promovarea de inițiative care să conducă la întărirea poziției producătorilor și reguli de concurență corecte, mai buna reglementare a pieței pentru clarificarea relației dintre producători, procesatori și comercianți, promovarea de instrumente pentru contracararea volatilității prețurilor și adaptarea regulilor referitoare la concurență, toate acestea nu se reflectă în preocupările actuale ale guvernanților noștri.

Declarând cu seninătate că „nu au bani”, ei nici nu discută aceste nevoi reale ale agricultorilor, aproape îngropați în pământul pe care-l muncesc de importurile de produse agricole care acoperă acum 70% – 80% din necesarul intern.

În ceea ce privește situația pe piața europeană a laptelui, care a început să se îmbunătățească (numai în România nu!), iar prețul

mediu al laptelui crud a ajuns la circa 29 euro cent/litru (ceea ce înseamnă mai mult decât prețul de 1 leu/litru oferit de procesatori fermierilor de la noi), discuțiile au scos în relief pregătirea unui pachet de propuneri privind îmbunătățirea relațiilor contractuale dintre producători și fabrici, necesitatea întăririi puterii de negociere a producătorilor, posibilitatea introducerii unor noi instrumente pentru gestionarea riscului, îmbunătățirea calității și a etichetării, bineînțeles fără ca acestea să se regăsească printre măsurile prezentate „la foc automat” de domnul Boc în fața Parlamentului.

Se promite mult pe hârtie, Guvernul se face că lucrează, dar din ce a făcut până acum nu se întrevăd măsuri similare ca cele stabilite la nivel european pentru agricultori, dar și pentru celelalte categorii de cetățeni din viața reală pentru a depăși actuala criză.

Și atunci, ne punem întrebarea, doamnelor și domnilor senatori: ocupat cu războiul cu televiziunile „mogulilor” și cu asigurarea de posturi și de fonduri către clientela politică, Guvernul actual consideră că ne aflăm în Europa?

Vă mulțumesc.

Domnul Sorin-Constantin Lazăr:

Declarația politică se intitulează „Prea mulți copii singuri! 12 000 de copii!”.

Acesta este numărul elevilor ieșeni care au părinții plecați la muncă în străinătate. Ei reprezintă aproape 10% din numărul total al elevilor din Iași. Aproape jumătate dintre ei sunt lipsiți de afecțiunea mamei și rămân, în cel mai bun caz, în grija tatălui sau a

altor rude, mai mult sau mai puțin apropiate. Uneori însă ei rămân singuri. Pur și simplu!

De aceea, nu trebuie să ne mai mirăm că o mare parte dintre acești copii întâmpină o mulțime de probleme. Psihologii atrag atenția că absența părinților îi poate face pe copii să se retragă în sine sau, dimpotrivă, să se complacă într-un anturaj nepotrivit, să absenteze de la școală și, în cele din urmă, chiar să adopte un comportament asocial. Ei pot deveni agresivi și tot mai greu de integrat în societate.

În ultimii ani, în școlile din Iași, mai ales la cele din mediul rural, au fost consemnate astfel de cazuri. Din păcate, unii copii au ajuns chiar la centrele de plasament din județ, în timp ce alții au avut mari necazuri cu justiția. Se observă, de asemenea, și o vizibilă creștere a abandonului școlar, de la 0,73% în 2008 la 0,95% în 2009, cu tendință de creștere și în 2010.

Ce e de făcut?

Cum pare tot mai hazardat de a cere Cabinetului Boc să asigure condiții decente de viață și de muncă românilor, pentru ca aceștia să nu mai plece din țară, ne vedem în situația de a solicita măcar ceva mai multă atenție din partea autorităților în legătură cu acești copii singuri.

Din păcate, sunt tot mai puțini bani alocați școlii și, prin urmare, și consilierii acestor copii cu probleme. Consecințele acestui dezinteres pot fi devastatoare.

Vorbim tot mai des de noua lege a educației, dar vorbim tot mai puțin de educația în sine. Iar rezultatele se văd, mai ales pe stradă.

Vă mulțumesc.

Domnul Paul Ichim:

Declarația politică este intitulată „Soluții pentru pensionari: falimentarea sistemului sanitar și a celui de pensii”.

Doamnelor și domnilor senatori,

Stimați colegi,

Declarațiile politice reflectă problemele acute luate în discuție în societate.

Nu, domnilor, nu senatorul Voicu, a cărui situație a fost voit mediatizată la refuz, reprezintă o adevărată problemă în societate, ci aspectele mai puțin vizibile, dar mult mai dureroase.

Pe acestea din urmă le află stând de vorbă cu oamenii, în speță, cu pensionarii, fie că aparțin unor organizații sau sunt doar părinții noștri.

Astfel, la una dintre multele întâlniri pe care le am în colegiu, pensionarii au menționat câteva dintre situațiile de-a dreptul apocaliptice cu care se confruntă și care m-au făcut să aleg acest titlu declarației politice, titlu care, chiar dacă pare populist, din păcate, nu reflectă decât cea mai pură și totodată sinistră realitate.

Afirmațiile pe care le voi prezenta le aparțin în totalitate pensionarilor gălățeni și, cred, se află pe buzele tuturor pensionarilor din țara noastră. Cerințele lor sunt următoarele:

1. - aplicarea prevederilor Legii nr. 218/2008 pentru toți asigurații care au desfășurat activități în grupa II de muncă sau condiții deosebite de muncă și grupa I de muncă sau condiții

speciale de muncă, înainte și după 01 aprilie 2001, indiferent de data ieșirii la pensie (25%, respectiv 50%);

2. - să se ia în calculul pensiilor sumele pe care le-a reținut statul, din toate veniturile realizate de cetățean. La determinarea punctajelor lunare (în vederea recalculării pensiilor), să se ia în calcul câștigul brut realizat de asigurat (Decret nr. 389/72) sau suma tuturor veniturilor brute realizate (Legea nr. 250/2007) din care s-au plătit contribuții de asigurări sociale și sunt înscrise în cartea de muncă sau sunt dovedite prin adeverințe eliberate de unitatea în care a lucrat asiguratul;

3. - referitor la vârsta de pensionare, respectiv a stagiului de cotizare, soluția diferențierii pe sexe nu este una agreată;

4. - soțului supraviețuitor care are pensia, ca valoare, sub salariul mediu brut pe economie să i se adauge încă 50% din pensia celui decedat, dacă acesta nu depășește valoarea salariului mediu brut pe economie;

5. - să se respecte valoarea punctului de pensie la nivelul a cel puțin 45% din salariul mediu brut pe economie, realizat în anul precedent calculului, indexat cu rata inflației, altfel, pensionarii din sistemul public de pensii care au fost și sunt sacrificaii ieșirii țării din criză vor avea veniturile anuale diminuate în perioada 2009 – 2013, în mod artificial, prin algoritmul de calcul;

6. - poate, din spirit de solidaritate, se va accepta impozitarea pensiilor, însă numai a celor foarte mari;

7. - să se realizeze protecția pensionarilor, referitor la nou introdusa coplată.

Și acestea sunt doar câteva dintre doleanțele pensionarilor, doar câteva dintre problemele cu care aceștia se confruntă, probleme la care actuala guvernare nu are soluții.

Unul dintre participanți a afirmat că cea mai bună protecție socială este asigurarea locului de muncă, iar în perspectiva în care actualul Guvern disponibilizează pe toate căile, aceasta fiind singura lor soluție pentru diminuarea cheltuielilor, la bugetul țării se vor strânge tot mai puțini bani, iar pensiile nu vor mai putea fi plătite.

În concluzie, mă întreb și vă întreb, stimați colegi, cum poate fi respectat un grup de indivizi care au găsit soluții pentru pensionari: falimentarea sistemului sanitar și a celui de pensii.

Vă mulțumesc.

Domnul Emilian-Valentin Frâncu:

Declarația politică se intitulează „Cea de-a 122-a Adunare a Uniunii Interparlamentare”.

În perioada 26 martie – 1 aprilie 2010, Uniunea Interparlamentară (UIP) și Adunarea Națională a Regatului Thailandei au organizat la Bangkok sesiunea de primăvară a UIP, la care au participat peste 1400 de delegați din întreaga lume (parlamentari din 124 de țări – dintre care 39 de președinți de parlamente/camere parlamentare, secretari generali de parlamente, reprezentanți ai unor organizații internaționale etc.).

Delegația din România fost formată din domnii deputați Ionel Palăr (PNL), șef al delegației, Vasile Mocanu (PSD) și doamna deputat Carmen Axenie (PDL), în timp ce de la Senat au participat, alături de mine, Ion Vasile (PSD), Alexandru Mocanu (PDL) și Marian Rasaliu (PDL).

În cadrul Adunării a fost organizată o dezbateră generală cu tema „Parlamentul în centrul reconcilierii politice și al bunei guvernări”. În finalul lucrărilor au fost adoptate patru rezoluții privind cele trei teme examinate de comisiile permanente, respectiv: combaterea crimei organizate (Comisia pentru pace și securitate internațională), cooperarea Sud-Sud în sprijinul Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (Comisia pentru dezvoltare durabilă și comerț), participarea tinerilor la procesul democratic (Comisia pentru democrație și drepturile omului) și un punct de urgență referitor la prevenirea și atenuarea consecințelor catastrofelor, pornind de la situația populațiilor din Haiti și Chile.

Subliniez că două dintre rezoluțiile adoptate includ propunerile și amendamentele GRUI, România aducându-și astfel o importantă contribuție la redactarea documentelor finale ale Adunării. În ceea ce privește combaterea crimei organizate, acestea se referă la: ratificarea, de către toate statele, a Convenției ONU împotriva corupției și susținerea parlamentară pentru o funcționare eficace a mecanismului de evaluare asociat Convenției, care a fost înființat recent; înființarea unor mecanisme de monitorizare a impactului asupra drepturilor omului al legislației, politicilor și programelor de combatere a traficului de persoane, în concordanță cu principiile și orientările recomandate de Înalțul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului; promovarea asistenței pentru dezvoltare în scopul consolidării sistemelor de justiție în țări vulnerabile la crima organizată.

În calitate de membru al Comisiei UIP pentru democrație și drepturile omului, am intervenit în dezbaterile privind participarea

tinerilor la procesul democratic, recomandând, pornind de la experiența României, includerea tinerilor în delegațiile oficiale la sesiunile Adunările Generale și la alte activități ale Națiunilor Unite.

În același timp, am prezentat măsurile adoptate recent de Senatul României pentru o mai mare deschidere către tineri și copii (organizarea de stagii de practică pentru studenți și crearea, pe website-ul Senatului, a secțiunii „Program Senat Junior”) și am invitat parlamentele membre UIP să marcheze „Anul Internațional al Tineretului: dialog și înțelegere reciprocă” prin evenimente care să pună în valoare contribuția tinerilor în societate.

Totodată, am propus secretariatului UIP, ca modalitate practică de eficientizare a activității comisiei, să solicite fiecărui parlament, după un anumit interval, informări privind modul în care au fost transpuse în practică recomandările comisiei, pentru a se putea face o evaluare a rezultatelor concrete a activității acesteia.

De asemenea, am propus ca, în pregătirea dezbaterilor din plenul comisiei, secretariatul să pregătească documente de suport în care să fie prezentate situații comparative pe țări, cu privire la principalele teme care fac obiectul dezbaterilor și rezoluției aferente.

Am avut personal bucuria ca în urma discuției cu Secretarul General al UIP să fie acceptată propunerea mea ca fiecare țară membră să comunice în următoarele trei luni Secretariatului două informații privind tema discutată în Comisie (vârsta de la care tinerii au drept de vot în țările respective și vârsta de la care pot fi aleși în structuri parlamentare) și, după centralizarea datelor, această listă să devină Anexă la Rezoluția Comisiei UIP pentru democrație și

drepturile omului. S-ar putea vedea, în acest fel, peste 2-3 ani, dacă Rezoluția a avut o finalitate benefică, ducând la apropierea celor două praguri de vârstă despre care am vorbit anterior.

Menționez că programul sesiunii UIP a inclus și lucrări ale Consiliului Director, care a adoptat o serie de decizii privind componența, programele și politicile organizației; Reuniunea Femeilor Parlamentare, care a abordat temele de pe agenda sesiunii din perspectiva egalității de gen și a condiției femeii; Grupul Geopolitic 12 Plus și Asociația Secretarilor Generali de Parlamente.

Nu în ultimul rând, s-au purtat discuții bilaterale cu Președintele Senatului thailandez și cu membrii Grupului de prietenie România – Thailanda, împreună cu care am căutat să găsim soluții pentru dezvoltarea schimburilor economice, turistice și culturale între țările noastre.

Domnul Vasile Nedelcu:

Declarația politică este intitulată „Reforma în educație cere sacrificii”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Vorbim de 20 de ani de modernizarea învățământului românesc, însă până acum nu s-a făcut niciun pas important în acest sens. Toate guvernele s-au prefăcut că reformează acest sistem, iar noi ne-am prefăcut că suntem pe aceeași lungime de undă. Sistemul însă suferă în continuare de boala meditațiilor, de sindromul protocolului la examene, de obiceiul prost al cadourilor cu diverse ocazii și de manualele greoaie. Copiii de la sat sunt încă departe de

elevii de la oraș din punct de vedere al studiilor, motiv pentru care adaptarea lor la liceu devine o povară greu de dus pentru unii dintre ei, care depun armele și abandonează studiile.

Abia acum, când avem un proiect clar de reformare a sistemului de învățământ – Legea Educației Naționale –, se încearcă cu adevărat modernizarea educației românești. Și sper că odată cu acest pas profesorii vor înțelege că pentru a avea salarii mai mari trebuie să ofere un nivel educațional mult mai ridicat decât în prezent. Dascălii trebuie să învețe că ora începe la fix și că nu e normal să petreacă minute importante din timpul dedicat predării lecțiilor prin cancelarie și nici să-și verse năduful prin proteste mult prea dese, ale căror efecte se răsfrâng grav asupra elevilor.

Înțeleg, viața dascălilor e grea, însă nu sunt singura categorie care are salarii mici. Cu toate acestea, profesorii ne-au obișnuit ca, la începutul și sfârșitul fiecărui semestru și în pragul tuturor examenelor importante, să amenințe cu boicotarea. A devenit o tradiție ca de minimum patru-cinci ori pe an dascălimea să amenințe, prin intermediul sindicatelor, că boicotează începutul de semestru, că nu vor încheia mediile ori că nu se vor ocupa de examene. Aceste practici trebuie să înceteze! Profesorii trebuie să înțeleagă că, într-o perioadă de criză economică, nu pot primi măriti salariale fabuloase și nici nu pot petrece mai mult timp în stradă decât la catedră.

Oamenii de la catedră, cei de care, de fapt, depinde întreg sistemul, trebuie însă și ei să fie tratați pe măsura muncii lor: banii

pentru școli nu trebuie să mai fie împărțiți pe criterii politice, ci în funcție de competențele pe care fiecare unitate școlară le are.

Mai mult, cu toții trebuie să înțelegem că pentru a avea un sistem fructuos, salarii mari și condiții bune, trebuie să facem niște sacrificii. Nimic nu e gratis în această lume, așa că fără randament nu putem avea pretenții. Mai înainte de toate, trebuie să ne schimbăm mentalitatea referitoare la școală, care nu trebuie să mai fie o povară și un chin pentru copii, ci trebuie să devină un mediu plăcut și sigur, în care elevii să deprindă cunoștințe pe care să le poată aplica în practică.

E timpul ca și noi, parlamentarii, să ne aplecăm mai serios asupra acestui domeniu, să punem osul la treabă și să lăsăm politicianismul ieftin deoparte. Politica nu-și mai are locul în învățământ, e vremea să lăsăm vorbăria și să trecem la fapte!

Domnul Corneliu Grosu:

Declarația politică se intitulează „Principiul reciprocității în rezolvarea conflictelor interetnice”.

Zilele începutului de primăvară sunt întotdeauna agitate în județele din centrul Transilvaniei. Pe lângă curățenia de primăvară și pregătirea pentru sărbătorile pascale, oamenii din zonă sunt în această perioadă asaltați de discursuri politice, de gesturi electorale care aduc în prim-plan evenimentele din martie 1990. Am intervenit și săptămâna trecută în Senat pe această temă, surprins de violența limbajului, de argumentarea confuză a ieșirilor în public și a reînvierii unor teme politice turbulente întâlnite la persoane aflate în fruntea aparatului de stat.

Nu am înțeles poziția domnului Markó Béla cu privire la folosirea limbii maghiare în înscrisurile guvernamentale și în actele oficiale ale Guvernului României. M-am întrebat în acel moment dacă domnul vicepremier selectează persoanele care primesc poșta oficială de la Guvernul României în funcție de numele pe care îl poartă sau scrisorile în limba maghiară sunt trimise doar cunoscuților. Acestea rămân întrebări la care nu am răspuns.

Înțeleg însă acțiunile pe care domnul Markó Béla le întreprinde în județul Mureș pentru a celebra Ziua Națională a Ungariei. Sărbătoare importantă pentru maghiarii din întreaga lume, ziua de 15 martie a oferit prilejul, de multe ori în acești ani postrevoluționari, să se aducă în discuție evenimentele din 19-21 martie de la Târgu-Mureș. Înțeleg nevoia existentă de a capitaliza aceste zile comemorative în rândul personalităților Uniunii Democrate a Maghiarilor din România. Nu sunt multe ocaziile rămase pentru a energiza baza electorală a partidului, pentru a insufla forță în electoratul maghiar care demonstrează, tot mai des în ultimii ani electorali, o apatie legată strâns nu doar de dezamăgirea față de reprezentarea publică, dar și de lipsa unei motivații externe. O bună parte a electoratului maghiar, cum de altfel și o parte a electoratului român din Transilvania, a ieșit la vot de-a lungul acestor 20 de ani din frică. Frica de a-și pierde bunurile, frica de a fi forțat să își uite tradițiile, limba, istoria, frica de a vorbi liber și alte asemenea frici, reale sau imaginare, întreținute de mituri și legende urbane despre celălalt.

Discursul domnului Markó Béla, care mulțumește maghiarilor ce au ieșit în stradă în martie 1990 și țiganilor care li s-au alăturat,

este astfel explicabil. Datorită lor, spune dânsul, astăzi maghiarii pot ridica fruntea, mulțumită lor maghiarii nu au fost și nu sunt astăzi umiliți. Uită domnul vicepremier că abuzurile și violențele din acel martie postrevoluționar au fost reciproce. Că unii dintre acei maghiari laudați pentru că au apărat onoarea și mândria maghiarimii transilvane în fața românilor au făcut-o dând foc bisericilor ortodoxe din satele de pe Valea Nirajului pentru a șterge orice urmă a coabitării maghiarilor cu românii în acele locuri. Aceste violențe, și multe altele, nu au fost sancționate în discursul domnului Markó Béla. Nu vreau să cred că domnul Markó Béla este de acord cu acestea și astfel am pus memoria selectivă a dânsului pe seama retoricii electorale.

Să nu uităm ne spun toate aceste declarații comemorative și sunt de acord cu acest lucru. Să nu uităm, dar în același timp să avem grijă de selecția pe care o facem în amintirile noastre. Să încercăm totuși ca, în numele unor câștiguri electorale, într-adevăr, din ce în ce mai greu de obținut prin respectarea electoratului și reprezentarea lui corectă, să nu rescriem istoria, să nu mărim distanța dintre unii și ceilalți, să nu folosim cuvinte mari care nu lasă cale de întoarcere, să nu spunem ce vrea să audă cel căruia îi vorbim, riscând atâtea neconcordanțe câte alianțe politice a făcut Uniunea Democrată a Maghiarilor din România în cei 20 de ani de la înființare.

Un principiu nesănătos care a dus la escaladarea violențelor este astăzi folosit, conștient sau nu, la Târgu-Mureș pentru a soluționa posibilele divergențe etnice: principiul reciprocității. Dacă

în anii 1990 acesta se traducea prin „dacă unii aruncă o piatră, ceilalți aruncă un bolovan”, astăzi rezolvă, deocamdată artificial, nevoia unora și a altora de a se simți în siguranță. Poate acest principiu a făcut ca la Târgu-Mureș să avem cam multe statui, cele două comunități uzând de el pentru a dubla etnic fiecare statuie din oraș. Poate unele situații sunt hilare, statuia primarului Dandea fiind, conform unor legende, cu doi centimetri mai mare decât cea a primarului Bernardy. Însă acest proces care egalizează artificial reprezentarea comunităților în viața publică a orașului creează acel climat de normalitate, pe care discursurile incendiare ale începutului de martie nu au reușit să îl compromită.

Domnule Markó Béla, în numele acestei reciprocități, țin să vă amintesc de la tribuna Senatului că sunteți reprezentantul ambelor comunități în Senatul României, chiar dacă electoratul dumneavoastră este alcătuit din cetățeni români de etnie maghiară.

*

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Pentru că astăzi avem o sesiune de plen în care vom dezbate peste câteva zeci de secunde, și legi organice, am să-l rog pe domnul senator Gheorghe David să dea rapid citire listei nominale, pentru a putea să mobilizăm toți colegii către sala de plen.

Domnul Gheorghe David:

Doamnelor și domnilor colegi, să fim atenți.

Albert Álmos	prezent
Andrei Florin-Mircea	absent
Andronescu Ecaterina	absentă

Antonescu George-Crin-Laurențiu	absent
Arcaș Viorel	absent
Ariton Ion	prezent
Badea Viorel-Riceard	prezent
Banias Mircea-Marius	prezent
Bara Ion	prezent
Bașa Petru	prezent
Bădescu Iulian	prezent
Bălan Gheorghe-Pavel	prezent
Belacurencu Trifon	prezent
Berca Gabriel	prezent
Berceanu Radu-Mircea	Guvern
Bîgiu Marian-Cristinel	prezent
Bîrlea Gheorghe	prezent
Blaga Vasile	Guvern
Boagiu Anca-Daniela	absentă
Boitan Minerva	prezentă
Bokor Tiberiu	prezent
Borza Dorel-Constantin-Vasile	prezent
Bota Marius-Sorin-Ovidiu	absent
Calcan Valentin-Gigel	învoire
Câmpanu Liviu	absent
Chelaru Ioan	delegație
Chirvăsuță Laurențiu	prezent
Chivu Sorin-Serioja	prezent

Cibu Constantin-Sever	prezent
Cinteză Mircea	prezent
Coca Laurențiu Florian	prezent
Constantinescu Florin	prezent
Constantinescu Viorel	prezent
Cordoș Alexandru	prezent
Corlățean Titus	prezent
Crăciun Avram	prezent
Cseke Attila-Zoltán	Guvern
Daea Petre	prezent
David Cristian	învoire
David Gheorghe	prezent
Diaconescu Cristian	absent
Diaconu Mircea	prezent
Dobra Nicolae	prezent
Dumitru Constantin	prezent
Fekete-Szabó András-Levente	prezent
Feldman Radu-Alexandru	prezent
Filip Petru	prezent
Fodoreanu Sorin	absent
Frâncu Emilian-Valentin	prezent
Frunda György	prezent
Găină Mihăiță	absent
Geoană Mircea-Dan	prezent
Ghișe Ioan	prezent

Greblă Toni	prezent
Grosu Corneliu	învoire
Günthner Tiberiu	prezent
Gyerkó László	prezent
Hașotti Puiu	prezent
Hărdău Mihail	prezent
Humelnicu Augustin-Daniel	prezent
Ichim Paul	prezent
Igaș Traian-Constantin	prezent
Ion Vasile	prezent
Iordănescu Anghel	prezent
Jurcan Dorel	absent
Lazăr Sorin-Constantin	prezent
Luca Raymond	prezent
Mang Ioan	absent
Marcu Gheorghe	prezent
Mardare Radu-Cătălin	prezent
Marian Ovidiu	prezent
Marian Valer	prezent
Markó Béla	Guvern
Mazăre Alexandru	absent
Măgureanu Cezar-Mircea	prezent
Mărcuțianu Ovidius	prezent
Meleșcanu Teodor-Viorel	prezent
Mihăilescu Petru-Șerban	prezent

Mitrea Elena	prezentă
Mitrea Miron-Tudor	prezent
Mîrza Gavril	prezent
Mocanu Alexandru	prezent
Mocanu Toader	prezent
Moga Nicolae	prezent
Mustăţea Vasile	prezent
Mutu Gabriel	învoire
Necula Marius-Gerard	prezent
Nedelcu Vasile	absent
Nicoară Marius-Petre	prezent
Nicoară Romeo-Florin	absent
Nicolaescu Sergiu-Florin	prezent
Nicula Vasile-Cosmin	delegaţie
Nistor Vasile	prezent
Niţă Mihai	prezent
Onofrei Orest	prezent
Oprea Dumitru	prezent
Oprea Mario-Ovidiu	absent
Panţuru Tudor	absent
Paşca Liviu-Titus	prezent
Păran Dorin	prezent
Pereş Alexandru	prezent
Pintilie Vasile	prezent
Plăcintă Sorina-Luminiţa	prezentă

Pop Gheorghe	prezent
Popa Cornel	prezent
Popa Mihaela	absentă
Prodan Tiberiu-Aurelian	absent
Prunea Nicolae-Dănuț	prezent
Rasaliu Marian-Iulian	prezent
Rădulescu Cristian	prezent
Rădulescu Șerban	prezent
Robu Nicolae	absent
Rotaru Ion	prezent
Rușanu Dan-Radu	prezent
Rușeț Ion	prezent
Saghian Gheorghe	prezent
Savu Daniel	învoire
Sârbu Ilie	prezent
Sbîrciu Ioan	prezent
Secășan Iosif	prezent
Severin Georgică	delegație
Silistru Doina	prezentă
Staicu Dumitru-Florian	absent
Stănișoară Mihai	prezent
Șova Dan-Coman	absent
Tămagă Constantin	prezent
Toma Ion	prezent
Țopescu Cristian-George	prezent

Țuțuianu Adrian	prezent
Udriștoiu Tudor	prezent
Urban Iulian	prezent
Valeca Șerban Constantin	absent
Vasilescu Lia-Olguța	absentă
Verestóy Attila	învoire
Voicu Cătălin	absent
Voiculescu Dan	absent
Vosgianian Varujan	prezent

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, domnule senator.

Avem consemnată prezența a 101 senatori în plenul nostru de astăzi. Suntem în cvorum de ședință.

Aș dori ca, înainte să intrăm în ordinea de zi, să-i spun și să-i spunem „La mulți ani!” domnului senator Sergiu Nicolaescu, care împlinește astăzi o vârstă atât de frumoasă, după o carieră și o viață absolut impresionante.

(Aplauze)

Înțeleg că, pe lângă recentul film, pe care l-a regizat, pregătește și un film autobiografic, ceea ce cred că va fi un subiect de maxim interes pentru noi toți.

„La mulți ani, Sergiu!”

*

Stimați colegi, stimate colege,

Vă supun atenției și votului ordinea de zi de astăzi. Este o ordine de zi destul de bogată.

Vă rog să votați.

Cu 64 de voturi pentru, niciun vot împotrivă, nicio abținere, ordinea de zi a fost aprobată.

Supun votului și programul de lucru pentru astăzi, până la ora 13.00, conform cutumei noastre, în condițiile în care avem... și rog liderii de grupuri să asigure mobilizarea colegilor pentru numeroasele legi organice pe care le avem pe agenda noastră de astăzi. Practic, suntem într-o zi de marți, dar care are un program de legiferare pe legi organice obișnuit zilei de luni.

Supun votului programul de lucru de astăzi: până la ora 13.00.

Vă rog să votați.

Cu 67 de voturi pentru, niciun vot împotrivă, nicio abținere, programul de lucru a fost aprobat.

*

La punctul 2 din ordinea de zi este înscrisă aprobarea procedurii de urgență pentru dezbaterea și adoptarea următoarelor inițiative legislative:

Propunere legislativă privind parteneriatele încheiate între sectoarele public și privat.

Se solicită procedură de urgență, domnul senator Urban, o intervenție de la microfonul 2, vă rog.

Domnul Iulian Urban:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Fiind o lege așteptată de mediul de afaceri și ținând cont de faptul că investițiile în sectoarele publice sunt necesare, solicităm pe această cale, în numele inițiatorilor, adoptarea procedurii de urgență pentru această lege. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Supun votului dumneavoastră procedura de urgență pentru propunerea legislativă menționată.

Vă rog să votați.

Cu 67 de voturi pentru, 4 voturi împotriva și o abținere, s-a aprobat dezbateră în procedura de urgență a Legii nr. 184/2010.

Propunere legislativă pentru modificarea alin. (3¹) și (3²) ale art. 29 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.

Există intervenții în favoarea acestei proceduri de urgență? Nu sunt.

Supun votului dezbateră acestei inițiative legislative în procedură de urgență.

Vă rog să votați.

Cu 52 de voturi pentru, 17 voturi împotriva și 5 abțineri, propunerea legislativă va fi dezbătută în procedură de urgență.

Propunere legislativă privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez și înființarea Ordinului Geodezilor din România.

Inițiatorii sunt prezenți? Nu sunt.

Domnule senator Oprea, vă rog, microfonul 2.

Domnul Dumitru Oprea:

Aș vrea să respectăm niște cutume. Acum o săptămână, două, trei, atunci când nimeni nu venea să susțină inițiativa legislativă, nu o supuneam la vot.

Chiar propunerea legislativă anterioară am supus-o la vot, în procedură de urgență, deși nimeni nu a pledat pentru ea, și acum la fel...

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Nu, nu. Pe aceasta nu o supun la vot, iar la cealaltă am avut acceptul liderilor de grupuri parlamentare, domnule senator.

Domnul Dumitru Oprea:

Ați pledat dumneavoastră?

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Da...

Domnul Dumitru Oprea:

Dar nu v-am auzit...

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Nu, nu, nu ne abatem de la cutuma Senatului...

În condițiile în care, la această propunere legislativă nu există inițiatori care să susțină necesitatea unei proceduri de urgență, această inițiativă legislativă va parcurge traseul obișnuit de legiferare în Senatul României.

*

La punctul 3 din ordinea de zi este înscrisă Propunerea legislativă privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de terapie comportamentală.

Inițiatorii doresc să susțină propunerea legislativă?

Vă rog, doamna senator Elena Mitrea, microfonul 6.

Doamna Elena Mitrea:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Inițiativa în discuție are în vedere adoptarea de reglementări în domeniul autismului. Din câte cunoaștem până în prezent, autismul și afecțiunile similare acestuia sunt boli caracterizate de scăderea capacității de a interacționa pe plan social și de a comunica, de comportament stereotip și repetitiv cu simptome ce se manifestă de obicei înaintea vârstei de trei ani.

Pentru diagnosticarea în timp, un pas critic în tratamentul unui copil autist, se impune evaluarea inițială foarte minuțioasă care necesită prezența unei echipe multidisciplinare.

Principala terapie comportamentală care și-a dovedit eficiența în recuperarea sau ameliorarea calității vieții pacienților diagnosticați cu DSA este terapia ABA.

În forma inițială, în care inițiativa legislativă a fost depusă, se găseau mai mult reglementări cu privire la formarea și organizarea instituțiilor și personalului, fapt pentru care în Comisia pentru sănătate publică s-a stabilit formarea unui grup de inițiativă alcătuit din reprezentanți specialiști din domeniul Ministerului Sănătății, Colegiului Medicilor din Romania, Colegiului Psihologilor din Romania, care s-au întrunit în două ședințe de lucru, la care am participat. Prin amendamentele propuse, s-a ajuns la forma în care inițiativa legislativă a fost adoptată cu raport de admitere, cu amendamente și este supusă astăzi plenului Senatului pentru dezbateri.

Am căutat să găsesc în forma inițială a propunerii legislative problemele principale pe care le-am identificat în discuțiile cu părinții copiilor cu autism, și anume recunoașterea autismului ca dizabilitate și după vârsta de 18 ani, decontarea cheltuielilor de

tratament, depistarea precoce a diagnosticului și, la fel de important, integrarea în sistemul de învățământ și accesul pe piața muncii a autiștilor adulți.

Toate aceste cerințe se regăsesc, chiar mai explicit în forma actuală a propunerii legislative, care va putea fi îmbunătățită cu amendamente, o parte din ele au fost deja primite de la părinții copiilor cu autism, o altă parte va fi preluată în urma întâlnirilor care vor urma, înainte ca această inițiativă legislativă să ajungă la Camera Deputaților, unde va putea fi îmbunătățită.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc, doamna senator.

Din partea Guvernului, are cuvântul domnul secretar de stat Cristian Irimie pentru a prezenta punctul de vedere.

Microfonul 8, vă rog.

Domnul Cristian-Anton Irimie - secretar de stat în Ministerul Sănătății:

Vă mulțumesc, domnule președinte,

Stimate doamne și domni senatori,

În cadrul dezbaterilor la Comisia pentru sănătate publică a Senatului, au fost aduse amendamente acestei propuneri legislative, amendamente care au fost agreate și însușite de către Ministerul Sănătății.

Având în vedere cele menționate, Ministerul Sănătății susține prezenta inițiativă legislativă.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Punctul de vedere al Comisiei pentru sănătate publică, domnul președinte Ion Vasile.

Domnul Vasile Ion:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

La această propunere legislativă privind organizarea și funcționarea activităților și practicilor de terapie comportamentală, Consiliul Legislativ a emis aviz favorabil, Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative, așa cum s-a și exprimat mai devreme domnul secretar de stat. Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități, precum și Comisia pentru egalitatea de șanse au emis avize favorabile.

Prezentul act normativ reglementează crearea unui cadru legislativ privind activitățile și practicile de terapie comportamentală care vizează recuperarea și ameliorarea calității vieții pacienților, minori sau adulți, diagnosticați cu DSA și cu tulburări de sănătate mintală asociate.

Dezbaterile asupra propunerii legislative au avut loc în ședințele din 16, 19, 23 și 30 martie, la care au participat reprezentanții Ministerului Sănătății. Din partea ministerului au fost prezenți domnul secretar de stat Adrian Streinu-Cercel, doamna doctor Ileana Botezat Antonescu, din partea Centrului Național de Sănătate Mintală și Luptă Antidrog, doamna doctor Iuliana Dobrescu, de la Clinica de Psihiatrie-Pediatică și președintele Comisiei de Psihiatrie și Psihiatrie Pediatică din Ministerul Sănătății, doamna psiholog clinician Domnica Petrovai de la Centrul Național de Sănătate Mintală - Ministerul Sănătății, doamna senator Elena Mitrea, în calitate de inițiator.

Ceea ce doresc să aduc la cunoștință plenului Senatului este că comisia declară inițiatori pe toți cei care au depus propuneri legislative, de fapt, cele trei propuneri legislative care tratau aceeași materie juridică și, în conformitate cu Regulamentul comisiei noastre, obligația comisiei era să aleagă o propunere legislativă în jurul căreia s-au produs aceste dezbateri.

De asemenea, vreau să cunoașteți, stimați colegi, că acest subiect, fiind unul extrem de important și încă poate nu suficient de aprofundat, s-a constituit un grup de lucru la sugestia comisiei, la nivelul Ministerului Sănătății, cu foarte mulți specialiști în domeniu, s-au luat în discuție aceste inițiative legislative cărora li s-au adus amendamente, amendamente care, la rândul lor, au fost însușite de către majoritatea membrilor comisiei.

În raport cu obiectul de reglementare, actul normativ se încadrează în cadrul categoriei legilor organice și propunerea legislativă urmează să fie adoptată de către Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

Membrii comisiei vă solicită să susțineți această propunere legislativă. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc, domnule președinte, dar cred că este vorba de o lege cu caracter de lege ordinară.

Sunt intervenții pe fond?

Vă rog, domnule senator Ion Rotaru, microfonul 4.

Domnul Ion Rotaru:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Aș vrea să subliniez și eu ceea ce, de fapt, a afirmat mai înainte domnul senator Ion Vasile, președintele Comisiei pentru sănătate publică, faptul că pentru această propunere legislativă au existat mai multe variante, mai mulți autori.

Eu mă număr printre cei care au semnat actuala propunere, care se ia în discuție, dar aș vrea însă să subliniez și să apreciez rolul tuturor celorlalți colegi, atât din Senat, cât și din Camera Deputaților, care au depus eforturi pentru a iniția și a susține o asemenea propunere legislativă. Aceasta are o importanță deosebită, și se constituie, de fapt, ca un semnal de alarmă extrem de important privind această afecțiune care, din păcate, este din ce în ce mai prezentă în rândul copiilor.

Conform statisticilor internaționale, se pare că un număr important, multe zeci de milioane de copii sunt afectați în lume; noi nu avem în România o asemenea statistică, dar, din discuțiile pe care le-am avut cu specialiștii, există un trend ascendent și destul de rapid de apariție a acestei afecțiuni în rândul copiilor.

Important este că depistarea, diagnosticarea precoce a acestei afecțiuni reprezintă un element extrem de important care poate să determine – eu știu, deși nu există tratamente, și în România nu avem nici specialiștii inițiați în acest domeniu – poate să constituie, așa cum spuneam, un început. Pe de o parte, poate să determine, rezolvarea afecțiunii de care suferă copiii depistați în stare precoce și, în același timp, să-i integreze, într-o măsură accentuată, pe aceștia în mediul social și, în general, în viața de zi cu zi.

Mai mult decât atât, va determina în mare măsură reducerea costurilor pentru că, la acest moment, costul cu – să spunem – „tratamentul” este mult mai mic într-o fază de depistare precoce, decât într-o fază avansată, când rezultatele sunt neconcludente, și costurile mult, mult mai mari.

Eu cred că este o propunere extrem de importantă și vreau să subliniez, încă o dată, că Grupul parlamentar al Alianței Politice PSD+PC o va vota fără niciun fel de rezervă. Sper că o vor face toți colegii noștri.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Are cuvântul domnul senator Meleșcanu, urmat de domnul senator Udriștoiu.

Domnul Teodor- Viorel Meleșcanu:

Vă mulțumesc.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Nu vreau să intru după expunerea raportului Comisiei pentru sănătate publică pe fondul acestei inițiative legislative.

Vreau să vă spun un singur lucru: departe de a fi vorba despre o temă – să spunem – limitată ca interes, vreau să vă aduc mărturie faptul că ne aflăm în fața unor probleme reale cu care un număr important de copii sunt confrunțați în țara noastră.

Într-o singură localitate din circumscripția mea electorală, în orașul Vălenii de Munte, sunt 68 de copii cu sindrom Down, autism, deci cu probleme reale.

Vreau să înțeleagă toți colegii, care suntem prezenți aici, că ceea ce facem astăzi este un prim pas pentru crearea unui cadru juridic care să permită, într-adevăr, ca problemele acestor copii să fie luate în considerare.

Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal a hotărât în unanimitate să sprijine această inițiativă și ne exprimăm speranța că și ceilalți colegi ne vor urma, având în vedere faptul că este cea mai clară dovadă de responsabilitate cu care Senatul României tratează o problemă reală cu care societatea românească este confruntată.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Îi mulțumesc domnului vicepreședinte Meleșcanu.

Domnule senator Udriștoiu, vă rog.

Domnul Tudor Udriștoiu:

Vă mulțumesc.

Aș vrea, în primul rând, să subliniez două chestiuni de fond, și anume că, în general, este bine să limităm această direcție a făcerii legilor, a unei legi pentru o boală sau pentru un tratament și, pe de altă parte, că activitatea noastră este – și mă tem că o să mai fie grevată – de posibilitățile financiare. Asta a făcut să discutăm și să rediscutăm cele 3, 4 – nici nu mai știu exact toate inițiativele legislative, dar o parte se referă la tratament – apropo de ce spuneam mai înainte, să nu facem legi pentru un tratament – și o

parte la copiii cu autism, cu tulburare, cu deficit de atenție și hiperactivitate și cu sindrom Down.

Nu vreau să intru în amănunte. Aș vrea numai să subliniez că a fost o activitate deosebită la care au participat și colegii noștri de la Comisia de psihiatrie și psihiatrie pediatrică de la Ministerul Sănătății, care au avut o inițiativă anterioară: domnul senator Iulian Urban și colegii mei medici de la Comisia pentru sănătate publică și, nu în ultimul rând, cei doi reprezentanți ai ministerului, domniile secretari de stat Adrian Streinu Cerceș și Cristian Anton Irimie. Aș spune că, în forma actuală, această lege se adresează, într-adevăr, copiilor autiști și aș vrea să subliniez, în încheiere, un singur lucru: este numai o ușă care se deschide în această direcție. Sigur că finanțarea nu va fi de la început îndestulătoare și sperăm ca această direcție să fie dezvoltată și pentru celelalte suferințe care au fost cuprinse în prima inițiativă legislativă.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, domnule senator.

Domnule senator Corlățean, aveți cuvântul. Urmează domnul senator Urban.

Domnul Titus Corlățean:

Mulțumesc, domnule președinte.

Intervenția mea este concisă. Sunt convins că toți colegii senatori sunt conștienți de importanța acestei propuneri legislative și de cea care urmează legat de tulburările din spectrul autist.

În primul rând, aş vrea să-i felicit pe autori și pe cei care au contribuit la această propunere legislativă. Sunt probleme reale la nivelul copiilor. Am de făcut două scurte considerații, ținând cont de faptul că și la mine în familie am o distinsă reprezentantă a părții feminine, care este profesor, psihopedagog și logoped, lucrând exact într-un fel de astfel de instituție, tratând și lucrând cu copii cu astfel de probleme. Sunt situații extrem de dificile și sunt probleme imense de care se lovesc, în primul rând copiii care suferă de astfel de dizabilități, dar, în egală măsură, părinții care suferă și profesorii care încearcă să remedieze anumite deficiențe.

Vă voi da un singur exemplu ținând cont de faptul că, în funcție de dizabilitate, copiii care suferă de acest sindrom hiperkinetic cu deficit de atenție – ADHD, aceștia frecventează școli normale, însă cu profesori itineranți - două ore pe săptămână alocate de statul român pentru acești profesori și pentru această terapie. Sunt mult prea puțini profesori calificați, mult prea puține resurse alocate de statul român pentru acest lucru.

Ceilalți sunt, de exemplu, copiii care suferă de sindromul Down sau cei din spectrul autist – frecventează școlile speciale, de cele mai multe ori într-un colectiv de 5-6 copii la un profesor. Mult prea mulți copii la un profesor, prea puțini profesori.

În Occident, în general, lucrează un profesor-un copil. Spun lucrurile acestea, pentru că propunerea legislativă este absolut lăudabilă. Și cea care urmează va trebui să fie adoptată, dar va trebui să fie coroborată cu propunerea legislativă privind educația, pe care o vom dezbate în Parlament în perioada următoare. Acolo se

menține, în proiectul promovat de Guvern, acel colectiv la clasă de 5-6 copii pentru un profesor. Este mult prea mult și este un apel către colegii din Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport să fie atenți la acest aspect.

În rest, tot sprijinul pentru adoptarea unei propuneri legislative și a celei care urmează, absolut necesare.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Vă rog, domnule senator Urban, aveți cuvântul.

Domnul Iulian Urban:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

M-am uitat puțin peste amendamentele care au fost făcute la comisia de specialitate și așa avea niște întrebări pentru comisie, dar și pentru Ministerul Sănătății, care, am înțeles, în actualele condiții, susține textul de lege. Văd, în primul rând, că au fost eliminate referirile la ADHD și la sindromul Down. În motivarea acestei eliminări s-a spus că aceste două boli: ADHD și sindromul Down sunt tulburări cu o etiologie și un tratament diferite. Vreau să înțeleg ce se întâmplă cu acestea în condițiile în care au fost eliminate din textul de lege.

De asemenea, art. 9 a fost eliminat în întregime și el spunea că „tehnicele și practicile de terapie comportamentală se pot desfășura la domiciliul pacienților” și s-a eliminat posibilitatea ca acestea să fie desfășurate în centrele înființate cu acest scop de către ONG-urile cu activitate în domeniu. Vreau să înțeleg care a fost rațiunea pentru care nu se mai poate trata un copil care suferă de

TSA la domiciliu și de ce ONG-urile cu activitate în domeniu nu mai pot să desfășoare această activitate.

Nu în ultimul rând, văd că s-a eliminat art. 20, care, întâmplător sau nu, probabil, se referea la cazul culpei profesionale în tratarea acestei boli, care trebuia să atragă răspunderea disciplinară civilă, contravențională sau penală, după caz, a personalului medical implicat. Vreau să înțeleg de ce s-a eliminat acest text de lege.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnule secretar de stat, aveți un comentariu la cele formulate de domnul senator?

Domnul Cristian Anton Irimie:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Comisia de specialitate, care s-a întrunit și care a cuprins cei mai buni specialiști pe care-i avem la această oră, a făcut mențiunile respective pe care le-a susținut și în fața Comisiei pentru sănătate publică.

Sigur că domnul senator ridică niște probleme care, probabil, ar fi făcut parte sau n-ar fi făcut parte din corpul legii, însă specialiștii noștri au menționat doar copiii cu autism. Au considerat că cei cu sindromul Down, care sunt cunoscuți și sunt tratați, și, la această oră, în România, țin să vă informez că depistarea sindromului Down se face din perioada prenatală cu rezultate foarte bune, am scăzut incidența și sperăm să ajungem ca în toată lumea

civilizată cu un procent foarte mic de copii cu sindrom Down. Nu au considerat necesară introducerea în text.

De asemenea, în ceea ce privește art. 20, cred că este o prevedere excesivă, deoarece medicii, personalul medical se supun rigorilor legii pentru toate faptele comise. Deci nu trebuie să mai spunem încă o dată că îi condamnăm. Aceasta este părerea noastră, sigur. Pentru un avocat este mai bine să le atragi răspunderea patrimonială.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnule președinte, aveți comentarii?

Domnul Vasile Ion:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Așa cum am amintit la prezentarea anterioară, evident că putem da explicații, dar cred că intrăm deja în explicații tehnice, profesionale. Ne-am asumat punctul de vedere elaborat de Comisia interdisciplinară și cu participarea colegilor noștri inițiatori la Ministerul Sănătății și, așa cum a spus și domnul secretar de stat, am putea răspunde, de exemplu, la chestiunea cu sindromul Down și cu ADHD-ul, că aceste tulburări de autism și tulburarea kinetică, cu deficit de atenție, precum și sindromul Down sunt tulburări cu o etiologie și un tratament diferite.

Deci ca să înțelegi totuși mecanismul – și departe de mine intenția de a intra în detalii – trebuie să cunoști cam ce înseamnă aceste afecțiuni.

În consecință, cred că punctul de vedere, încă o dată spun, elaborat, este un punct de vedere corect. Vreau să mai precizez, de asemenea, faptul că această reglementare, în opinia mea și a colegilor mei – domnul secretar Udriștoiu a și amintit – este, de fapt, o deschidere, este o soluție pe care mi-aș permite să spun că este provizorie, pentru că sunt multe alte lucruri de adus în discuție în acest tip de reglementări și, în consecință, cred că facem un bine acestor copii, care, iată, au fost invocați de toate grupurile parlamentare – și ei există într-adevăr – pentru ca această categorie de bolnavi, poate că este prea mult spus bolnavi, să poată beneficia de un cadru legal și un cadru autorizat, profesional, specializat în demersurile pentru a-i scoate din zona unor copii care, ulterior, la adolescență sau adulți, ar putea să aibă niște deficiențe foarte, foarte grave.

Asta am avut de spus și am rugămintea, în continuare, ca, dincolo de elementul politic – care este deseori punctat – aici, în această reglementare aș vrea să aveți bunăvoința și să susțineți propunerea legislativă în forma în care a fost v-a fost prezentată.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

O ultimă intervenție. Doamna senator Boitan, aveți cuvântul.

Doamna Minerva Boitan:

Mulțumesc, domnule președinte.

Aș vrea să lămurim câteva aspecte. Sunt trei inițiative legislative care privesc copiii cu autism și tulburări asociate, inițiative depuse în mare viteză la presiunea părinților acestor copii,

motivată de faptul că psihologii, psihopedagogii nu erau cuprinși cu recompensa materială cuvenită în contractul-cadru cu Casa de Asigurări de Sănătate.

Aceste trei inițiative legislative priveau o boală, dar nu erau făcute, nu erau propuse de către medicii specialiști. La nivelul comisiei, așa cum a spus domnul președinte, împreună cu Ministerul Sănătății, s-a hotărât realizarea unei comisii pentru ca, de fapt, să se abordeze tema autismului. Nu interesează sindromul Down – este cu totul altceva. Probabil că în acele asociații de părinți sunt și părinți de copii cu sindromul Down și au considerat că ar trebui introdus, dar nu este cazul. Ce face această inițiativă, care este, de fapt, a specialiștilor, nu este a parlamentarilor? Deschide calea unui program național de screening și depistare precoce a autismului.

Cred că acesta este cel mai important lucru pe care va trebui să-l votăm astăzi. De fapt, se deschide calea legală de diagnoză organizată în autism, de diagnoză precoce. Că în timpul doi, sigur că va trebui să vină și finanțare corespunzătoare, a specialiștilor din domeniu, sunt convinsă că în foarte scurt timp și, probabil, în bugetul pe anul viitor, în noul contract-cadru de anul viitor, vor fi cuprinse și aceste terapii comportamentale. Repet – și pentru acest lucru vă rog să susțineți toți propunerea legislativă – este vorba de deschiderea legală a unui nou program național de sănătate, și anume cel de depistare și de diagnoză precoce a autismului.

Mulțumesc frumos.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc foarte mult.

Doresc să încheiem aici dezbaterea. Cred că există o înțelegere suficient de largă cu privire la acest subiect.

Avem o agendă extrem de încărcată, cu multe legi organice. Îmi cer scuze față de colegii care ar fi dorit să mai intervină.
(Domnul senator Oprea și domnul senator Secășan solicită cuvântul)

Domnul Dumitru Oprea (din sală):

Nu este echitabil. Să ia cuvântul domnul Secășan!

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Dacă aveți ... pe procedură, înainte de a trece la vot. Vă rog, domnule senator Secășan.

Domnul Iosif Secășan:

Mulțumesc.

Domnule președinte și stimați colegi.

Doresc să fac o precizare. Grupul parlamentar al PDL susține această propunere pentru că anvergura ei este deosebită. Ea se referă atât la copiii bolnavi, care au aceste tulburări specifice autismului, se referă la grupele profesionale implicate în diagnosticul precoce, în tratamentul și recuperarea copiilor, grupuri profesionale formate din medici, din psihologi, modul lor de organizare, modul lor de contractare a serviciilor și deschide un canal de finanțare într-un raport contractual dintre prestatorii de servicii și Casa de Asigurări sau un canal de finanțare dedicat acestei importante probleme de sănătate publică.

Cu precizarea că elaborarea acestei propuneri legislative este un atribut al Comisiei pentru sănătate publică, al grupului de lucru

întrunind specialiști în domeniu și inițiatorii, susținem această propunere legislativă.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc foarte mult.

Vă reamintesc faptul că propunerea legislativă are caracter de lege ordinară, iar Senatul este prima cameră sesizată.

Supun votului dumneavoastră, și rog colegii să fie atenți, raportul comisiei cu amendamentele admise. Vă rog să votați.

Cu 82 de voturi pentru, 2 voturi împotriva, nicio abținere, raportul comisiei, cu amendamente, a fost adoptat.

Supun votului dumneavoastră propunerea legislativă. Vă rog să votați.

Cu 80 de voturi pentru, un vot împotriva, nicio abținere, propunerea legislativă a fost adoptată de plenul Senatului României.

Vă mulțumesc. (*Aplauze*)

*

La punctul 4 din ordinea de zi este înscrisă Propunerea legislativă privind identificarea, diagnosticarea și tratarea copiilor afectați de tulburări din spectrul autist.

Vă consult dacă dintre inițiatori este cineva.

Dau cuvântul domnului președinte Ion Vasile. Vă rog, microfonul 7.

Domnul Vasile Ion:

Domnule președinte,

Stimai colegi,

Respectiva propunere legislativă are aviz favorabil din partea Consiliului Legislativ, din partea Comisiei pentru drepturile omului, culte și minorități, din partea Comisiei pentru egalitate de șanse și punctul de vedere al Guvernului, așa cum am discutat anterior a fost unul negativ.

De fapt, pentru a completa punctul 3 din ordinea de zi, propunerea legislativă care tocmai a fost adoptată, comisia noastră a trebuit, practic, să sacrifice acest proiect, care este la fel de important ca și celelalte două, dar din chestiuni tehnice, ținând de activitatea comisiei a trebuit să procedăm în același fel.

Insist și vă rog să rețineți că toți cei care și-au înscris numele pe cele trei propuneri legislative, inclusiv pe acesta, asupra căruia vă rog să aveți bună-voința și să acceptați raportul de respingere, sunt în opinia comisiei declarați inițiatori ai acestei importante legi pe care tocmai am adoptat-o.

În consecință, comisia a hotărât în unanimitate de voturi să adopte raport de respingere pentru Propunerea legislativă privind identificarea, diagnosticarea și tratarea copiilor afectați de tulburări din spectrul autist. Practic, este o respingere pur formală, pentru că, numeroase texte din această propunere legislativă sunt preluate în propunerea legislativă pe care tocmai am adoptat-o anterior. Vă mulțumesc pentru înțelegere.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnule secretar de stat, înțeleg că aceasta este opinia Guvernului. Da?

Domnul Cristian Irimie:

Da, domnule președinte.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Supun votului dumneavoastră raportul de respingere. Vă rog să votați.

Cu 66 de voturi pentru, 4 voturi împotriva și 2 abțineri, raportul de respingere a fost adoptat, propunerea legislativă fiind respinsă.

*

La punctul 5 din ordinea de zi este înscris Proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 11/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile.

Dau cuvântul domnului secretar de stat Cristian Irimie. Vă rog.

Domnul Cristian Irimie:

Prezentul proiect de act normativ a fost promovat în baza Legii de abilitare a Guvernului de a emite ordonanțe pe perioada vacanței parlamentare și ca urmare a procedurii de infringement ce urma a fi aplicată României de la data de 1.04.2010 de către Comisia Europeană.

Ordonanța prevede derogări ce pot fi acordate României de către Comisia Europeană, precum și procedura de acordare a acestora.

Având în vedere cele mai sus menționate, Ministerul Sănătății vă adresează rugămintea de a adopta proiectul de lege.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Dau cuvântul domnului președinte Ion Vasile.

Domnul Vasile Ion:

Respectivul proiect de lege pentru aprobarea ordonanței a primit aviz favorabil din partea Comisiei pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului. Consiliul Legislativ a emis, de asemenea, un aviz favorabil.

În ședința din 16 septembrie 2009 și în ședința din 23 februarie 2010, Comisia pentru sănătate publică a luat în dezbateră proiectul de lege și a hotărât să adopte raport favorabil fără amendamente.

În raport cu obiectul de reglementare proiectul de lege are caracter de lege ordinară și Senatul dezbate proiectul de lege în calitate de primă Cameră sesizată.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Vă invit la dezbateri generale. Nu sunt intervenții.

Supun votului dumneavoastră raportul comisiei și proiectul de lege. Vă rog să votați.

Cu 72 de voturi pentru, 2 voturi împotriva, nicio abținere, proiectul de lege a fost adoptat.

*

La punctul 6 din ordinea de zi este înscris Proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 162/2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății către autoritățile administrației publice locale.

Dau cuvântul domnului secretar de stat.

Domnul Cristian Irimie:

Mulțumesc, domnule președinte.

Prin prezentul act normativ se stabilește un termen de transfer al unităților sanitare cu paturi către autoritățile administrației publice locale și Primăriei Municipiului București, până la data de 1.07.2010, întrucât termenul de 1.01.2010, prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/2008 pentru finalizarea fazelor pilot a fost depășit.

Având în vedere cele menționate, vă adresez rugămintea de a adopta acest proiect de lege.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Dau cuvântul domnului președinte Ion Vasile.

Domnul Vasile Ion:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

S-au primit avize favorabile din partea Consiliului Legislativ, a Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital, a Comisiei pentru învățământ, știință, tineret și sport, a Comisiei pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului.

În ședința din 23. 02. 2010, membrii comisiei au luat în dezbateri actul normativ și au hotărât în unanimitate să adopte un raport de admitere, fără amendamente.

În raport cu obiectul de reglementare proiectul de lege are caracter de lege ordinară. Menționez că proiectul de lege urmează a fi adoptat de Senat în calitate de primă Cameră sesizată.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Vă invit la dezbateri generale. Nu sunt intervenții.

Supun votului dumneavoastră raportul comisiei și proiectul de lege. Vă rog să votați.

Cu 65 de voturi pentru, un vot împotrivă și o abținere, proiectul de lege a fost adoptat de plenul Senatului României.

*

La punctul 7 din ordinea de zi este înscrisă Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Vă consult dacă dintre inițiatori dorește cineva să susțină propunerea legislativă. Nu.

Dau cuvântul domnului secretar de sta pentru a prezenta punctul de vedere al Guvernului.

Domnul Cristian Irimie:

În conformitate cu art. 237 lit. e) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, din Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate,

nu sunt decontate o serie de servicii medicale, printre care și corecțiile estetice efectuate persoanelor până la vârsta de 18 ani.

Ministerul Sănătății nu susține Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc.

Dau cuvântul domnului președinte Ion Vasile.

Domnul Vasile Ion:

S-a primit aviz negativ din partea Comisiei pentru drepturile omului, culte și minorități. Consiliul Legislativ a transmis aviz favorabil cu mai multe observații. Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital a transmis aviz favorabil.

Comisia a dezbătut și analizat propunerea legislativă în data de 23.02. 2010 și a hotărât cu 9 voturi pentru și 2 voturi împotriva să adopte raport de respingere.

În raport cu obiectul de reglementare, propunerea legislativă are caracter de lege organică și o supunem spre dezbateră plenului Senatului împreună cu raportul de respingere. Senatul ia în dezbateră această inițiativă legislativă în calitate de primă Cameră sesizată.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc.

Vă invit la dezbateri generale. Domnul senator Urban, urmat de doamna senator Boitan.

Domnul Iulian Urban:

Vă mulțumesc frumos, domnule președinte.

Mărturisesc că nu am înțeles mare lucru din punctul de vedere al Guvernului. Știu că suntem niște actori foarte buni atunci când ne

declarăm îngrijorați de incidența cazurilor de cancer la sân, ne implicăm în campanii, facem balonașe, șepcuțe, dar venim și spunem că o asemenea proteză nu este inclusă în sfera celor care sunt decontate de către casele de sănătate.

Eu plătesc taxe și impozite statului român și consider că este normal și firesc ca o grijă, pe care o avem față de o boală a cărei incidență este din ce în ce mia mare în România, să intre în atenția Casei de Sănătate, și acesta este momentul. Nu este în momentul de față decontată o asemenea proteză, se va deconta din acest moment. Mie nu mi se pare normal și firesc să ne îngrijim doar de unii și pe ceilalți să-i lăsăm uitării. Eu consider că ar trebui să votăm împotriva acestui raport de respingere, pentru că nu trebuie să așteptăm ca în familiile noastre, ca între prietenii noștri, să vedem ce înseamnă apariția unui caz de cancer la sân, să vedem ce înseamnă necesitatea unei proteze, ca să ne dăm seama că, într-adevăr, poate ar fi trebuit să votăm altfel în plenul Senatului României.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Dau cuvântul doamnei senator Boitan.

Doamna Minerva Boitan:

Mulțumesc, domnule președinte.

Mă bucur că domnul senator Urban a precizat că este vorba de proteza de sân pentru că nu s-a amintit până acum. Eu știu că în comisie am depus un amendament sau am propus să se ia în considerare acele cazuri care necesită proteze bilaterale.

Vin în sprijinul acestei inițiative cu art. 233 din Legea nr. 95/2006, Legea sănătății, unde la alin. (3) se spune că „asigurații au dreptul la materiale sanitare și dispozitive medicale pentru corectarea văzului, auzului, pentru protezarea membrelor și la alte materiale de specialitate în scopul protezării unor deficiențe organice sau fiziologice”.

Eu cred că, referindu-ne și, ținând cont de acest articol dacă este permis nu știu, aș reveni cu acel amendament, ca în acele cazuri unde este nevoie de o protezare bilaterală să se suporte costurile acestora din Fondul de asigurări, pentru că – și vin aici și spun, domnul secretar de stat știe că este așa – nu sunt foarte multe cazuri și nu va fi o presiune foarte mare asupra bugetului de asigurări. Mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Dau cuvântul doamnei senator Silistru.

Doamna Doina Silistru:

Mulțumesc, domnule președinte.

Am venit la acest microfon în calitate de femeie care a trecut prin astfel de momente.

Nu îmi este rușine să spun că am avut cancer la sân. Am fost unul dintre bolnavii de cancer care au avut șansa să supraviețuiască unui astfel de moment.

Nu a fost vorba de extirparea sânelui, dar vreau să știți că cei care trec prin astfel de momente sunt afectați foarte mult din punct de vedere psihic. Nu aș dori nimănui să treacă prin astfel de momente și în orice an din viață să se gândească că s-ar putea ca acea boală să se întoarcă și la orice îmbolnăvire să te gândești că ți-a revenit acea boală cumplită.

Eu cred că Ministerul Sănătății nu a gândit bine sau nu și-a fundamentat bine acest punct de vedere, dar nu susțin nici punctul de vedere al doamnei senator Boitan. Și femeia căreia i se extirpă un singur sân este la fel de afectată ca și aceea căreia i se extirpă ambii sâni.

Eu cred că și noi, femeile, avem dreptul, după ce plătim atâtia bani pentru asigurările sociale, la o astfel de proteză gratuită din partea statului. Cred că, mai ales astfel de cazuri... proporția cea mai mare cred că este la femeile care au posibilități foarte reduse din punct de vedere financiar, cred că este normal ca aceste femei să primească gratuit astfel de proteze.

Nu merg pe ideea ca în fiecare an să se schimbe aceste proteze, dar dacă, actualmente, statul nu are bani, poate da proteze pe o anumită perioadă – doi, trei ani -, după aceea, în momentul în care banii sunt mai mulți, să fie schimbate anual. Dar cred că trebuie început acest demers, pentru că este absolut necesar să facem femeile care trec prin astfel de momente să se simtă la fel ca atunci când erau sănătoase.

Din acest punct de vedere, eu rog din tot sufletul colegii să susțină acest demers legislativ și să voteze împotriva acestui raport de respingere și cer scuze pentru glas și pentru emoție.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc foarte mult.

Domnule senator Oprea, vă rog.

Domnul Dumitru Oprea:

Ca și discuția anterioară, este vorba de un dialog între specialiști, care judecă totul cu sânge rece și este normal s-o facă

așa, și nu neapărat niște pacienți, ci eu am să vorbesc în numele celui care a avut de-a face cu mii de oameni și am fost alături de ei atât cât am putut, inclusiv rugându-i pe domnii medici să-i primească și să le zâmbească, să-i mângâie, pentru că ei nu au nevoie de o proteză fizică, ci au nevoie de o susținere morală.

Este o tragedie o poziție atât de vehementă..

Eu știu că am avut colegi care s-au împrumutat pe încă zece ani ca să scape de un astfel de moment, încât nu în proteza asta așteaptă ajutorul, ci în a fi alături de ei.

Noi nu am cerut suplimentarea bugetului Casei Județene de Sănătate. Casele o să aibă un buget mai mare sau mai mic, dar să fie incluse și aceste persoane în categoria acelor de care nouă ne pasă și nu mi se pare a se pune o opreliște pe o adevărată traumă psihică, nu fizică.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc foarte mult.

Este, evident, un subiect foarte sensibil.

Suntem în fața unei propuneri legislative de natură organică, deci am rugămintea ca toți colegii să fie atenți și să se poată concentra asupra votului pe care îl vom da în câteva secunde.

Suntem primă Cameră sesizată. După cum ați auzit, raportul comisiei este unul de respingere.

Supun votului raportul de respingere. Vă reamintesc faptul că este vorba despre o lege organică.

Cu 27 de voturi pentru, 46 de voturi împotriva și 5 abțineri, raportul de respingere nu a întrunit numărul de voturi necesare.

Supun votului propunerea legislativă.

Vă rog să votați.

Cu 48 de voturi pentru, 23 de voturi împotriva și 8 abțineri, propunerea legislativă nu a întrunit votul majorității senatorilor.

Liste pentru liderii de grupuri, pentru a se putea vedea votul.

*

Punctul 8 din ordinea de zi, Proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2010 pentru modificarea art. III alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 3/2007 privind unele măsuri financiar-fiscale din domeniul protecției sociale.

Din partea Guvernului, doamna secretar de stat Mariana Nedelcu, de la microfonul 9.

Doamna Mariana Nedelcu – secretar de stat în Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale:

Mulțumesc.

Bună ziua!

Prezentul proiect de lege are ca obiect de reglementare modificarea termenului de acordare a contravalorii în lei a trusoului până la sfârșitul anului 2010, astfel încât dreptul conferit de lege să fie acordat și copiilor născuți după data de 31 decembrie 2009.

În acest sens, Guvernul susține aprobarea acestui proiect de lege.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnul președinte Rădulescu.

Domnul Cristian Rădulescu:

Doamna secretar de stat a expus ceea ce trebuie legat de această ordonanță. Între timp, după cum știți, avem și o inițiativă

legislativă plecată de la Senat, care permanentizează acordarea în bani a acestui ajutor care înainte se numea „coș bebe” și aici fac doar un comentariu. Vedeți cum cele mai bune intenții se pot transforma în niște articole de lege care să nu aibă aplicabilitate conform principiului dorit inițial. Dar buna intenție rămâne.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc foarte mult.

Intervenții, dezbateri pe fond? Nu sunt.

Suntem în fața unui raport al comisiei și a unui proiect de lege pentru care vom da un singur vot. Legea este ordinară, Senatul este primă Cameră sesizată.

Vă rog să votați.

Cu 65 de voturi pentru, un vot împotriva și 2 abțineri, proiectul de lege a fost adoptat.

*

Punctul 9 din ordinea de zi, Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial nr. 300 din 7 mai 2009.

Din partea inițiatorilor, avem colegi care doresc să susțină această propunere? Nu.

Doamna secretar de stat Nedelcu, vă rog să ne prezentați punctul de vedere al Guvernului.

Doamna Mariana Nedelcu:

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, în sensul stabilirii unui cuantum diferențiat

al alocației de stat pentru copii în funcție de venitul mediu pe membru de familie.

Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative. Un sistem bazat pe testarea veniturilor trebuie să aibă în vedere o reformă a tuturor alocațiilor familiale, și nu a alocației de stat, care este un drept universal, egal, conform principiului nediscriminării.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnul președinte Cristian Rădulescu.

Domnul Cristian Rădulescu:

Citesc și eu mai departe din același paragraf, pe care îl începuse doamna secretar de stat, pentru a arăta că, pe fond și pe principiu, Guvernul ar fi de acord cu o astfel de abordare, deci cu acordarea graduală a alocației. Ministerul se află în plin proces de reanalizare a tuturor alocațiilor familiale, astfel încât acestea să fie mult mai bine țintite și să acopere nevoile familiilor sărace, cu mulți copii. De altfel, se și lucrează la o astfel de abordare și, de altfel, mai există încă o inițiativă legislativă, venită din partea liberală, dacă nu mă înșel, care e pe același principiu și care a trecut deja de Senat. Partea proastă este că la procentele pe care le propune această inițiativă legislativă, influența financiară suplimentară, pe un singur an, este de aproximativ 1 miliard de euro.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Intervenții pe fond.

Domnul senator Tiberiu Günthner.

Domnul Günthner Tiberiu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Cred că, dincolo de gestul de solidaritate socială, pe care îl presupune această inițiativă și pe care îl percep ca atare, ca fiind unul de bună intenție, această inițiativă ridică foarte multe probleme, foarte multe semne de întrebare în aplicarea ei. Chiar ar putea ridica foarte multe suspiciuni privind declararea averilor familiilor interesate și acest lucru s-ar datora, în primul rând, numărului foarte mare de variabile, de care se leagă acordarea și nivelul alocației prevăzute în această inițiativă. Și nu mă gândesc numai la venitul minim, care se schimbă anual, la salariul mediu, care, cel puțin anual, tot așa, se schimbă, dar este vorba de declararea veniturilor. Probabil, vor fi obligați în jur de 15 milioane de români să-și declare lunar veniturile pentru a se putea calcula exact sumele care revin prin alocații copiilor.

Or, declararea veniturilor, astăzi, nu mai este o treabă simplă, nu mai este o adeverință de salariu. Veniturile sunt de foarte multe feluri, din foarte multe surse, sunt chiar și în jurul Bucureștiului vile uriașe, construite de familii care nu au declarată niciun fel de sursă de venit, de exemplu, și cred că în aplicarea acestei inițiative s-ar ridica foarte multe suspiciuni, dacă unele familii își declară toate veniturile, nu își declară, dacă sunt reale, și s-ar putea să ajungem, până la urmă, să implicăm justiția în problema alocațiilor pentru copii, ceea ce n-ar fi o treabă corectă, n-ar fi o treabă bine-venită.

Cred că poziția pe care a exprimat-o Guvernul, ca să menținem alocația pentru copii unică, este mult mai corectă și din punct de vedere moral, pentru că nu facem diferențieri între copii. Copiii ar trebui să fie tratați la fel, să aibă parte de aceeași alocație, iar familiile nevoiașe să primească un ajutor suplimentar prin alte modalități, chiar diferențiat, în funcție de numărul copiilor.

Cam așa ceva am înțeles din propunerea Guvernului, aceasta ar fi direcția corectă, care ar fi mult mai simplu de pus în aplicare și cred că rezultatul ar fi același.

De aceea, nu pot să fiu de acord nici cu poziția comisiei, care propune să lăsăm să treacă fără a ne pronunța asupra conținutului acestei inițiative, ci, pur și simplu, să lăsăm în seama Camerei Deputaților, care are mai multe inițiative de acest gen, să decidă, pentru că mesajul nostru ar putea fi perceput în mod greșit. S-ar putea să se înțeleagă că noi, de fapt, susținem cu adevărat această inițiativă.

De aceea, eu vă propun să respingem raportul și această inițiativă. Cred că ceea ce propune Guvernul este o soluție mai bună pentru copii.

Mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc.

Domnul președinte Rădulescu nu a făcut altceva decât să ne prezinte rezultatul votului din comisia pe care o prezidează. Asta nu înseamnă că astăzi nu ne vom pronunța, inclusiv pe fondul acestei inițiative legislative. În mod evident, va trebui să ne pronunțăm astăzi.

Vă rog, domnule Günthner... Deci ca să precizez acest lucru. Ne vom pronunța în câteva minute...

Domnul Günthner Tiberiu:

Sigur, în raportul comisiei există o precizare cum că ar mai exista o inițiativă de acest gen, care a trecut prin plenul Senatului, și se propune aprobarea în sensul ca să se pronunțe Camera Deputaților, având pe masă mai multe inițiative, având propunerea Guvernului și în această idee se propune aprobarea. Cred că nu pe fondul problemei, de fapt, s-a pronunțat comisia...

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Nu, nu...

Domnul Günthner Tiberiu:

Cel puțin, după cum este formulat raportul, așa ceva rezultă.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnule președinte Rădulescu, vă rog să precizați aceste chestiuni.

Domnul Cristian Rădulescu:

Vreau să fac o precizare de principiu, care, fiind de principiu, se aplică tuturor cazurilor din categorie. Cel puțin în Comisia pentru muncă, familie și protecție socială, avem următoarea abordare:

Când există mai multe inițiative pe aceeași idee, dintre care una, să zicem, a trecut de Senat și e la Camera Deputaților, iar cealaltă vine la comisia noastră pe fond, nu înțelegem să suprimăm dreptul la viață al celei de-a doua inițiative pentru simplul motiv că cealaltă a trecut deja de Senat, ca și cum acesta ar fi singura Cameră a Parlamentului României deoarece nu se știe ce se va întâmpla la

Camera Deputaților. Și atunci, procedăm și cu a doua inițiativă și, eventual, cu a treia, cu a patra, nu știu, dacă imaginația noastră este foarte mare sau dacă interesul pe subiect este foarte mare, procedăm ca și cu prima. Îi dăm drept la viață și după aceea se ajunge la Camera Deputaților, unde jocurile de raport politic vor face ca una dintre ele să intre mai repede, cealaltă mai târziu, dar, în orice caz, acolo există posibilitatea cumulării acestor inițiative, posibilitate care la Senat nu există.

Deci noi nu vrem să fim împotriva dreptului suveran de inițiativă legislativă al colegilor noștri și de a le respinge *ab initio* această posibilitate, să treacă și această a doua inițiativă, să se ajungă la Camera Deputaților și acolo există și posibilitatea procedurală de cumul.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnul senator Orest Onofrei, microfonul central.

După aceea, domnul senator Emilian Frâncu.

Domnul Orest Onofrei:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Așa cum spunea și colegul nostru dinainte, inițiativa, în forma făcută aici, este aproape imposibil de aplicat pentru că să fixezi alocația în funcție de venituri – venituri care se schimbă și care se modifică, dispar anual, lunar, zilnic, cum vrem să o luăm din punct de vedere tehnic – este extrem de complicat și greu de aplicat.

Pe de altă parte, mi-aduc aminte că – de fapt, intervenția mea este legată de faptul că, cu puțin timp în urmă – domnul ministru Șeitan, ministrul muncii, ridicase o asemenea problemă care a creat foarte mare vâlvă în rândul politicienilor și, în special, colegii noștri din PSD, care au argumentat atunci foarte tare pe ideea că alocația este un drept al copilului, și nu al părinților. Că dacă alocația este legată de venituri sau nu este legată de venituri. Or, tocmai acum asistăm la o inițiativă a colegilor noștri din PSD care susțin tocmai ceea ce domnul ministru Șeitan doar propusese. Doar ridicați o problemă ca idee, adică, studiind și modul în care alocațiile există în Uniunea Europeană, pentru că nu sunt la fel nici în Uniunea Europeană, nici ca vârstă, până când copiii primesc alocație, nici ca și quantum – există în multe țări din Uniunea Europeană inclusiv alocație diferențiată – dar vorbim de consecvență și, stimați colegi, eu cred că, totuși, ca să fim serioși, și politic, și din punctul de vedere al comunicării, ar trebui ca ceea ce spunem la televizor, când ne aud oamenii, să fie în concordanță cu ceea ce susținem totuși ca inițiative legislative.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule senator Frâncu.

Domnul Emilian-Valentin Frâncu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

În primul rând, vreau să relev faptul că, din punctul meu de vedere, poziția exprimată de comisie este una corectă, adică este o consecvență în abordarea problematicii și este un lucru de lăudat

când se pun bariere artificiale unei inițiative sau alteia care, să zicem, sunt similare.

Vreau să-i răspund și domnului senator Günthner cu un argument – zic eu – pe care ar putea să-l ia în calcul, nu neapărat referitor la această propunere legislativă, ci la ideea pe care a exprimat-o, că ar fi extrem de greu să stabilim veniturile unei familii. Păi, veniturile, la sfârșitul anului, sunt cunoscute. Fiecare își face o declarație de avere, cine nu are declarație de avere există venitul salarial și cu asta s-a încheiat, deci e foarte simplu ca, în anul următor, alocația să fie – să zicem – calculată pe baza acestor elemente.

În al treilea rând – pentru că există acum, la Camera Deputaților, chiar mâine, în Comisia pentru muncă, familie și protecție socială – vreau doar să vă informez că, din discuțiile purtate, până la urmă, se va propune probabil o variantă de compromis, și anume să se mărească nivelul alocației, iar pentru familiile mai sărace – pentru ca să existe cu adevărat egalitate de șanse, că se spunea, la un moment dat, că există obligativitatea egalității de șanse prin această universalitate a alocației unice – noi considerăm – cei care am lucrat pe această temă – că tocmai în familiile defavorizate copiii nu au aceleași șanse ca ceilalți care, practic, nici nu au nevoie de alocație.

Deci, cei din familii care au venituri sub salariul mediu pe economie să primească un ajutor suplimentar – se va numi – în așa fel încât să poată să aibă totuși o alocație diferențiată.

Voiam doar să informez plenul Senatului cu acest aspect.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă mulțumesc foarte mult.

Mai dorește cineva să intervină?

Cred că subiectul pe care îl dezbatem este un subiect de o importanță care depășește o simplă inițiativă legislativă – și aș îndrăzni să spun – chiar și o simplă problemă politică. Este o problemă filozofică și morală, de etică, de societate.

De aceea, evident, nu printr-o astfel de inițiativă putem rezolva o problemă cronică a sistemului nostru de prestații sociale pe care – înțeleg că – și Guvernul încearcă să-l remedieze împreună cu Banca Mondială.

Dacă ne uităm puțin la modul în care prestațiile sociale „țintesc” familiile din România vom constata că majoritatea acestor prestații merg către familiile cu venituri mijlocii spre mari. Deci există, într-adevăr, o discrepanță în capacitatea statului de a dirija resurse către familiile care au dificultăți de natură socială. Problema copiilor, dacă copilul are dreptul la alocație universală și este un drept constituțional garantat copilului sau funcție de venitul familiei este iarăși o problemă de natură filozofică, morală și, poate, ideologică.

Probabil că această problemă va trebui să fie tranșată în viitorul apropiat.

În concluzie, este o speță cu multiple implicații și cred că dezbaterea robustă din Senatul României denotă interesul față de acest subiect.

Doamna secretar de stat, poate doriți să ne precizați unde stă Ministerul Muncii din perspectiva acestei conversații mai largi care depășește subiectul alocațiilor pentru copii.

Vă rog.

Doamna Mariana Nedelcu:

Vă mulțumesc.

În primul rând, voiam să spun colegilor care nu au lucrat în domeniu că alocația de stat pentru copii nu este considerată asistență socială. Să nu se mai facă confuzie între alocația de stat pentru copii, alocația universală, și alocația familială.

În această propunere legislativă este vorba de alocația de stat.

De aceea am și specificat că alocația de stat noi considerăm că trebuie să fie egală din punct de vedere discriminatoriu. Vorbind de alocațiile familiale despre care vorbea domnul senator Frâncu mai devreme, acelea sunt ajutoare sociale și acelea deja se dau familiilor care sunt la nevoie, alocațiile complementare și monoparentale. Acelea sunt, într-adevăr, considerate asistență socială.

Legat de alocațiile de stat, s-a format, la nivelul Comisiei pentru muncă, familie și protecție socială din Camera Deputaților, o subcomisie în care se discută și se dezbate, împreună cu un reprezentant de la Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, o nouă viziune asupra alocației de stat.

Acestea sunt demersurile care se fac și aceasta este etapa în care ne aflăm.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Stimați colegi,

După cum ați fost informați, suntem în fața unui raport de admitere cu amendamente, este vorba de o propunere legislativă cu caracter de lege organică, Senatul fiind prima Cameră sesizată.

Vom da un singur vot, pe raport și asupra propunerii legislative.

Vă rog să votați.

Cu 29 de voturi pentru, 39 de voturi împotriva și 6 abțineri, propunerea legislativă nu a întrunit numărul necesar de voturi, fiind astfel respinsă.

*

La punctul 10 din ordinea de zi este înscrisă Propunerea legislativă privind Programul de solidaritate socială în favoarea pensionarilor cu venituri reduse.

Domnul senator Toma este unul din inițiatorii acestei propuneri legislative.

Vă rog, microfonul 6.

Domnul Ion Toma:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Este o propunere legislativă care privește Programul de solidaritate socială în favoarea pensionarilor cu venituri reduse.

Propunerea legislativă reglementează instituirea taxei de solidaritate, ca sursă la bugetul de asigurări sociale de stat, în cuantum de 1% din profitul anual brut pentru operatorii economici care au o cifră de afaceri anuală de peste un milion de euro.

Din aceste fonduri colectate vor fi mărite proporțional toate pensiile al căror quantum este inferior salariului minim pe economie.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, punctul de vedere al Guvernului, doamna președinte Doina Pârcălabu.

Doamna Doina Pârcălabu – președinta Casei Naționale de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor senatori, bună ziua.

Contribuția instituită prin această propunere legislativă are caracterul unei taxe care nu respectă un principiu fundamental al dreptului fiscal, și anume egalitatea contribuabililor. Prelevarea a 1% din valoarea profitului poate fi considerată o atingere în substanța dreptului de proprietate, deci o încălcare a acesteia în sensul jurisprudenței Curții Constituționale și a Curții Europene a drepturilor omului.

Inițiativa legislativă nu prezintă elementele tehnice necesare aplicării colectării și controlului taxei instituite prin Programul de solidaritate socială propus.

Mai mult, deducerea acestui procent din profitul anual al operatorului economic, înaintea aplicării impozitului pe profit, conduce la diminuarea bazei de impozitare, deci o diminuare a surselor de constituire a veniturilor bugetului de stat.

De asemenea, trebuie precizat că bugetul asigurărilor sociale de stat face parte din bugetul consolidat al statului.

Având în vedere aceste considerente, Guvernul nu susține acest act normativ.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule președinte Rădulescu, punctul de vedere al comisiei.

Domnul Cristian Rădulescu:

Aceleași considerente ca și cele prezentate de către Guvern au stat și la baza formării opiniei pe fond a comisiei. Votul a fost în majoritate pentru un raport de respingere.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Intervenții și dezbateri pe fond.

Domnul senator Günthner Tiberiu, microfonul 2, vă rog.

Domnul Günthner Tiberiu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Chiar dacă formulările din această inițiativă nu sunt cele mai reușite, poate că nu corespund în totalitate legislației actuale, eu cred că aceasta este direcția în care trebuie să căutăm o reală solidaritate socială, pentru că, până la urmă, există bani și în țară, și în lume, dar este nevoie de o distribuire cât de cât mai echitabilă, care să facă mai suportabilă, mai ales această criză economică, pentru familiile nevoiașe.

Cred că firmele cu profiturile foarte mari, o redistribuire a lor, a unei mici părți din aceste profituri către asistență socială, către pensii, pentru cei nevoiași și chiar pentru familiile cu copiii mici, cred că este o direcție în care ar trebui să mai lucrăm și cred că de aici ar trebui să vină, până la urmă, adevărata solidaritate socială.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Mai sunt și alte intervenții?

Vă rog, domnule senator Cordoș.

Domnul Alexandru Cordoș:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Într-adevăr, am dezbătut mult timp, la Comisia pentru muncă, familie și protecție socială, această propunere legislativă și aș vrea să fac și eu câteva comentarii, în sensul că, într-adevăr, vorbim foarte mult, în ultima perioadă, de lipsa banilor la buget și, în special, la bugetul asigurărilor sociale.

Această propunere legislativă care se poate transforma, așa cum s-a și spus aici, într-un program de solidaritate socială, nu vine decât să găsească o soluție, să facă și să realizeze o propunere prin care o parte din banii pe care i-au realizat acești întreprinzători care au, așa cum s-a spus în propunerea legislativă, o cifră de afaceri de peste un milion de euro anual..., iar o parte din ei să se constituie într-un fond de solidaritate socială care să intre în bugetul asigurărilor sociale și să fie destinați pensionarilor cu venituri

reduse. Astfel de prevederi există în legislația mai multor state europene, inclusiv în Germania și cred că Guvernul – sigur, de cele mai multe ori vine și este împotriva acestor propuneri legislative – atunci când se cheltuiesc bani probabil că trebuie să drămuiască și să gândească mai mult. În această situație, se propune atragerea unor surse la bugetul statului, la fondul asigurărilor sociale și cred că este bine-venită această propunere legislativă. De altfel, cred că, indirect, Guvernul ne spune că are suficienți bani, deși știm cu toții că nu este așa, și că nu ar mai fi nevoie de instituirea acestei taxe.

Drept urmare, Grupul parlamentar al Alianței politice PSD+PC va vota împotriva raportului de respingere și vă solicit, stimați colegi, să facem un pas, așa cum spunea și distinsul meu coleg, domnul senator Günthner. Trebuie început de undeva, iar adevăratele programe sociale, în această variantă, cred că vor fi posibile în perioada imediat următoare.

Vă rog să votați împotriva raportului de respingere și pentru propunerea legislativă. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc.

Îi ofer cuvântul domnului senator Rădulescu. Urmează domnul senator Marius-Gerard Necula.

Domnul Cristian Rădulescu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Aș dori să am o intervenție din partea Grupului parlamentar al PDL și, dacă nu vă supărați, să o fac de la acest microfon.

În decursul diverselor dezbateri care tot au loc pe tema posibilităților de depășire a crizei, sunt unele laitmotivuri care intervin. Unul dintre ele este: dacă există sau nu există bani și, în ultimul timp, din partea opoziției, văd că abordarea standard este următoarea: există bani, există o grămadă de bani, dar or nu sunt colectați, or nu sunt bine gospodăriți, or sunt furați, or sunt dați pe proiectele care nu trebuie. Una peste alta, sunt grămezi de bani, dar Guvernul actual nu știe bine să-i gospodărească.

Al doilea laitmotiv este următorul: trebuie, în această perioadă de criză, să fim de partea celor care sunt mai în nevoie, pentru a traversa această criză, dar trebuie să ne uităm și la aceia care produc banii și locurile de muncă, adică la sectorul privat, și sunt cu totul de acord că, până acum, în anul 2009, sectorul privat a fost acela care a suportat dificultățile crizei, în marea majoritate. Sigur reproșurile sunt că trebuie să vină din urmă și sectorul public, să facă niște reduceri de personal, care și acelea ne vor fi reproșate, bineînțeles. Reproșuri există la orice cotitură, dar sunt cu totul de acord că „nu trebuie să omorâm găina cu ouăle de aur”. Este o dezbatere veche și, la urma urmei, cam acesta este principiul dezbaterii eterne dintre stânga și dreapta: în vremuri de criză, ce faci cu ouăle și ce faci cu găina.

Din punctul acesta de vedere, v-aș spune că, pentru o perioadă ca aceasta pe care o avem, nu știu dacă cea mai bună abordare este să taxăm suplimentar agenții economici, întreprinzătorii. Dacă asta era cea mai bună variantă, cred că o găsea, până acum, Guvernul și

o făcea el într-o anumită formă, pentru că Guvernul acesta chiar are nevoie de bani, nu are grămezi de bani, așa cum se zicea înainte.

Din punct de vedere politic, al unui partid aflat în opoziție, partid de stânga aflat în opoziție, găsesc că această inițiativă legislativă este impecabilă, pentru că, pe de o parte, merge pe principiile tradiționale de stânga social-democrate, de taxare suplimentară și de solidaritate – ceea ce nu este niciodată de reproșat unui partid de stânga –, pe de altă parte, poate să spună că aduce bani pentru stat acolo unde statul nu a fost în stare să vadă sursa – ceea ce și asta este impecabil – și va produce suficientă antipatie din partea întreprinzătorilor față de Guvernul actual, ceea ce și asta, din partea unui partid aflat în opoziție, este impecabil.

Cred că v-am prezentat, cu avantaje și dezavantaje, punctul de vedere al PDL. (*Râsete în sală*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc pentru această prezentare impecabilă.

Domnule senator Necula, aveți cuvântul.

Urmează domnul senator Albert Almos.

Domnul Marius-Gerard Necula:

Mulțumesc, domnule președinte.

Am o intervenție scurtă și un rapel, dacă vreți, la principii.

În primul rând, cred că pentru probleme profunde trebuie să avem soluții profunde. De aceea, soluția propusă prin această propunere legislativă, din punctul meu de vedere, este una pompieristică. Nu putem rezolva problema pensiilor aflate sub o anumită cotă printr-o astfel de propunere.

În primul rând, încălcăm un principiu, acela al tratamentului egal pentru persoanele supuse unui impozit pe venit egal. Această inițiativă nu are elementele tehnice care să ne convingă de faptul că poate fi realmente pusă în practică. Încalcă, dacă vreți, și Acordul pe care-l avem cu Fondul Monetar Internațional și, de aceea, în concluzie, revenind la, repet, principiu, cred că trebuie să ne grăbim să aplicăm Legea unică a pensiilor pentru a stabili un principiu unitar în a privi pensiile în ansamblu, și nu prin inventarea de noi taxe și descurajarea celor care fac profit să promovăm astfel de inițiative.

De aceea, și eu mă exprim pentru a vota raportul de respingere. Mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc.

Domnule senator Albert Almos, aveți cuvântul.

Domnul Albert Almos:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Ca membru în Comisia pentru muncă, familie și protecție socială am participat la toate discuțiile care au avut loc acolo și sunt de părere că fondurile pentru asigurările sociale nu trebuie adunate din noi taxe. Cred că fondurile asigurărilor sociale cresc în momentul în care suntem în stare să creăm noi locuri de muncă.

Cred că sunt în asentimentul Grupului parlamentar al UDMR prin faptul că milităm pentru a crea noi locuri de muncă și milităm pentru ideea de a reduce taxele din România, și nu să introducem alte taxe.

Sigur, fond de solidaritate există în multe țări, cum s-a amintit aici, și în Germania, dar să nu uităm că Germania s-a confruntat, după anul 1990, cu o problemă majoră, prin reunificarea celor două state, și era normal să se constituie acest fond la nivelul unei industrii care este fruntașă în Europa.

Nu suntem de acord cu introducerea taxei de 1%.

Mulțumesc mult.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnule senator Oprea, aveți cuvântul.

Domnul Dumitru Oprea:

Propunerea legislativă este una foarte corectă, dar, în același timp, le aduc aminte colegilor noștri inițiatori faptul că principiul acesta al solidarității, prevăzut și în noua lege a pensiilor, este cel care asigură pe cei care nu au prestat activitate de-a lungul vieții și obțin acea pensie minimă pe baza principiului solidarității.

Anul trecut, prin solidaritate, din păcate nu doar cei care au avut afaceri prospere, ci toți cetățenii României, au contribuit, în numele solidarității – spun încă o dată – cu 1,5 miliarde de euro pentru a putea da pensiile la timp. Anul acesta, dacă doar principiul solidarității va opera, ne ducem la 3, apoi la 4, apoi la nu știu câte miliarde de euro. Pe principiul contributivității sunt ceilalți care-și primesc pensiile.

Așadar, preocuparea față de oamenii care nu au reușit de-a lungul timpului să presteze o activitate, astfel încât să obțină o pensie la vârsta legală, este una pe care oricum o suportăm și în bugetul

consolidat, la bugetul asigurărilor sociale ajung bani din bugetul de stat, așa că poate acest lucru nu l-au avut colegii noștri, în viziunea Domniilor Lor, când au propus crearea unei alte surse de finanțare.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnule senator Toma, vă rog, microfonul 6.

Domnul Ion Toma:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

În aceste condiții, de fapt foarte grele, în care înșiși agenții economici, cu o pondere importantă pe piața internă, cer ajutor și primesc ajutor de la stat, nu văd de ce nu am merge pe această reglementare care să vină în sprijinul acestei categorii văduvite de pensionare.

În aceste condiții, vă propun să votăm această lege.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Domnule senator Țopescu, aveți cuvântul.

Este ultima intervenție pe dezbaterea de fond.

Domnul Cristian-George Țopescu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Îngăduiți-mi o intervenție, cum se spune în sport „în afară de concurs”, adică nu este punctul de vedere al unui parlamentar, ci al unui om obișnuit, care observă că, în ultima vreme, se taie tot. De la doctorul Ciomu încoace, tăiem tot: salarii, subvenții, pensii și așa mai departe.

Mă întreb, în mijlocul colegilor mei, noi, ca oameni obișnuiți, ce ne dorim? Probabil că, în primul rând, ne dorim să fim sănătoși. Pentru asta avem nevoie de medici. În al doilea rând, dorim să fim educați. Pentru asta avem nevoie de profesori. În al treilea rând, dacă ajungem prin justiție, dorim să fim judecați corect. Deci avem nevoie de magistrați. Dacă vrem să fim și oameni culti, probabil că citim sau îi ascultăm pe oamenii de cultură care, pentru unii dintre noi, ar putea fi modele, dar situația oamenilor de cultură – mă refer în primul rând la artiști – o cunoașteți și dumneavoastră.

Cât despre pensionari, stimați colegi, mulți dintre noi vom ajunge pensionari. S-ar putea să scăpăm de această situație, pentru că tavanul acestei aule începe să permită picăturilor de ploaie să cadă în capul nostru și s-ar putea să ne cadă și tavanul cu totul, și atunci și nu mai ajungem la pensie și am scăpat de situația aceasta.

Ca o concluzie a unei intervenții „în afară de concurs”, să tăiem tot.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc mult.

Suntem în fața unui raport de respingere. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar Senatul este primă Cameră sesizată.

Supun votului dumneavoastră raportul de respingere. Vă rog să votați.

Cu 37 de voturi pentru, 36 de voturi împotriva și 3 abțineri, raportul de respingere a fost respins. *(Discuții în sală)*

Supun votului dumneavoastră propunerea legislativă. Vă rog să votați.

Cu 38 de voturi pentru, 36 de voturi împotriva și 2 abțineri nu a întrunit numărul necesar de voturi, urmând ca la Camera Deputaților să se tranșeze acest subiect.

Vă mulțumesc

*

La punctul 11 din ordinea de zi este înscrisă Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.

Inițiatorul acestei propuneri legislative este domnul senator Humelnicu pe care îl consult dacă dorește să susțină propunerea legislativă. Vă rog, microfonul 6.

Domnul Augustin-Daniel Humelnicu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Această propunere legislativă are în vedere modificarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 care reglementează modul și condițiile de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.

Considerăm necesară precizarea datei la care sunt considerate abandonate bunurile mobile aflate la deținător sau la organele de valorificare, care au fost restituite prin hotărâre judecătorească și irevocabilă sau prin ordonanța procurorului, pentru că, în momentul

de față, astfel cum este prevăzut, nu este reglementată clar data de la care curge termenul de un an.

Prin urmare, termenul de un an, nu poate curge doar de la data comunicării hotărârii judecătorești sau ordonanței procurorului, ci de la data pronunțării pentru cei prezenți și de la data comunicării pentru cei absenți, în cazul hotărârii judecătorești, și de la data comunicării, în cazul ordonanței procurorului.

Modificarea, practic, ar elimina interpretările diferite și nu ar aduce niciun prejudiciu deținătorului bunului, deoarece interesul pentru a intra în posesia acestuia îi aparține.

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc.

Dau cuvântul domnului ministru Valentin Iliescu pentru a prezenta punctul de vedere al Guvernului.

Domnul Valentin Adrian Iliescu – șeful Departamentului pentru Relația cu Parlamentul:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Bună ziua, doamnelor și domnilor senatori.

Guvernul, cu multă scrupulozitate a dat un aviz negativ acestei inițiative legislative, existând două motive.

Primul motiv, de fond, este acela că noi considerăm inutilă o asemenea inițiativă legislativă, deoarece regulile generale privind calcularea termenelor procedurale sunt cele din Codul de procedură civilă, reguli aplicabile ori de câte ori în cuprinsul actelor normative se face referire la comunicarea actelor judiciare, și al doilea motiv, este

de tehnică legislativă, în sensul că expunerea de motive nu evidențiază neajunsurile practice care impun această intervenție legislativă.

Analizând însă cu mai multă atenție și ascultând și prezentarea inițiatorului, domnul senator Augustin Humelnicu, reținând și argumentele din raportul comisiei, considerând că având, în fapt, un motiv extrem de serios, acela ca modificarea adusă de inițiativa legislativă să elimine interpretările diferite asupra legii, având în vedere și numărul foarte mic de persoane care se află într-o asemenea situație, considerăm că putem aproba raportul și inițiativa legislativă fără niciun fel de problemă.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Dau cuvântul domnului senator Borza pentru a prezenta punctul de vedere al comisiei.

Domnul Dorel-Constantin-Vasile Borza:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi, suntem în fața unei propuneri legislative ce are caracter de lege ordinară, Senatul fiind prima Cameră sesizată.

Avem aviz favorabil din partea Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital, de asemenea aviz favorabil din partea Consiliului Legislativ.

Membrii comisiei au hotărât, cu majoritate de voturi, întocmirea unui raport de admitere, pe care îl supun spre dezbateră și adoptare plenului Senatului. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Domnule senator Humelnicu, aveți cuvântul, dacă doriți să mai interveniți.

Domnul Augustin-Daniel Humelnicu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Sigur, apreciez oarecum poziția Guvernului, dar mă simt obligat să fac totuși două precizări.

În primul rând, dacă ar fi fost inutilă această inițiativă legislativă și prevederea ar fi fost în Codul de procedură civilă, atunci de ce ar fi fost necesară Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2007, astfel încât consider că este utilă; iar asupra tehnicii legislative, să știți că avem și un aviz favorabil din partea Consiliului Consultativ, deci, nu cred că sunt obiecțiuni serioase pe fond, din acest punct de vedere. Mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Vă invit la dezbateri generale. Nu sunt intervenții.

Supun votului dumneavoastră raportul comisiei și propunerea legislativă.

Rog toți colegii să-și ocupe locurile în sală pentru a putea vota. Aștept ca toți colegii să ia loc în sală pentru a vota o lege importantă. Vă rog să votați.

Cu 52 de voturi pentru, 5 voturi împotriva și o abținere, propunerea legislativă a fost adoptată.

(Domnul senator Dumitru Constantin solicită cuvântul).

Dau cuvântul domnului senator Dumitru Constantin.

Domnul Constantin Dumitru:

Domnule președinte,

Considerând că astăzi este programul zilei de luni, de la punctul 29 la punctul 34, inclusiv, din ordinea de zi, avem vot final pe inițiative legislative care au termen de adoptare tacită.

Mi se pare corect să le votăm, pentru că nu știu ce se va mai întâmpla și luni, 19 aprilie 2010.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Sunt absolut de acord cu sugestia făcută de colegul nostru.

Am rugămintea către liderii grupurilor parlamentare, să încerce să facă o mică mobilizare pentru că intrăm într-un palier de legi organice și voturile finale sunt pe legi organice. Deci, vă rog să vă mobilizați pentru a putea avea o prezență suficientă, ca să ne putem apleca asupra acestor legi.

*

La punctul 12 din ordinea de zi este înscris Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului.

Din partea Guvernului participă la dezbateri doamna secretar de stat Rodica Constantinovici. Vă rog, microfonul 10.

Doamna Rodica Constantinovici – secretar de stat în Ministerul Justiției:

Mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor senatori,

Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului este supus reexaminării parlamentare, urmare a deciziei Curții Constituționale nr. 1636 din 10 decembrie 2009, care a constatat înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 136 alin. (4), referitoare la concesionarea unui serviciu public și regimul juridic al bunurilor și serviciilor publice.

În esență, instanța de contencios constituțional a constatat neconstituționalitatea măsurii de transfer în substanța sa. În consecință, în procedura de reexaminare nu pot fi identificate soluții legislative care să permită remedierea cauzelor de neconstituționalitate, așa încât vă solicităm o soluție consecventă, și anume respingerea proiectului de lege, acesta fiind și soluția inițială pe care Senatul a adoptat-o. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Dau cuvântul domnului președinte Greblă.

Domnul Toni Greblă:

Aș adăuga că hotărârea Senatului a fost adoptată și urmare a raportului inițial al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări. Aceeași propunere de respingere a Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu mențiunea că proiectul de lege are caracter de lege organică, iar Senatul este primă Cameră sesizată.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Vă invit la dezbateri generale. Nu sunt intervenții pe fond.

Înainte de a supune votului dumneavoastră acest proiect de lege am rugămintea de a verifica cvorumul și prezența tuturor colegelor și colegilor la locurile respective. Rog colegii să mă ajute cu un scurt și rapid inventar al prezenței. *(Se verifică cvorumul de către domnii secretari, prin numărare).*

(Domnul senator Iulian Urban solicită cuvântul).

În acest moment suntem în cvorum de ședință.

Dau cuvântul domnului senator Urban. Vă rog, microfonul 2.

Domnul Iulian Urban:

Domnule președinte,

Acum noi trecem la vot. Din punctul meu de vedere este anormal ce facem. Legea a fost declarată neconstituțională. Trecem la vot și dacă, să spunem, prin absurd, această lege va primi voturile noastre ce vom face? Adoptăm o lege ce a fost deja declarată neconstituțională? Noi trebuie să luăm act de faptul că a fost declarată neconstituțională. Însă, să o trecem din nou prin Parlament..., dacă trece la vot, ce facem? Ajunge din nou la Curtea Constituțională?

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Nu-mi aduc aminte să fi existat vreo speță în care să votăm împotriva unei decizii a Curții Constituționale.

Dau cuvântul domnului senator Corlățean.

Domnul Titus Corlățean:

Vă contrazic, domnule președinte,

Îmi aduc foarte bine aminte faptul că am avut o speță extrem de interesantă, atunci când Curtea Constituțională a respins o deja faimoasă ordonanță de urgență a Guvernului prin care se politizau structurile descentralizate. Ne-am pomenit cu a doua ordonanță care a venit la aprobare, iar grupul parlamentar majoritar, în ciuda argumentelor legate de validitatea, opozabilitatea *erga omnes* a deciziei Curții Constituționale, a votat totuși împotriva neconstituționalității deja proclamate anterior cu privire la ordonanța cu exact același subiect.

Eu am adorat, acesta este termenul pe care îl folosesc, substanța intervenției anterioare, numai că ea nu este consecventă cu poziția Grupului parlamentar al PDL.

Avem nevoie de un vot procedural care însă să respecte ceea ce a decis Curtea Constituțională, și trebuie cu toții să respectăm decizia Curții Constituționale.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Sigur, și este și modalitatea de a putea să scoatem din dezbaterea noastră o astfel de inițiativă legislativă. Nu avem alte variante, decât cele care de practică la final de ciclu electoral și ciclu parlamentar când anumite inițiative legislative pot fi, eventual, clasate. De aceea, cred că este o speță simplă.

(Din sală): Să ne explice votul comisiei.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Îl rog încă o dată pe domnul președinte Greblă să explice raportul și tipul de vot. Este un vot simplu, nu-i nici un fel de

dificultate, dar să explice clar pentru a putea vota în cunoștință de cauză. Domnule președinte, vă rog să reluați, pe scurt, argumentația.

Domnul Toni Greblă:

Stimați colegi,

S-a făcut o propunere legislativă cu privire la trecerea Registrului Comerțului de la Ministerul Justiției la Camerele de Comerț și Industrie.

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și plenul Senatului a adoptat raport de respingere. La Camera Deputaților, soluția a fost invers. Sesizată, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea legii în întregimea ei.

Noi, la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, am constatat că eventuale texte declarate neconstituționale sau amendarea legii ar fi imposibilă în acest stadiu. Drept urmare, vă propunem o soluție de respingere a propunerii legislative ca urmare a declarării ei, în integralitate, ca neconstituțională, pentru că, conform tehnicii legislative, noi trebuie să avem o soluție: să admitem sau să respingem un proiect de lege, nu-l putem abandona undeva sau să așteptăm termenul de 45 de zile până când prevederile legii devin neaplicabile. Conform tehnicii legislative este preferabil ca noi să intervenim cu un vot pentru a avea o soluție clară.

Această propunere legislativă a fost respinsă de plenul Senatului, drept urmare, vă supunem spre adoptare raportul de respingere a Proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Cred că lucrurile sunt extrem de clare și de simple.

Dau cuvântul domnului senator Rădulescu, pe procedură.

Domnul Cristian Rădulescu:

Sigur că sunt foarte clare, din moment ce cele 45 de zile au trecut. După ce le numărăm? Sub ce formă facem socoteala celor 45 de zile? Raportul scrie aici: decizia Curții Constituționale este din 10.12.2009. Dar noi am mai făcut o dată o chestie de genul acesta, o lege care era moartă, nu prin efectul legii, nu al Regulamentului, ci al Constituției, am mai pus-o noi la vot în plen și a trecut numai cu un singur vot. Putea să nu treacă și să ne facem totalmente de râs.

Eu aș zice ca acestor spețe să le hotărâm o dată soarta în Biroul permanent. Părerea mea absolut hotărâtă este că nu mai este necesar un vot acolo unde Constituția ne spune că o lege a fost declarată neconstituțională în ansamblul ei. Au trecut 45 de zile, în clipa aceea, Constituția îi pune crucea la cap, îi definește decesul, nu mai trebuie să dăm noi voturi care să fie aiurite.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc foarte mult.

Am și eu o rugămintă către colegii de la Direcția generală legislativă. La un Birou permanent proxim să putem să ne aplecăm și asupra acestei spețe, dar cred că nu sunt dificultăți pentru această chestiune, suntem deja sesizați cu acest lucru.

Vă supun votului raportul de respingere.

Votul în favoare înseamnă respingerea proiectului. În conformitate cu decizia Curții Constituționale, putem finaliza acest subiect prin acest vot.

Vă rog să votați.

Cu 75 de voturi pentru, un vot împotriva și nicio abținere, raportul de respingere a fost adoptat, proiectul de lege fiind, astfel, respins.

*

Conform sugestiei făcute anterior, ținând cont și de faptul că suntem destul de aproape de finalizarea programului nostru de lucru, doresc să vă atrag atenția și să ne deplasăm către inițiativele legislative pentru care trebuie să dăm vot final, pe care le avem în fața noastră, și către cele cu termene de adoptare tacită mai strânse, începând cu punctul 29 din ordinea de zi.

Vă rog să avansăm în ordinea de zi pentru a putea să ne încadrăm în programul de lucru și în termenele de adoptare tacită.

Punctul 29 din ordinea de zi, Propunerea legislativă pentru sprijinirea agenților economici și autorităților locale în vederea realizării obligațiilor de mediu scadente în perioada 2009 – 2010.

Rog toți colegii să fie atenți și să fie prezenți, pentru a putea să votăm.

Vă reamintesc că această propunere a fost dezbătută în ședința noastră de plen din 8 aprilie 2010. Raportul comisiei este de respingere a propunerii legislative. Este o lege organică, Senatul este primă Cameră sesizată.

De aceea, supun votului raportul de respingere în regim de lege organică.

Vă rog să votați.

Cu 44 de voturi pentru, 33 de voturi împotriva, nicio abținere, raportul de respingere nu a întrunit numărul necesar de voturi.

Supun votului propunerea legislativă. Are caracter de lege organică.

Vă rog să votați.

Cu 32 de voturi pentru, 43 de voturi împotriva, nicio abținere, propunerea legislativă nu a întrunit numărul necesar de voturi, fiind, astfel, respinsă.

*

Punctul 30 din ordinea de zi, Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

Vă reamintesc că este vorba de o propunere legislativă care a fost dezbătută în data de 8 aprilie 2010. Raportul comisiei este de admitere, cu amendamente. Este o lege organică, Senatul este primă Cameră sesizată.

Supun votului raportul comisiei, cu amendamentele admise.

Vă rog să votați.

Cu 40 de voturi pentru, 38 de voturi împotriva și 3 abțineri, raportul a fost respins.

Supun votului propunerea legislativă.

Vă rog să votați.

Cu 32 de voturi pentru, 42 de voturi împotrivă și 4 abțineri, propunerea legislativă a fost respinsă.

*

Punctul 31 din ordinea de zi, Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Și această propunere a fost dezbătută în ședința noastră de plen din data de 8 aprilie 2010. Raportul comisiei este de respingere a propunerii legislative. Are caracter de lege organică, Senatul este primă Cameră sesizată.

Supun votului raportul de respingere.

Cu 77 de voturi pentru, 2 voturi împotrivă și nicio abținere, raportul de respingere a fost adoptat, propunerea legislativă fiind, astfel, respinsă.

*

Punctul 32, Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și jocurilor sportive.

Am dezbătut această propunere legislativă în data de 8 aprilie 2010. Raportul comisiei este de admitere, cu amendamente admise. Este lege organică, Senatul este primă Cameră sesizată.

Supun votului raportul comisiei, cu amendamentele admise.

Vă rog să votați.

Cu 67 de voturi pentru, 11 voturi împotrivă și o abținere, raportul nu a întrunit numărul necesar de voturi.

Supun votului propunerea legislativă. Îmi aduc aminte că a fost o atmosferă relativ pozitivă în jurul acestei teme.

Cu 55 de voturi pentru, 20 de voturi împotriva, o abținere, propunerea legislativă a fost respinsă.

Liste pentru liderii de grupuri.

*

Punctul 33 din ordinea de zi, Propunerea legislativă privind modificarea art. 59 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

Am dezbătut această propunere legislativă în data de 8 aprilie 2010. Raportul comisiei este de respingere a propunerii legislative. Este o lege organică, Senatul este primă Cameră sesizată.

Supun votului raportul de respingere.

Vă rog să votați.

Cu 75 de voturi pentru, 4 voturi împotriva și nicio abținere, raportul de respingere a fost adoptat, propunerea legislativă fiind, astfel, respinsă.

*

Punctul 34, Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 18/1991, republicată, privind Fondul Funciar.

În data de 8 aprilie am dezbătut această propunere legislativă în plenul Senatului. Raportul comisiei este de respingere a acestei propuneri legislative. Face parte din categoria legilor organice, Senatul este primă Cameră sesizată.

Supun votului raportul de respingere.

Vă rog să votați.

Cu 60 de voturi pentru, 19 voturi împotrivă și o abținere, raportul de respingere nu a întrunit numărul necesar de voturi.

Supun votului propunerea legislativă.

Vă rog să votați.

Cu 23 de voturi pentru, 54 de voturi împotrivă și o abținere, propunerea legislativă a fost respinsă.

*

Punctul 35, Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrarea și Reglementare în Comunicații.

O temă recurentă pe agenda plenului Senatului României.

Vă amintesc faptul că am fost sesizați în repetate rânduri de către Ministerul Comunicațiilor cu privire la procedura de infringement și riscul unor sancțiuni pecuniare.

În ședințele noastre din 9 noiembrie 2009, 8 decembrie 2009, 8 februarie 2010, 8 martie 2010 s-a supus la vot atât proiectul pentru aprobarea ordonanței, cât și proiectul de lege pentru respingerea ordonanței. Nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru o lege organică.

Este o decizie a Senatului, în calitate de Cameră decizională.

Reluăm, în aceste condiții, votul asupra proiectului de lege pentru aprobarea ordonanței de urgență.

Supun votului... Mai sunt doi colegi care se îndreaptă către locurile Domniilor Lor. Vă mulțumesc.

Supun votului proiectul de lege.

Vă rog să votați.

Cu 51 de voturi pentru, 21 de voturi împotriva, 10 abțineri, proiectul de lege nu a întrunit numărul necesar de voturi.

Evident, liste pentru liderii de grupuri.

Doresc să vă supun votului transformarea proiectului de lege pentru aprobarea ordonanței în proiect de lege pentru respingerea acestei ordonanțe.

Vă rog să votați.

25 de voturi pentru, 49 de voturi împotriva și 8 abțineri.

Vom relua cu o altă ocazie acest subiect.

*

Punctul 36, Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind desființarea Cancelariei Primului-Ministru și stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului.

Vă reamintesc că am dezbătut acest proiect de lege în ședința din 17 iunie 2009. De asemenea, în 2009 și 2010 au fost supuse la vot atât proiectul de lege pentru aprobare, cât și proiectul de lege pentru respingerea acestei ordonanțe, dar nu au întrunit numărul necesar de voturi pentru o lege organică.

Senatul este Cameră decizională.

În aceste condiții, reluăm votul asupra proiectului de lege pentru aprobarea ordonanței de urgență a Guvernului. Legea este organică.

Vă rog să votați.

Cu 45 de voturi pentru, 35 de voturi împotriva, 2 abțineri, proiectul de lege nu a întrunit numărul necesar de voturi.

Supun votului transformarea proiectului de lege pentru aprobarea ordonanței în proiect de lege pentru respingerea ordonanței.

Vă rog să votați.

36 de voturi pentru, 44 de voturi împotriva, 2 abțineri.

Vom relua acest subiect cu o proximă ocazie de plen.

*

Punctul 37, Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2008 privind modificarea art. III alin. (1) lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea instituțiilor de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu Șișești”.

Vă reamintesc că suntem în fața unei cereri de reexaminare la cererea Președintelui României. Raportul de respingere a cererii de reexaminare a fost supus votului nostru în 8 februarie, respectiv 8 martie a.c., neîntrunind numărul necesar de voturi.

Vă reamintesc faptul că raportul comisiei este de respingere a cererii de reexaminare. Senatul este primă Cameră sesizată, este o lege organică.

Reluăm votul asupra raportului de respingere a cererii de reexaminare.

Vă rog să votați.

41 de voturi pentru, 38 de voturi împotriva, nicio abținere.

Raportul de respingere nu a întrunit numărul necesar de voturi.

Vom relua acest subiect atunci când vom avea ocazia.

*

La punctul 38 din ordinea de zi este înscris Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate.

Este o propunere legislativă aprobată tacit de Camera Deputaților. Raportul comun al comisiilor este de admitere, cu amendamente admise și un amendament respins. Este o lege organică, suntem Cameră decizională.

Mai avem, după ceasul meu, 8 minute, și vă propun să...

*

Vă rog, domnule senator Corlățean.

Domnul Titus Corlățean:

Domnule președinte,

Nu am vrut să rupem ritmul procedurii de vot, dar la explicația votului aș dori să revenim la punctul 30.

Grupul parlamentar al Alianței Politice PSD+PC a votat pentru aprobarea propunerii legislative în domeniul promovării drepturilor persoanelor cu handicap.

În același timp, în numele grupului, aș dori să exprim nu doar surprinderea și dezamăgirea, ci să calific votul majorității parlamentare drept rușinos, pentru că una afirmă Guvernul și alta face în realitate și la fel și majoritatea parlamentară.

Vorbim aici de protecția necesară acordată persoanelor cu handicap și pe aceleași argumente pe care le tot auzim în permanență, că nu sunt resurse, că nu este bine, că nu se poate, calificăm public acest vot al Grupului parlamentar PDL drept rușinos. *(Aplauze)*

*

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Vă propun să rămânem la cele două puncte pe care le mai avem pe ordinea de zi de astăzi pentru următoarele minute.

Punctul 38 din ordinea de zi, pe care am început să-l analizăm.

Vă rog, punctul de vedere al Guvernului, doamna secretar de stat Constantinovici. Microfonul 10, punctul 38.

Doamna Rodica Constantinovici:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Prin această propunere legislativă, se are în vedere completarea punctului 35 al art. 41, prin includerea în sfera persoanelor care au obligația declarării averii și a intereselor, și a președinților, vicepreședinților, secretarilor și trezorerierilor organizațiilor, federațiilor și confederațiilor sindicale, și completarea art. 10, în sensul depunerii declarațiilor de către persoanele menționate la șeful compartimentului resurse umane.

Nu am observat niciun impediment de constituționalitate sau de altă natură pentru adoptarea propunerii legislative care este supusă atenției Domniilor Voastre. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule președinte Greblă.

Domnul Toni Greblă:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Propunerea legislativă a primit un raport de admitere, cu amendamente. Practic, se extinde sfera persoanelor obligate să depună declarația de avere cu unele funcții de conducere, în cadrul confederațiilor, federațiilor sindicale, unităților teritoriale ale acestora, precum și organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de unitate, astfel încât, în urma amendamentelor formulate în Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, în unanimitate, s-a hotărât adoptarea unui raport de admitere, cu amendamente.

Legea face parte din categoria legilor organice, iar Senatul este Cameră decizională.

Este un raport comun întocmit împreună cu Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Dezbateri pe fond, intervenții dacă sunt?

Domnul senator Mitrea, vă rog.

Domnul Miron Mitrea:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Probabil că cei care au lucrat la acest amendament nu știu foarte bine cum sunt organizate sindicatele: de la 21 de oameni în sus sunt sindicate. Majoritatea sindicatelor din federație reprezintă 50, 60, 100 de oameni și aceste organizații au toate președinte, vicepreședinți, 5, 6, 7 și așa mai departe, existând o boală veche, ca la români, să existe funcții multe.

Mi se pare absolut inutil acest proiect de lege, chiar ducem în ridicol declarația de avere. Urmează să mai punem să-și declare averea și crescătorii de oi, și alte organizații.

Cred că nu putem vota așa ceva.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule președinte Toni Greblă.

Domnul Toni Greblă:

Numai o scurtă intervenție, pentru a spune că este vorba de organizații sindicale reprezentative la nivel de unitate, și nu cele cu 7 membri.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă mulțumesc.

Mai sunt și alte intervenții?

Amendamentul respins, domnul senator Urban, microfonul 2.

Domnul Iulian Urban:

Vă mulțumesc frumos, domnule președinte.

Amendamentul respins la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și pe care doresc să mi-l susțin în plen se referă la depunerea de declarații de interese de către jurnaliștii din presa scrisă și audiovizual.

Așa cum se specifică în amendament, aceștia nu fac obiectul verificărilor Agenției Naționale de Integritate, ci în scopul asigurării transparenței presei, ei doar depun declarații de interese. Repet, nu declarații de avere. Declarații de interese.

Eu cred că acest lucru este mai mult decât necesar, mai ales dacă ne uităm la faptul că, din păcate, mână în mână, clasa politică și mass-media din România ocupă ultimele locuri în toate topurile care vorbesc despre corupție, astfel încât eu cred că numai împreună putem să depășim acest impediment și, ca atare, prin depunerea unor declarații de interese, doar prin afișarea lor, fără ca ANI să poată să aplice vreo sancțiune în legătură cu conținutul lor, vom face un pas înainte, mai mult decât necesar pentru societatea românească.

Eu îmi susțin amendamentul. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Supun votului amendamentul respins, susținut în plen de către domnul senator Urban.

Vă rog să votați.

Rog toți colegii să-și ocupe locurile în sală pentru a putea vota.

Cu 45 de voturi pentru, 24 de voturi împotriva și 7 abțineri, amendamentul a fost adoptat de plenul Senatului României.

Supun acum votului dumneavoastră raportul comisiei, cu amendamentele admise, inclusiv amendamentul respins, care a fost validat acum câteva secunde.

Vă reamintesc că este vorba de o lege organică.

Vă rog să votați.

(Se cere listă pentru votul precedent)

Și listă pentru votul precedent pentru liderii grupurilor parlamentare.

Cu 55 de voturi pentru, 20 de voturi împotriva și 2 abțineri, raportul comisiei nu a întrunit numărul necesar de voturi.

Supun votului dumneavoastră...

Nu a funcționat?

Vă rog, reluăm votul și rog să verificăm sistemul de vot încă o dată. Vă rog să votați raportul comisiei.

Cu 54 de voturi pentru, 20 de voturi împotriva și 2 abțineri, nu a fost întrunit numărul necesar de voturi.

Supun votului dumneavoastră proiectul de lege.

Vă rog să votați.

Cu 57 de voturi pentru, 23 de voturi împotriva și nicio abținere, proiectul de lege a fost respins.

*

La punctul 39 din ordinea de zi – și ultimul punct de astăzi – este înscrisă Propunerea legislativă pentru completarea și modificarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate.

Inițiatorii sunt prezenți? Nu.

Vă rog, doamna secretar de stat Rodica Constantinovici, microfonul 10.

Doamna Rodica Constantinovici:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Pentru această propunere legislativă nu a existat un punct de vedere al Guvernului.

Se propune modificarea alin. (2) al art. 18, deși condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a fi numită în funcția de

președinte sau vicepreședinte al ANI sunt cuprinse în art. 19 din Legea nr. 144/2007.

Din punctul de vedere al Ministerului Justiției, nu am identificat probleme de constituționalitate sau legalitate în ceea ce privește această propunere legislativă.

Ar fi trebuit ca asupra oportunității să se pronunțe chiar Agenția Națională de Integritate.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule președinte Greblă.

Domnul Toni Greblă:

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări împreună cu Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități au adoptat un raport comun de respingere a propunerii legislative.

Legea face parte din categoria legilor organice și urmează să fie dezbătută de Senat, în calitate de Cameră decizională.

Prin prezenta propunere legislativă, practic, se urmărește extinderea sferei de persoane și funcții, obligate să depună declarație de avere la Agenția Națională de Integritate, astfel încât noi am considerat că este excesiv ca și aceste categorii să depună declarație de avere.

De asemenea, avem un aviz negativ de la Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului, iar Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră sesizată, a respins propunerea legislativă.

Drept urmare, vă supunem spre dezbateri și adoptare raportul comun de respingere a propunerii legislative.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, dezbateri pe fond, susținerea amendamentului respins. Nu dorește nimeni.

Vă rog, atenție, este ultimul punct pe ordinea de zi și rog toți colegii să fie atenți.

(Replică neinteligibilă din sală)

Suntem la punctul 39 din ordinea de zi... *(rumoare, discuții)*

Eu am spus că este ultimul punct pe care îl dezbatem astăzi, și este punctul 39 din ordinea de zi.

Domnul președinte Greblă, cred că s-a referit la punctul 40 din ordinea de zi, dar noi suntem la punctul 39.

Vă rog să reluați prezentarea raportului comisiei.

Domnul Toni Greblă:

Cu scuzele de rigoare, domnule președinte, când v-ați referit la ultimul punct, eu am crezut că vă referiți la punctul ...

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Am fost mai eliptic... Ultimul punct pe care îl dezbatem astăzi, pentru că suntem deja în depășire de program.

Domnul Toni Greblă:

Pentru propunerea legislativă înscrisă la punctul 39 din ordinea de zi, cele două comisii au adoptat un raport de admitere, cu amendamente, cu explicațiile oferite de doamna secretar de stat, cu avize favorabile de la Comisia pentru administrație publică,

organizarea teritoriului și protecția mediului și cu avizul Agenției Naționale de Integritate.

Propunerea legislativă care caracter de lege organică, Senatul fiind Cameră decizională.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule senator Meleşcanu, sunteți și printre inițiatorii acestei propuneri legislative.

Microfonul 2, vă rog.

Domnul Teodor Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Este vorba de un amendament extrem de simplu care urmărește să permită absolvenților de științe politice și studii administrative participarea la concursurile pentru ocuparea unor posturi în cadrul Agenției Naționale pentru Integritate. Programa de învățământ, modul în care sunt organizate cursurile, conferă acestor absolvenți cunoștințele necesare pentru a putea concura cu succes și, sperăm noi, a fi angajați în cadrul ANI.

Acesta este singurul obiectiv pe care îl urmărește și îmi exprim speranța că vom primi un vot favorabil, având în vedere că vom primi un vot favorabil, având în vedere că un număr mare de tineri urmează cursurile școlilor de științe politice și administrative și au foarte mari dificultăți în a-și găsi un loc de muncă în domeniul lor.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc foarte mult.

Mai sunt și alte intervenții? Nu mai sunt.

Supun votului raportul comisiilor, cu amendamentele admise.

Vă rog să votați.

Cu 73 de voturi pentru, 4 voturi împotriva și 2 abțineri, amendamentele admise și raportul comisiei au fost adoptate.

Supun votului dumneavoastră propunerea legislativă.

Legea este organică. Vă rog să votați.

Cu 62 de voturi pentru, 7 voturi împotriva și 3 abțineri, propunerea legislativă nu a întrunit numărul necesar de voturi.

Listă pentru liderii de grupuri parlamentare.

La ora 13.30, avem ședința Biroului permanent al Senatului, la ora 14.30 – ședința Birourilor permanente reunite ale Senatului și Camerei Deputaților, iar mâine dimineață, de la ora 9.00, plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului, pentru subiectul SRTV și Radio, în principal.

Vă mulțumesc.

Vă doresc o zi bună.

Ședința s-a încheiat la ora 13.10.